

Toate trenurile au atașate un vagon-spital, în care sunt îmbrăcați cei sinistrați.

acela, al skyorului care se pomenește singur, în mijlocul unei întinderi albe, care n'are nici început, nici sfârșit. Lipsa oricărui punct de reper îl face să se învântească în jurul aceluiaș punct, căci zăpada spulberată de viscol îi acoperă până și propriile-i urme. Și când aproape sleit de oboseală își dă seama de situația lui, moartea, înfiorătoare moarte albă a nordului, i-a atârnat ghiulele de plumb pe glezne și agonia durează, o agonie înfiorătoare în care nu te doare nimic și în care ai timp să-ți revezi întreaga viață trecută, din care nu ți-au rămas în minte decât păcatele.

Dar oamenii și-au organizat lupta și împotriva acestui flagel. Skyorul pornit dintr'un anumit punct, care nu ajunge într'un răstimp oarecare la ținta urmă-

Un post de prim-ajutor medical instalat într-o cabină de tren.

O echipă, de ajutor în noaptea polară.

toare, este semnalat ca pierdut și se organizează de îndată echipe care pornesc în căutarea lui. Tot nordul Norvegiei este împânzit de posturi unde se află, în permanență skyori anume angajați, gata să intervie la nevoie, în ajutorul celor rătăciți.

În toate hotelurile și mai ales în toate cabanele aflate pe piste străbătute de skyori, se află, în camere, un caet în care vizitatorul este obligat să indice drumul pe care are de gând să-l.

parcursă și timpul pe care-l socote necesar pentru isprava sa. Dacă după o oră dela ceasul indicat, omul n'a revenit, echipele de ajutor sunt pornite în căutarea sa.

Ce înseamnă această goană, în căutarea sinistraților, nu poate fi descris. Lucrurile obțin contururi fantomatice, ireale, la lumina torțelor speciale, care luminează calea oamenilor din echipa de salvare. O sanie trasă de câini e pregătită pentru acela care, în cel mai fericit caz, va fi găsit degerat. Și, ca să spunem adevărul, tot câinii sunt cei cari îi duc pe salvatori pe pista cea bună. Nu este locul aci să aducem elogiul nostru acestor viteze animale. Recitiți cărțile lui Jack London, lui James Oliver Corwood, ale lui Marc Constantin Vaillière și ale atâtor altora, cari au avut aventuri în Nordul înghețat.

Cine știe? Poate că devotamentul acestor umile patrupeze vor trezi sentimente mai umane, în sufletul multora dintre noi.

a. c.

NICI PE EI NU I-A CRUȚAT RĂZBOIUL...

(Urmare din pag. 9-a)

pe copilul rătăcit prin oraș, pe această gingașă ființă atât de nevinovată.

Desigur, cele mai multe țări au evacuat pe copiii ce locuiau în marile centre, dar atâtia au mai rămas totuși expuși bombardamentelor inamice.

Sunt de nedescris tragediile cari au lovit, dela începutul războiului și până azi, pe bieții copilași.

Mulți din ei au rămas orfani de unul sau de amândoi părinții, alții s'au pierdut de cei cari trebuiau să-i sprijine până la vârsta când ei singuri își vor putea asuma răspunderile vieții...

Cei mai mulți dintre ei nici nu-și dau încă seama de urgențele ce s'au abătut asupra lor, ei mai cred încă în reintoarcerea celor plecați pentru totdeauna, în regăsirea celor pierduți sau în revederea cât mai repede a celor de care au fost despărțiți. Fiecare din ei însă își vor da seama, mai devreme sau mai târziu, de grozăvia, de urâtenia și de suferințele care sunt inevitabilele consecințe ale unui măcel.

Și poate că atunci își vor schimba și mentalitatea, gonind din sufletele lor spectrul urât al războiului și asta pentru totdeauna... S'o sperăm!

Măsurile SILUETEI IDEALE

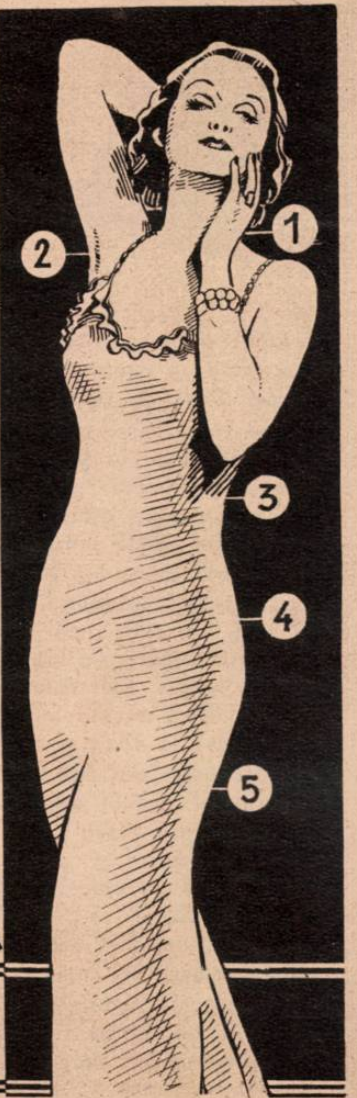
cm.

1	Gâtul	32
2	Brațul	26
3	Talia	76
4	Șoldurile	90
5	Coapsele	48

Nu disperați dacă corpul Dv. nu corespunde acestor măsuri. Silueta ideală o veți avea cu tabletele de slăbire Kissingen.

UN PRODUS NATURAL AL
BĂILOR KISSINGEN.

BOXBERGER KISSINGEN

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCEL

INTREBUINȚĂȚI CONTRA
GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

CINE ARE DREPTATE?

A DUCEM în discuție în reportajul de față, figura marelui bărbat de stat Lascar Catargiu. Și-o facem, nu cu prilejul vreunei comemorări, pentru că dela nașterea sau dispariția fostului premier nu se împlinesc zilele acestea nici un număr rotund de ani, — ci cu ocazia unui lucru curios, descoperit de foarte curând. Iată acum despre ce este vorba: Ceea ce obișnuim numim noi „Piața Romană” se cheamă de fapt — și acesta este numele adevărat, întrucât e indicat de tăblițe — „Piața Lascar Catargiu”.

Când s'a născut și când a murit Lascar Catargiu?

O problemă de urbanistică și alta de istorie. Inscripția de pe statuie, tăblița cu numele străzii, dicționarul enciclopedic, însemnarea din calendar, cine are dreptate? — sau adevărul e în afara tuturor acestora?!

nașterii. Și-am găsit-o. Era într'adevăr 1899, dar ziua nu mai era aceeași ca cea indicată de calendar. Lascar Catargiu a murit la 30 Martie — așa scriu toate ziarele — nu la 28 Martie. Până acum au avut dreptate inscripția de pe statuie și foaia din calendar în ceea ce privește anul morții. Dar anul nașterii? Aici avea să greșească, tocmai inscripția de pe statuie. Datele biografice publicate la moartea lui L. Catargiu indică ca an al nașterii, 1823, luna Noembrie. Pe statuie stă scris 1822; de data asta are dreptate tăblița care indică „Piața Lascar Catargiu” și „Dicționarul enciclopedic”, și e fantezistă statuia.

După datele furnizate de „Dicționarul enciclopedic” Lascar Catargiu a trăit 77 ani, între 1823—1900, după indicațiile de pe statuie, a trăit tot 77 ani, dar între 1822—1899, iar după tăblița din „Piața Lascar Catargiu”, omul de stat român a trăit numai 74 ani, între 1822—1897.

În realitate el a trăit 76 ani, între 1823—1899... Născut cu un an mai devreme de statuie, omorât cu doi ani înainte de „tăbliță” și cu un an mai târziu de „Dicționar”, Marele Lascar Catargiu dacă ar fi văzut acest balamuc de date în jurul marginilor vieții sale ar fi rostit și cu acest prilej, poate, celebra lui replică: „Apăi, aiasta nu se poate!”...

Lascar Catargiu a murit tocmai atunci când, demisionând cabinetul Sturdza, era indicat să formeze guvernul. Generalul Vlădescu, prezentându-se Eufrosinei Catargiu, soția dispărutului, pentru a exprima condoleanțele Regelui Carol I, a adăugat: *sunt autorizat din partea M. S. Regelui să vă comunic că tocmai se făcuse scrisoarea prin care decedatul era chemat mâine dim. la orele zece la Palat, ca să fie însărcinat cu formarea cabinetului.*

Altă greșală de date, pe care în cazul de față o face numai Primăria, nu și vre-o „statuie”, — pentru că personajul n'are statuie, deși ar merita-o, — ne-o oferă tăblița străzii „Matei Millo”. Găsim scris acolo că marele actor a trăit între 1813 — 1894.

Două greșeli, dintr'o singură lovitură. Matei Millo nu s'a născut la 1813 și n'a murit la 1894.

În al său „Matei Millo”, volumul atât de interesant și de documentat al d-lui Ioan Massoff, apărut de curând, găsim câteva pagini din „Memoriile” lui Matei Millo, în care vestitul actor pune capăt oricăror controverse în ce privește data nașterii.

giu”. În mijlocul pieții se înalță majestuoasă statuie a celui ce-a prezidat primul cabinet, după venirea în țară a Domnitorului Carol. Încercând să cunosc numele sculptorului ce-a frământat statuia lui Lascar Catargiu am înconjurat de câteva ori rondo-ul în mijlocul căruia se ridică monumentul. Dacă n'a fost chip să descopăr numele artistului, în schimb m'am bucurat de a fi învățat puțină istorie. Într'adevăr pe statuie e indicat anul nașterii și morții lui Lascar Catargiu (1822—1899).

Până acum nimic senzațional. Dar el deabia începe să se producă. Traversând piața am trecut vis-à-vis, la zece pași, numărați exact, ca să aștept autobuzul de pe linia 32. Cum mașina a întârziat să vină, am roșit ochii în jur, pentru ca trecerea vremii să mi se pară mai ușoară. Pe zidul unei case am cetit tăblița următoare: „Piața Lascar Catargiu, om de stat român (1823—1897)... Nu citisem două minute mai devreme pe statuie că Lascar Catargiu se născuse la 1822 și murise la 1899? Sau poate că uitasem? Am traversat din nou până la statuie, pentru a mă convinge. Într'adevăr statuia are indicațiile: 1822—1899. Cât arată tăblița ce marchează Piața Lascar Catargiu? 1823—1897!...

Când s'a născut și când a murit Lascar Catargiu, — iată problema pusă de cele două inscripții. Care din ele conțin adevărul? Am căutat să-l descoperim, dar nu ne-a fost deloc ușor. Primul lucru a fost cercetarea recentului „Dicționar enciclopedic” de Adamescu și Candrea. Acolo minune, aveam să întâlnim alte date: Lascar Catargiu: 1823—1900. Va să zică n'a murit nici în 1897, cum scrie pe tăbliță, nici 1899, ca pe statuie, ci în 1900. Să fie adevărat oare? Chestiunea începuse să mă pasioneze și și nu mi-e rușine s'o mărturisesc, deși sunt atâtea chestiuni grave la ordinea zilei. Eram curios să știu până unde poate merge inexactitudinea în ce privește un om atât de interesant, care a trăit atât de aproape de anii noștri. Încotro să mă îndrept ca să găsesc adevărul?

Am luat-o, oarecum, băbește... Am deschis calendarul și-am început a răsfoi foile. Unele din ele indică evenimentele importante, întâmplări dealungul anilor. Și am tot răsfoit până la pagina care indica ziua: 28 Martie. În partea dreaptă a foii se afla indicația: „moare Lascar Catargiu (1899)”. Așa dar: 1899, ca pe statuie. Dar ce încredere să am în calendar? Trebuia o verificare. Am deschis atunci colecțiile ziarelor pe anul 1899: „Epoca”, „Constituționalul”, „Adevărul”, etc. Aci puteam găsi cu exactitate data

Peste drum de statuia lui Lascar Catargiu se află „Piața Lascar Catargiu” unde anul nașterii și cel al morții nu mai corespund cu cele înscrise pe statuie.

La 28 Martie 1899 a murit Lascar Catargiu, după cum se poate vedea din această foaie de calendar.

Tăblița străzii Matei Millo, cu datele de naștere și moarte, greșite. În realitate actorul Matei Millo s'a născut în 1814 și a murit în anul 1896.

Str. Matei Millo
(artist și autor dramatic n. 1813 +1894)

„Sunt născut în șapte, luni la anul 1814, Noembrie 24, la 2 ore de noapte spre Sfânta Ecaterina”. Așa dar 1814, nu 1813, cum e scris pe tăbliță. Deasemeni și în ce privește data morții tot d. Ioan Massoff, în admirabila sa carte, ne dă ziua exactă precum și anul: 9 Sept. 1896, extrase din registrul de „stare civilă”. Prin urmare nu 1894, — cum indică tăblița!...

Exemple de asemenea inexactități se pot furniza cu zecile, urmărind tăblițele de pe străzi, dar ne oprim aici, fără a păstra un singur moment iluzia că reportajul de față ar putea aduce vre-o îndreptare a greșelilor.

Dacă chestia „tăblițelor” ar fi mai ușor de rezolvat, punerea lor în concordanță cu datele exacte, neîngreunind prea mult bugetul Primăriilor, și dacă erorile dicționarelor s'ar putea îndrepta la „viitoare” ediții, — nu-mi pot imagina pe maestrul cioplit cocoțat pe statuia lui Lascar Catargiu, încercând să sape, în piatra monumentului, data exactă a nașterii fostului președinte de consiliu. Așa că cel puțin în cazul lui Lascar Catargiu, eroarea de pe statuie are sorții să stăruie de aici înainte mult, dealungul vremurilor...

LIVIU FLODA

P. S. — Căzându-mi în mână zilele acestea, „Marea Enciclopedie Italiană”, am avut prilejul să constat că din toate izvoarele cercetate, era singurul care furniza datele exacte de naștere și moarte ale lui Lascar Catargiu.

Statuia lui Lascar Catargiu pe care se poate citi data nașterii marelui om de stat: anul 1822 și cea a morții: 1899.

ASPECTE DIN CAPITALA INZĂPEZITĂ

Pentru a 20-a oară în această iarnă, zăpada s'a așternut din nou pe fața Capitalei, întocmai ca un strat de pudră diafan, pe obrazul unei frumoase.

Obicinuiți cu toanele vremii, birjarii și stațiile rămân impasibili sub dansul nebun al fulgilor de zăpadă.

INVATA LA TINERETE CA SA PROFITI LA BATRANETE

Copiii nu cunosc încă urmările unei danturi neglijate.

Ei trebuie însă de multe ori să sufere fără nici o vină din cauza acestor urmări, durerile de dinți transformând viața lor de copii într'un chin insuportabil.

O mamă grijulie trebuie de aceea să ia din vreme seama, ca copiii ei să-și curețe zilnic dințișorii cu pasta de dinți Chlorodont, căci dinții de lapte sănătoși sunt condițiunea primordială pentru sănătatea dinților definitivii. O calitate deosebită a pastei de dinți Chlorodont o formează elementul său curățător extrem de fin (vizibil numai la microscop) și minunata sa aromă de mentă, care înlătură la copii orice neplăcere a curățirii zilnice a dinților.

Pasta de dinți **Chlorodont**

*Nu faceți
experiențe...*

LUĂȚI TABLETELE

Togal

la:
**Reumatism
Gută
Sciatică**

IN AMBALAJE DE 42 ȘI 14 TABLETE

Magda Nicolau

excelenta pianistă care a executat Duminecă, cu acompaniamentul Orchestrei Simfonice a Armatei, și sub bagheta d-lui Egizio Massini, Concertul pentru pian și orchestră de Tchaikovsky. Minunata realizare muzicală a tinerei soliste a reținut atenția cunoscătorilor și a fost răsplătită de călduroasele aplauze ale unui public entuziast.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

VIGOAREA COPILOR, BUCURIA PĂRINȚILOR prin
ELIXIRUL PANGADUINE

din extracte de
ficați de Morun
delicios la gust
și de patru ori
mai activ decât
**UNTURA
de PEȘTE**

SE POATE LUA IN ORICE ANOTIMP.
De vânzare la toate farmaciile și drogeriile

PĂRUL DE PE FAȚĂ ȘI CORP
distrugă definitiv și fără cicatrice
D-na Dr. M. RABINOVICI
Specializată la Paris, boli de piele
C O S M E T I C A
Ingrijirea tenului
Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73.
Consult. 8 — 12 și 3 — 7.

Ostașii care stau de veghe în toate colțurile Țării, apărând avuțul și liniștea căminelor noastre, vor înțelege că ne gândim mereu la ei, aflând că le-am ușurat sarcina prin contribuția noastră la înarmarea lor.

SUBSCRIEȚI
BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

CITIȚI

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.
Apare în fiecare 15 ale lunii.

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

În fiecare lună un nou roman.

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

„BUNICUL MEU E CEL MAI MARE MUZICIAN DIN LUME“

O singură ființă poate să-l
critice, nestingherită, pe cel
mai mare dirijor al timpului
nostru: nepoata sa.

ARTURO Toscanini, cel
mai de seamă diri-
jor al epocii noastre,
a împlinit 72 de ani. Ner-
vos, autoritar, tempera-
mentul său tumultuos și
accesele sale de furie sunt
faimoase. La pupitru, deși
e mic de statură, energia
pe care o degajă face ca
orchestra cea mai rebelă
să se disciplineze și să dea
ce n'ar da sub bagheta
oricărui alt maestru.

Un concert dirijat de Arturo
Toscanini înseamnă cel puțin
câteva sute de mii de franci
francezi ca gaj pentru
maestru.

Este interesant că omul
acesta, atât de celebru,
fuge de reclama sgomo-
toasă a reporterilor și mai
ales a fotografiilor, cărora
nu le îngăduie măcar să
se apropie de casa sa.
Cu toate acestea, un re-
porter american — era im-
posibil să fie altfel — a
reușit să pătrundă în casa
din Riverdale pe Hudson,
în imediata apropiere a
New-York-ului.

Se știe că din cauza unor
neînțelegeri cu regimul
patriei sale, Arturo Tos-
canini s'a exilat de bună-
voie, stabilindu-se în Ame-
rica. Aci locuiește împreună
cu ginerele, fiica și nepoata
sa, aceasta din urmă fiind
singura ființă care se poate
oricând apropia de bătrâ-
nul maestru. Toscanini este
acel care a dat primele
lecții de pian micuței Sonia,
pe care o adoră.

Legenda despre tempera-
mentul uneori insuportabil,
al lui Toscanini este spul-
berată de cei cari reușesc
să pătrundă în intimitatea
sa și să-l vadă jucându-se
cu micuța-i nepoată.
În timp ce se joacă cu
Sonia, doamna Toscanini
face confidențe celor ce-o
ascultă.

— De când sunt nu l-am
pomenit așa vesel și să
facă atâtea ghidușii, mai
ales când se află sub focul

Iată-l pe Arturo Toscanini în
caricatura vie a nepoatei sale.

concentrat al unui aparat fotografic!
Toscanini nu-i un om orgolios. E
singurul muzician din familia sa.
Nici tatăl său, care a fost croitor,
nici măică-sa și nici vreunul din cei
trei frați n'au făcut vreodată do-
vadă de câtuși de puțin talent.
Nepoată-sa, al cărui tată este fai-
mosul pianist Wladimir Horowitz,
este însă extrem de dotată, în spe-
cial pentru pian. Dealtfel, este și o
actriță admirabilă, deoarece imită,
într'un fel irezistibil, gesturile și
grimasele celebrului ei bunic.

A. C.

Și dacă s'a plictisit de discuție
serioasă, o partidă de „leapșa“ este
bine-venită.

Arturo Toscanini mai cântă și astăzi,
cu glas răgușit, dar totuși foarte
muzical.

Maestrul Arturo Toscanini, în
vârstă de 72 de ani, repetă la pian,
împreună cu micuța Sonia.

VIATA LUI GEORGE RAFT

George Raft cu fosta lui soție, la o premieră hollywood-iană

BĂRFITORII din Hollywood au avut o pradă imbelșugată în ultima vreme. Printre faptele care le-au dat prilej să flecărească mai mult trebuie să cităm în primul rând idila dintre George Raft și Norma Shearer.

George Raft, care trăia de 7 ani, cu Virginia Pine, a început flirtul cu Norma, în vara trecută, pe „Normandie”, în timp ce călătoreau spre Europa, în tovărășia soților Boyer și a altor câtorva personalități ale lumii cinematografice. La reîntoarcere, toată lumea știa că o nouă iubire se născuse. Până acum însă, cei doi n'au întărit acest „svon”, dar nici nu l-au desmințit.

...Și lumea continuă să comenteze faptul...

Credem interesant să povestim, cu acest prilej, viața agitată a lui George Raft.

L-a lansat filmul „Scarface”. N'avea un rol prea important în această realizare, dar chipul extraordinar în care interpreta scena morții, atrase atenția pasionată a Americii.

Cine era George Raft? De unde venia acest ins cu obrazul lungueț, cu părul mai lung decât noaptea, cu tenul gălbețiu, acest personaj misterios, întovărășit veșnic de un vlăjgan încă și mai misterios decât el?

Reporterii Statelor-Unite începură goana după amănunte. Și recolta pe care-o aduseră, nu făcu decât să pasioneze mai mult pe curioșii cinefili.

— George Raft? Un gigolo, spunea unul.

Chipul său... suspect, a ridicat, la început, bănuelile hollywood-ienilor... apoi i-a adus gloria.

Astăzi, cel mai discutat actor din Hollywood în urma idilei sale cu Norma Shearer

— Un dansator monden, îndreptă altul.

— Cum un gigolo? Sărea indignat un al treilea. El l-a învățat doar pe prințul de Galles să danseze!

— Se poate, dar asta nu-l împiedică să aibe legături strânse cu periferia new-yorkeză, cu lumea localurilor de noapte, cu gangsterii... Când a venit la Hollywood a fost chemat la poliție. O recunoaște dealtminteri el însuși. Nu s-a arătat neliniștit într'adevăr dar... nu iese fum fără foc.

Adevăr, unde ești în acest vârtej de afirmații contradictorii?

Scenă din viitorul film al simpaticului Raft: „În fiecare dimineață mor”, unde este secundat de James Cagney.

Iată adevărul, în rezumat:

Născut în cartierul Tenderloin, numit la New-York, „bucătăria infernului”, nu purta gulere albe la gât, nici nu se învățea într'un cerc prea lăudabil de băeți. Raft nu ascunde nimic din această copilărie mizeră. Nu ascunde nici faptul că o bună bucată de vreme a trebuit să boxeze ca să-și câștige existența.

A fost întrebat, cu acea sinceritate calmă care n'are succes decât în America, dacă a fost gigolo?

— Nu, a răspuns el, am fost taxi-dancer într'un local de noapte din New-York pe vremea când Valentino avea o situație analoagă.

În 1927 a început să se facă cunoscut pe Broadway.

În 1930, Raft se făcu dansator la Londra. Și cu timpul, căpătă o abilitate remarcabilă, încât prințul de Galles, văzându-l cum dansa îl chemă să-i fie profesor. În 1931, în ciuda succeselor londoneze, George se plictisește de Anglia. Ii lipsia Broadway-ul. Se reîntoarce la Texas Guinan. Într'o seară, la Brown, Derby, locul de întrunire al snobilor și artiștilor, regisorul Rowland Brown îl zărește.

— Caut un tip brutal și cu sex-appeal. D-ta ești omul care-mi trebuie. A doua zi, George Raft își făcea debutul cinematografic, jucând în filmul „Quick Millions”, alături de Spencer Tracy.

Urmă „Dancers in the dark”, apoi „Scarface”. Apoi „De-ași avea un milion”, „Noaptea următoare” și două creații senzaționale: „Bowery” și „Night Club”. Astăzi George este celebru.

D. M.

Surâs comunicativ

Nimic nu place mai mult la un bărbat sau o femeie, ca un obraz vesel! O dantură frumoasă și îngrijită, o respirație sănătoasă vă face fericiți, întotdeauna înconjurați de prieteni.

Perlodont conține o combinație de săruri organice cari au proprietatea de a dizolva tartrul (platra dentară). Este puternic aromatizat cu antiseptice concentrate ce produc o senzație înviorătoare și o respirație plăcută și de lungă durată!

Perlodont

ALBEȘTE DANTURA • PARFUMEAZĂ GURA

REALITATEA FEMEII

CA SĂ AVEȚI O TALIE FINĂ ȘI UN BUST FRUMOS

PENTRU rochiile pe care ni le aduce primăvara, este absolut necesar să avem o talie cât mai fină și un bust frumos. Numai făcând un efort de gimnastică rațională, veți reuși să vă lărgiți umerii, să vă întăriți bustul și astfel să căpătați acea linie atât de necesară siluetei primăvăratece.

Pentru a vă menține bustul faceți următoarele: așezați-vă pe jos cu umerii lipiți de perete, iar brațele întinse, în ambele părți (vezi fotografia 1).

Dosul palmelor să vi se întâlnească îndărătul capului. Faceți această mișcare de douăzeci de ori, foarte rar, fără să vă depărtați de perete și asigurându-vă că toți mușchii vă sunt în mișcare. Pentru a menține linia taliei și a bustului, faceți următoarele: în picioare, cu umerii lângă perete, brațele întinse dealungul șoldurilor, imaginați-vă că partea superioară a trupului dv. este legată de cea

interioară, printr'un uriaș arc. Intoarceți-vă, ușor, întâi la dreapta apoi la stânga, ridicați umerii cât de sus puteți, fără a vă deslipi de perete. Apoi reveniți la talia dv. normală, spre a reîncepe — cu mișcări lente — de douăzeci de ori. Pentru mișcarea doua (vezi fotografia 2) rămâneți în aceeași poziție dar ridicați brațele deasupra capului, până când mâinile ating peretele. Fără ca mâinile sau umerii dv. să se depărteze de perete, aplecați-vă spre stânga. Reveniți la poziția dreaptă și faceți aceeași mișcare spre dreapta. Repetați de

început vă puteți propti în palme pe care le veți lipi de podea mișcările le veți face însă foarte rar și vă veți forța ca să lăsați să lucreze și mușchii dv. abdominali. Vă punem în vedere că veți avea nevoie, pentru acest exercițiu, de un mare efort. La început, este suficient să-l repetați de zece ori. Mai târziu, îl veți face și pe el de douăzeci de ori.

Dacă veți face, regulat, aceste exerciții, timp de câteva săptămâni rezultatul va fi garantat. Dar nu uitați că pentru a reuși să trans-

2

câte douăzeci de ori pentru fiecare parte. Dacă vreți să obțineți un rezultat satisfăcător trebuie să faceți aceste exerciții în fiecare zi.

Iată acum un exercițiu pentru a căpăta șolduri proporționate (vezi fotografia 3) Culcați-vă pe jos. Ridicați picioarele, în așa fel încât toată greutatea trupului să se sprijine pe umeri și spate. Dați jos picioarele, încet fără ca șoldurile să se ridice de la pământ. Picioarele trebuie menținute strânse, unul lângă celălalt. Pentru

formați într'un bine durabil, vreun defect al siluetei dv., tot nu depinde decât de perseverență. Exercițiile de cultură fizică n'au nici un efect dacă nu sunt urmate cu regularitate, conștiinciozitate și perseverență. Oricine își poate „modela” silueta dacă are suficientă voință și perseverență.

Rezultatul obținut este răsplata bine meritată a acestui efort.

CLAUDE

DONAȚI PENTRU COMBATANȚI

Lady Lattfield și generalul Mesonnet inspectează cele zece ambulanțe donate de aristocrata engleză trupelor aliate.

Sunteti
UN COMPARATOR
INTELIGENT!
Nu vă lăsați înșelat!

PRODUSELE
Legrain

ROYALE AMBRÉE, TALISMAN, NOBLESSE
sunt veritabile numai cele în flacoane originale.

Royale Ambrée

TALISMAN

NOBLESSE

Feriți-vă de falsificațiuni! Nu cumpărați din sticle desfăcute. Nu garantăm autenticitatea. Cumpărați numai flacoane originale.

Legrain

**CASA DIN STRADA DIMITRIE STURDZA
IN CARE A LOUIT TITU MAIORESCU**

(Urmare din pag. 8)

reprezentanți ai diplomației, ceea ce arată nu numai prețuire dar și considerație din partea criticului pentru poet. Să admitem că ar apărea astăzi un poet excepțional de înzestrat. Am vrea să vedem dacă s'ar găsi astăzi cineva care, fără să-l jignească prin pomeni, să-i arate atâta bunăvoință, să-și petreacă nopțile făcându-i corecturi pe „spalturile” trimise dela tipografie!

PRIETEN AL FEMEILOR

Cineva a spus că trebuie să ne ferim de acei cari disprețuiesc femeia. Titu Maiorescu nu se simțea bine, decât în tovărășia femeilor și acest amănunt este revelator în multe privinți. Profesorul George Murnu ne-a povestit că aflându-se în tren

a zărit într'un compartiment un bărbat care îmbrățișa o femeie. Uitându-se mai bine, și-a dat seama că era Maiorescu, care-și săruta nevasta de-a doua. Olimpianul purta mască, dar nu ca să-și ascundă lucruri rele.

* * *

Și astăzi în odăile din strada Dimitrie Sturdza, în care marii Caragiale, Eminescu și Alecsandri și-au cetit operele lor, răsună expresii contabilicești: Putea să fie și mai rău.

IOAN MASOFF

SOARELE DE ALTITUDINE
dă frumusețe!

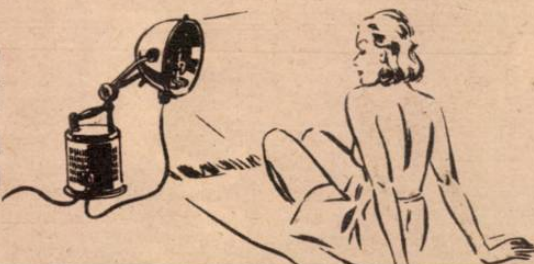
O piele frumoasă este în cea mai mare măsură o urmare a stării generale bune. Când circulația sângelui pulsează cu putere, forța vieții este întărită și nervii sunt liniștiți, această stare interioară se oglindește în înfățișarea Dvs. printr'un ten sănătos. Făcând regulat iradiieri cu razele ultraviolete ale soarelui de altitudine, iradiieri ce nu durează mai mult de 3-5 minute, circulația sângelui va căpăta un nou svânt, schimburile nutritive se vor activa și veți avea un somn odihnitor, care este indispensabil pentru frumusețe.

După un timp relativ scurt, veți observa ce bine vă simțiți! O înfățișare sănătoasă, buna dispoziție și o mare plăcere de lucru, sunt semnele exterioare ale efectelor curative, pe care le dau razele ultraviolete. Vă rugăm controlați singuri, făcând experiența.

Cereți încă astăzi broșura ilustrată No. 843 dela:
INDUSTRIA MEDICO-TEHNICĂ S. A.
București, Strada Aristide Briand N. 20

Prețul aparatului
complet, gata de
funcționare este dela

Lei 5.200 până
la Lei 13.250

„SOARELE DE ALTITUDINE” Original
Hanau

685 B

A APĂRUT
MAGAZINUL

140 pagini 30 lei.

**Chirurgie
estetică**

Indepărtarea opera-
tivă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
Bul. Domnizei 32. Tel. 41950

a nasului
urechilor
feței
gușei
și pieptului

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: **PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36. MIGGELSTRASSE 25—25 a.**

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I. Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, București. Tel. 3.84.30. Cec Poștal 4083. Red. responsabil: N. Ionescu. Prețul abonamentelor un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

DE-ALE MODEI...

1. Femeia elegantă are totdeauna o haină pe care o poartă în timpul când blana e deacum prea grea și nici nu e încă vreme de demi. Casa „Demain” din Paris, a prezentat la expoziția care a avut loc săptămâna trecută, un asemenea mantou de stofă neagră, garnisit cu benzi de astrakan.

1.

3.

5.

4.

2. Lola Lane, una din celebrele surori americane, și-a făcut un „demi” foarte original din stofă beige, garnisit, în față, de sus până jos, cu codițe de vizon. Aceiași garnitură o are și pălăria din catifea marron.

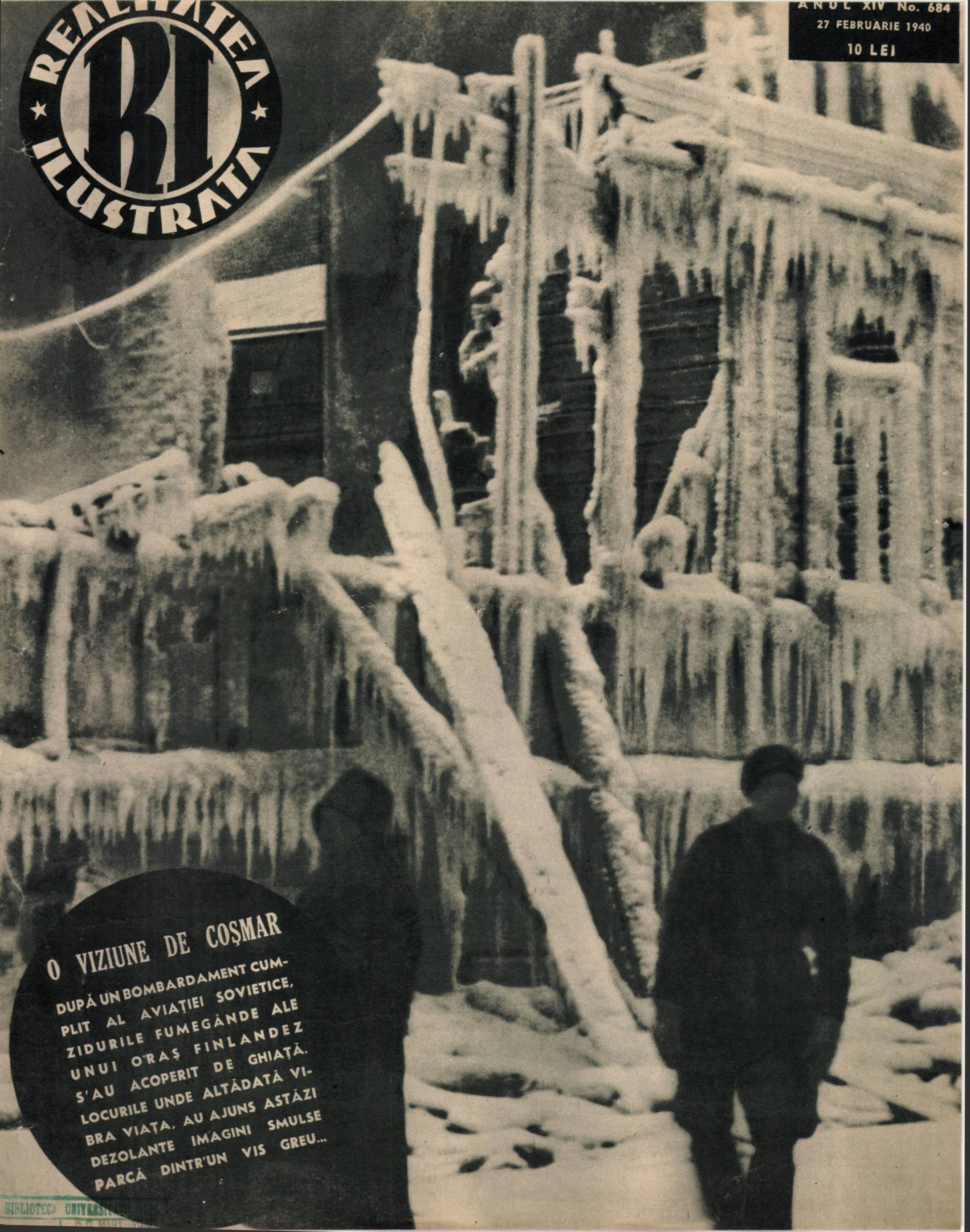
3. Noua stea a ecranului, Linda Darnell, pe care am avut și noi ocazia s'o admirăm, de curând, pare să aibe gust la îmbrăcat. Iată-o, în fotografie, într'un „deshabillé” alb de mătase lucioasă care formează un contrast isbitor cu bogatul ei păr negru.

4. Margaret Lindsay e o femeie practică. Ea nu poartă o rochie de câteva ori, pentru a o

dărui apoi — cum fac foarte multe dintre vedetele ecranului. Ea poartă rochiile câtva timp, apoi le adaugă câte un mic amănunt, care le face să apară cu totul schimbate. În fotografia de azi, poartă o rochie neagră de mătase mată, pe care a înfrumusețat-o cu un bolero brodat cu mari frunze de paie argintii.

5. Una din rochiile de seară ale Lindei Darnell: foi bogat godate de catifea cenușie, un spate drept și două fâșii încrețite pe piept, legate cu spatele, printr'o bretea subțire de lamé. Lângă ambii umeri, câte o fundă câptușită cu mătase lucioasă de culoare deschisă.

(Foto Warner Bros, 20th Century Fox și Telefrance)

O VIZIUNE DE COȘMAR

DUPĂ UN BOMBARDAMENT CUM-
PLIT AL AVIAȚIEI SOVIETICE,
ZIDURILE FUMEGÂNDE ALE
UNUI ORAȘ FINLANDEZ
S'AU ACOPERIT DE GHIATĂ.
LOCURILE UNDE ALTĂDATĂ VI-
BRA VIAȚA, AU AJUNS ASTĂZI
DEZOLANTE IMAGINI SMULSE
PARCĂ DINTR'UN VIS GREU...

DOI ANI DE RENAAȘTERE NAȚIONALĂ

România recunoscătoare aduce prinosul ei de admirație și devotament Celui care a readus-o pe calea adevăratelor ei destine

În ziua de 27 Februarie se împlinesc doi ani de la proclamarea noului Constituții de către Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. În doi ani de zile cetățenii acestei țări n-au încetat să-și exprime pe toate căile dragostea și recunoștința față de Acela, care într'un moment de grea cumpănă a știut să conducă energic și cu luciditate destinele neamului pe adevăratul lor făgaș.

Nu noi, ci istoria, prin prizma vremurilor și a realizărilor incontestabile, va avea să preamărească fapta unui Rege mare, situându-l în galea conducătorilor luminați. Noi, cei de astăzi avem o singură datorie: CREDINȚĂ ȘI MUNCĂ PENTRU ȚARA ȘI REGE.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

D-I Bruno Rafael Kivikovski trimis extraordinar și ministru Plenipotențiar al Finlandei părăsind Palatul Regal, după prezentarea scrisorilor de acreditare.

Noul ministru al Japoniei la București, în hall-ul locuinței sale.

UN NOU MINISTER

Prin decret-lege dl. Christu a fost numit ministru pentru comerțul exterior.

Adunarea acționarilor Băncii Naționale

Adunarea anuală a acționarilor Băncii Naționale a avut loc în Palatul Băncii

Noul ministru al Egiptului, după ce-a fost primit de M. S. Regele.

MĂRIA SA MARELE VOEVOD MIHAI IN VIZITA LA CURTEA CRIMINALA

In grija pe care o poartă educației Marelui Voevod Mihai, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea îl trimite pe regescul Său Fiu, să cunoască din viața de toate zilele ceea ce i-ar putea fi instructiv. Zilele trecute Marele Voevod a vizitat Curtea Criminală în tovărășia d-lui prof. univ. Ion Gruia și a d-lui Radu Pascu, președintele Curții de Apel, pentru a vedea la fața locului cum se judecă un proces penal. Întâmplarea a făcut să fie vorba de o dramă pasională, în care acuzatul este tânărul fiu al unui negustor bucureștean, anume Florescu, care și-a ucis iubita, o studentă, deoarece părinții acesteia se opuneau la căsătoria lor, Florescu a încercat apoi să se sinucidă, dar n'a isbutit.

Măria Sa Marele Voevod a urmărit cu cel mai mare interes desfășurarea preliminarilor procesului. Din cauza stării acuzatului desbaterile au fost amânate după începerea interogatoriului.

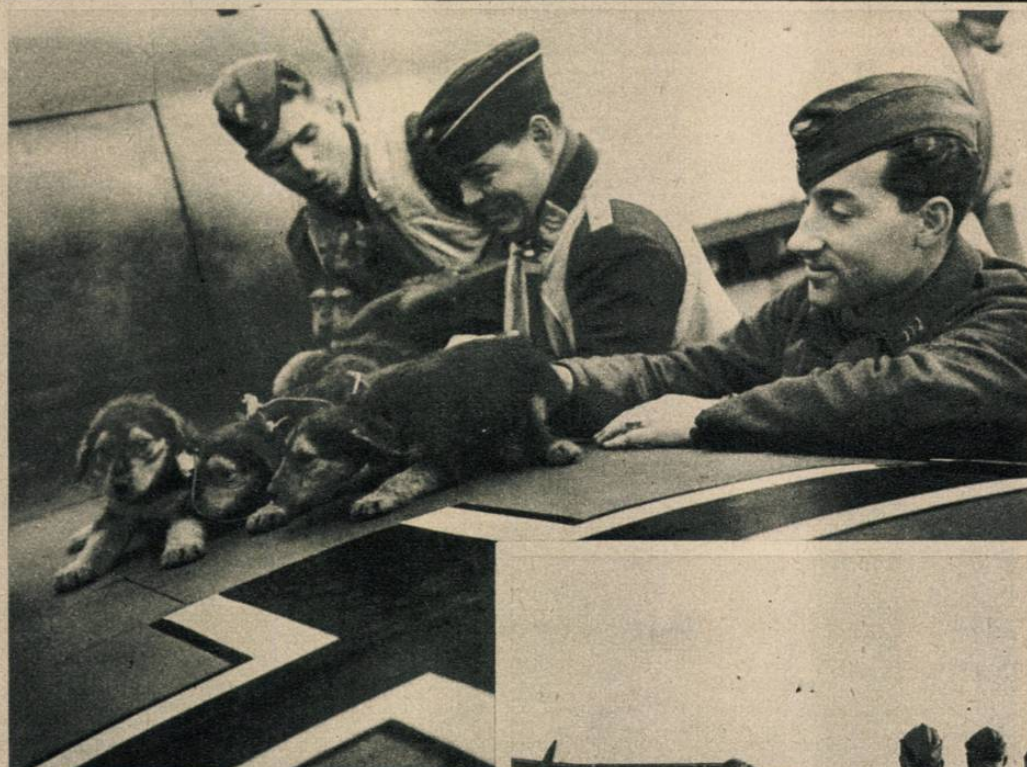
1. Procesul crimei din Calea Șerban-Vodă, la a cărei desbatere a asistat M. S. Marele Voevod Mihai. Un colț din sală (în dreapta, cu ochelari, părintele acuzatului).

2. Acuzatul în boxă.

3. Asistența a fost compusă, în majoritate, din reprezentante ale sexului slab. (Foto I. B. Ursian).

ULTIMELE IMAGINI DEPE

Generalul von Brauchitsch controlând instrucția elevilor ofițeri piloți.

Un hidroavion aterizat pe coasta Balticeii. Echipajul dă raportul.

Sburătorii germani
Mascotele unei escadrile de bombardament.

Suedia se pregătește

Trupele suedeze stau de veghe la frontieră. O grupă la masă.

Heraldul păcii?

D-nul Sumner Welles, cunoscutul om politic american, trimis într-o anchetă, în Europa, de către președintele Roosevelt.

Soldații albi

O echipă de mitraliori finlandezi, la pândă. →

TOATE FRONTURILE

Civilizație...
O casă din Helsinki.

Undeva în Franța, în prima linie de tranșee, soldații urmăresc evoluțiile unei lupte aeriene.

Barbarie modernă
Cea mai rămas dintr-o biserică finlandeză, după un bombardament.

Războiul așa cum este
Instantaneu luat în timpul unui atac, pe frontul finlandez.

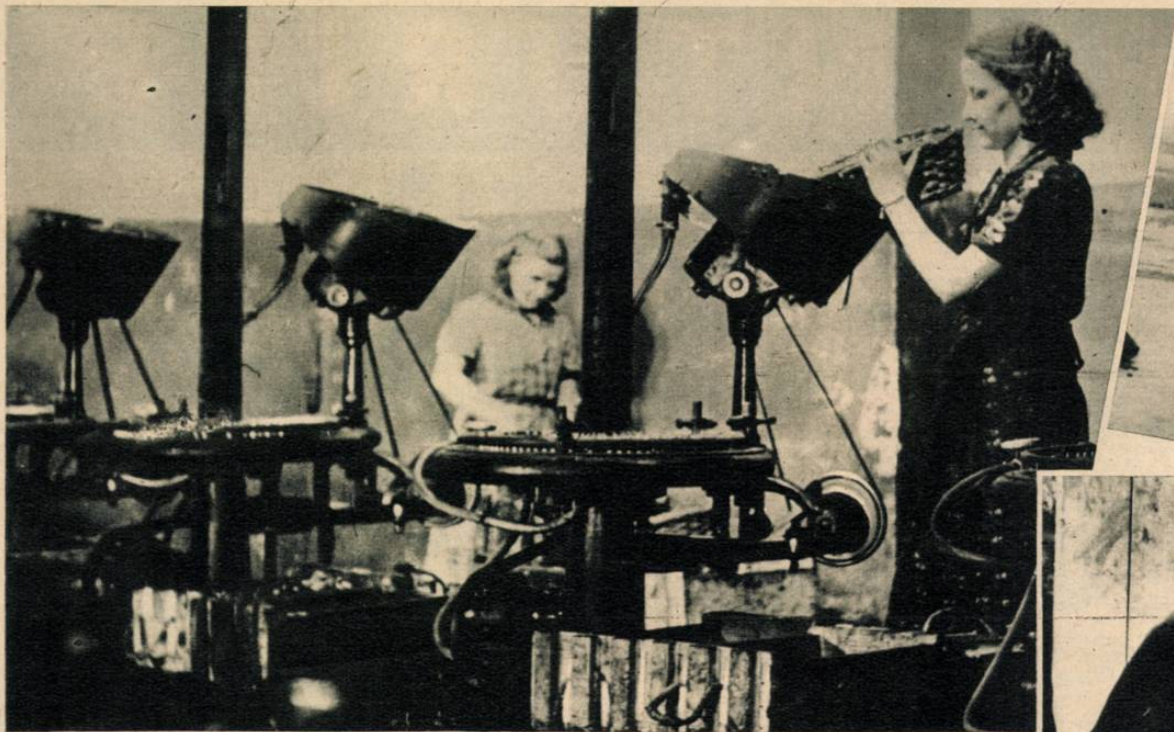
Australia participă la războiu

Primele trupe australiene, sosind în Egipt.

Ministrul Dominioanelor, dl. Anthony Eden, a eșit în întâmpinarea trupelor.

MENIRE...

Tinere franțuoaice, mame sau viitoare mame, făurind gloanțe pentru războiu.

FORȚELE ALIATE IN ORIENTUL APROPIAT

Generalul Weygand și generalul Wewell, comandanții armatelor aliate din Orientul apropiat.

Trupele franco-britanice se mai află încă în repaus, la Beyruth.

Expediție periculoasă

Înainte de a pleca în misiune, o escadrilă își ia rămas bun de la comandantul ei.

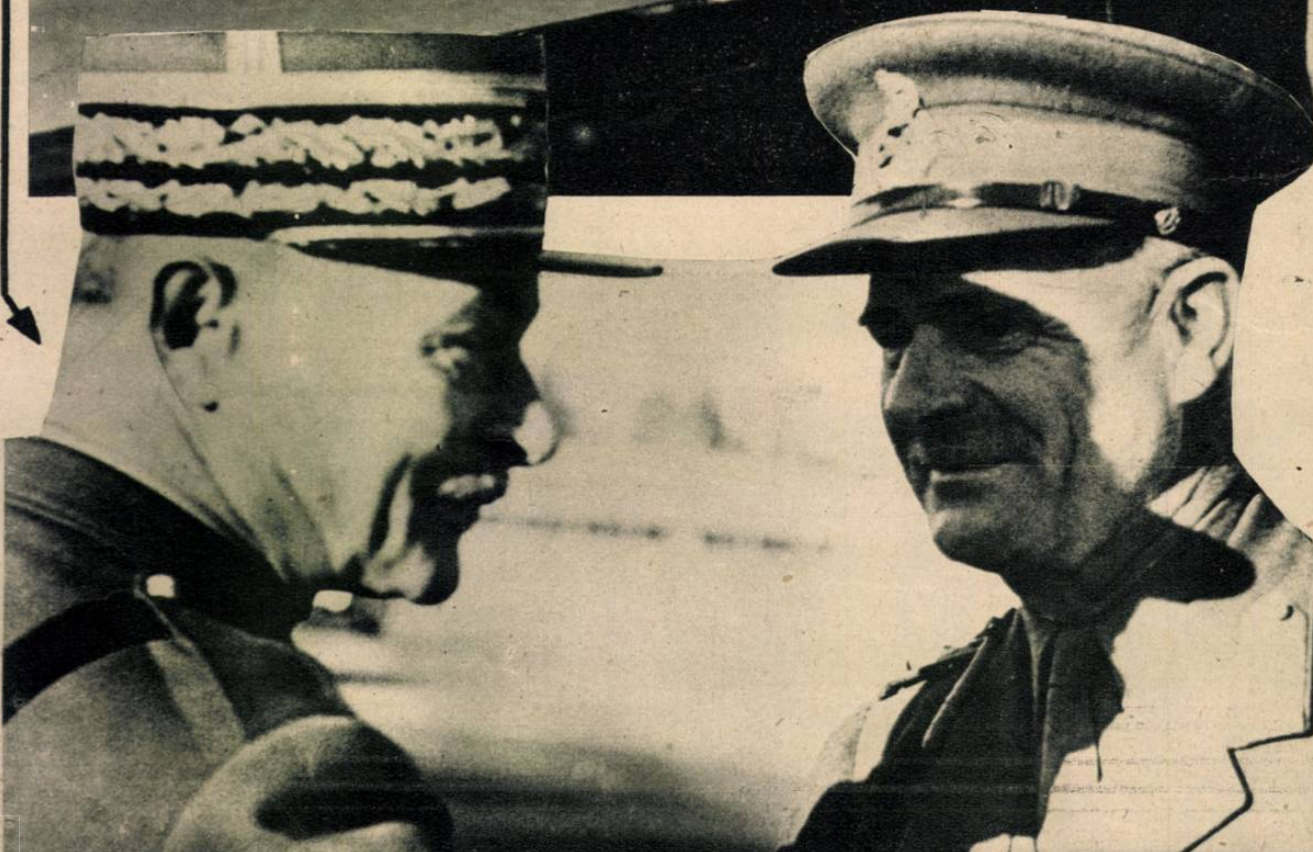

Viața în cantonament

Atelierul de cismărie.

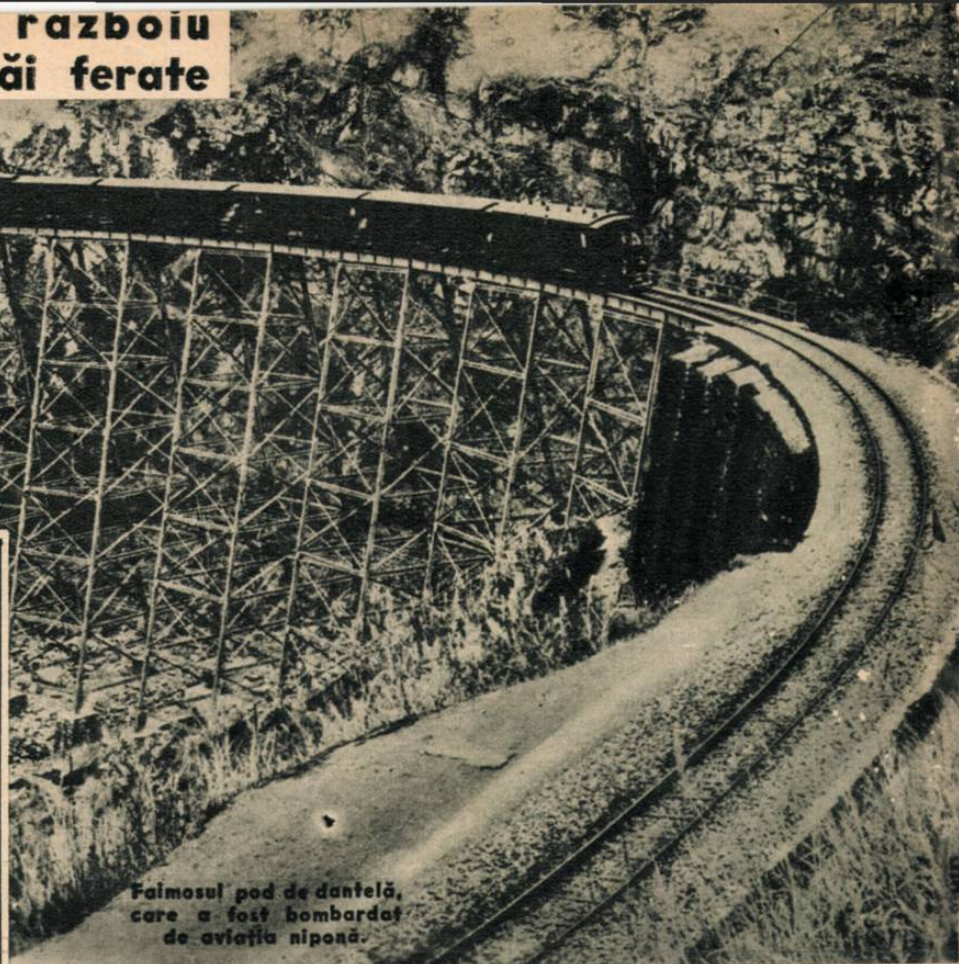
Președintele Franței pe front

DI. Albert Lebrun vizitând, în tovărășia generalului Gort, un sector al frontului de vest.

DRAMA dela Km. 80.

ZIARELE au adus, în repetate rânduri, știri că în Extremul Orient forțele coloniale franceze și cele nipone sunt pe cale să se înfrunte. În câteva rânduri, aviația japoneză a bombardat calea ferată franceză din Yunnan, căutând în felul acesta să împiedece aprovizionarea forțelor generalului Chiang-Kai-Cek prin Indochina. Din punct de vedere diplomatic, incidentul pare să fie închis. Bombele au lovit în plin un tren, în

Faimosul pod de dantelă,
care a fost bombardat
de aviația niponă.

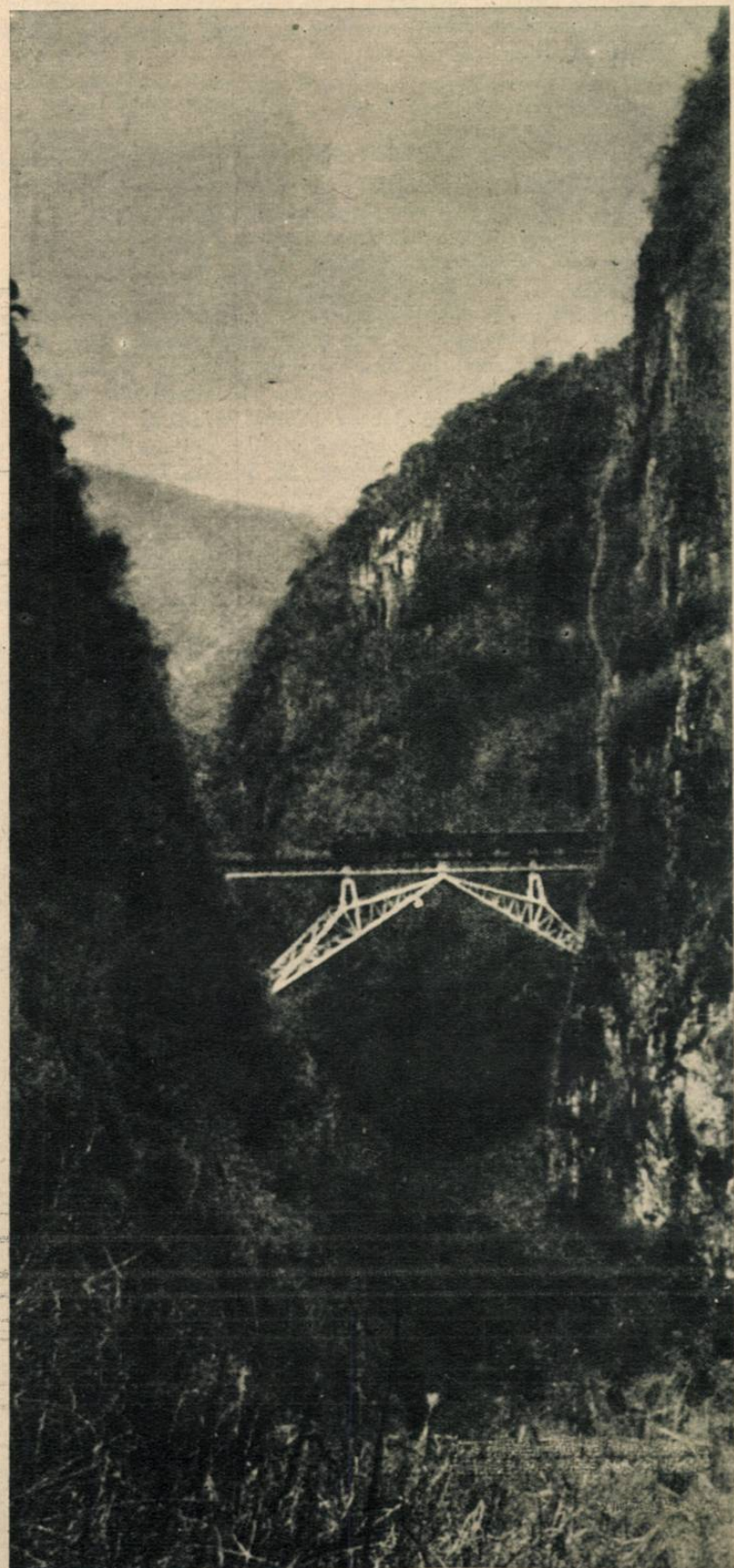
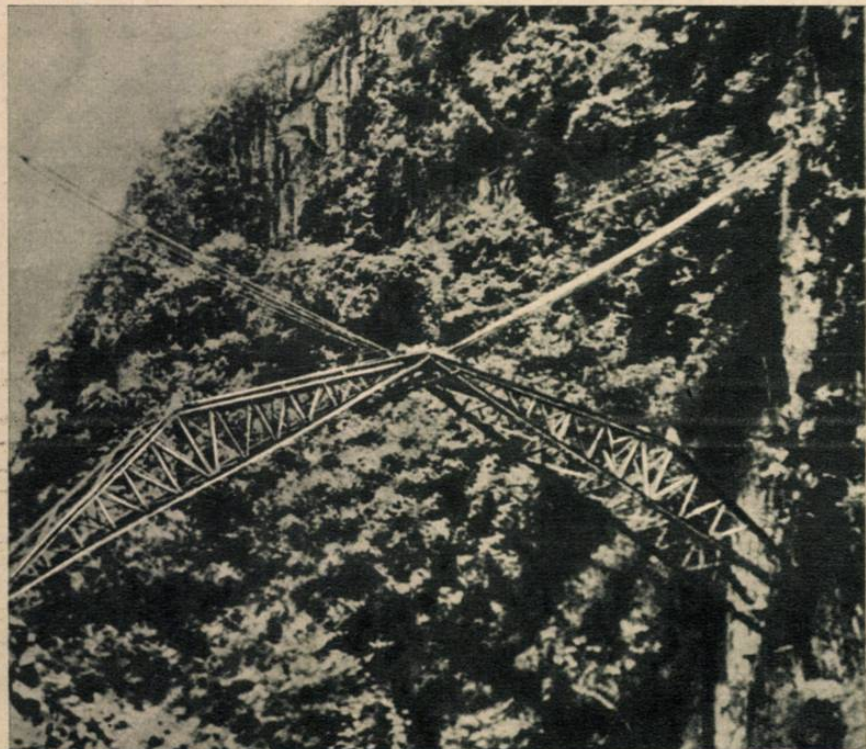
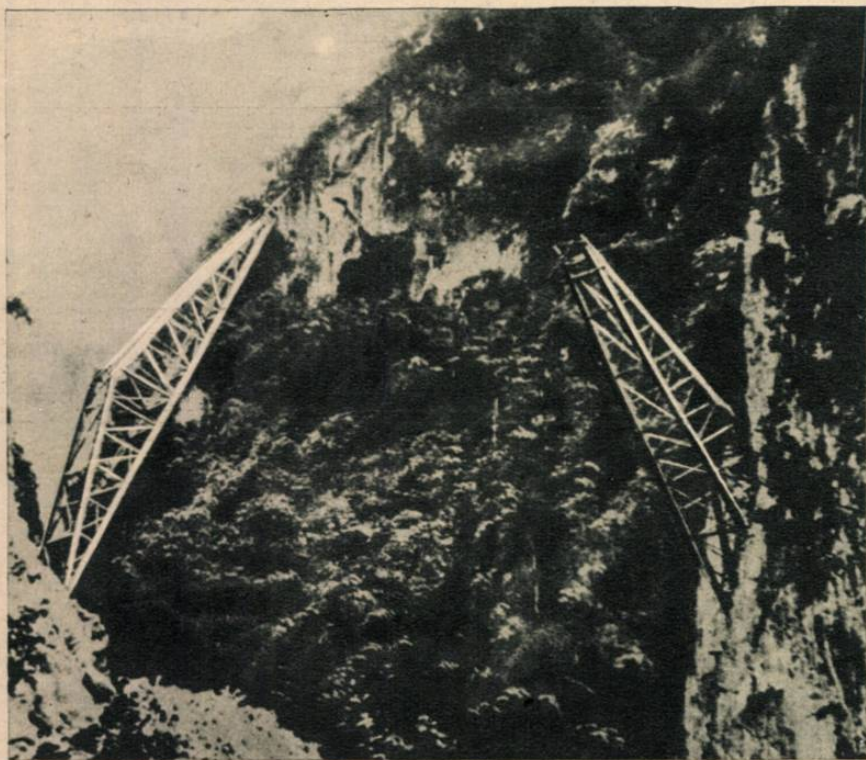
Linia ferată Yunnan-
Fu-Hai-Fong.

←
In ziua de 16 Iulie
1908, arcurile podului
au fost fixate în pe-
retelă de stâncă.

clipa în care acesta
trecea peste faimosul
pod de dantelă, una
din cele mai îndrăz-
nețe construcții din
oțel și beton armat,
care există pe lume.
Podul în sine n'a avut
prea mult de suferit.
In schimb însă, trenul
a fost complet dis-
trus, iar dintre sfă-
rământurile vagoanelor
au fost scoase
101 cadavre, dintre
care erau cinci cetă-

←
La amiaza aceleiași
zile, arcurile erau
îmbinate.

→
In ziua de 3 Ianuarie
1909 trenul trece
pentru prima dată
peste viaduct.

Trenurile de mărfuri alături de automotoare produc un plăcut contrast.

țeni francezi (două femei; un copil și doi bărbați), precum și 155 de răniți. Calea ferată din Yunnan a fost inaugurată în 1910. Francis Garnier, cunoscutul explorator, a fost primul care și-a dat seama că crearea acestei linii de comu-

nicație este nu numai posibilă, ci și foarte utilă. În 1898 au fost încheiate primele acorduri de principiu, în urma inițiativei lui Paul Doumer, fost guvernator general al Indochinei. S'a votat o lege prin care s'a autorizat începerea construcției. Lucrul n'a decurs însă atât de ușor pe cât se părea. A fost necesară o lungă perioadă de tatonări și incidente penibile, căci constructorii s'au pomenit în fața a tot felul de dificultăți. În primul rând, lipsea mâna de lucru instruită, când, în cele din urmă, echipele au fost constituite, nu puteau fi alimentate, se produceau inundații, prăbușiri de terenuri și atacuri de-aie piraiilor.

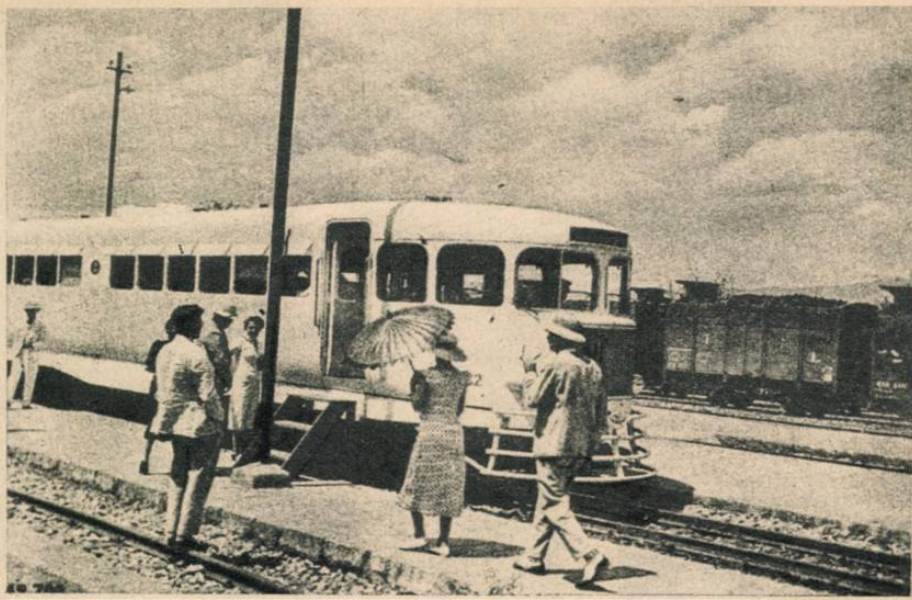
Nimic n'a împiedicat însă pe acei oameni curagioși, astfel că în 1906, primul tren a ajuns la Laokay. Dealungul liniei s'au ridicat sate. Lucrători de toate naționalitățile își dau obolul pentru realizarea acestei opere. Aci găsești francezi, italieni, chinezi, anamiți, etc.

Au trebuit să fie construite 16 milioane de metri cubi de terasament, 154 de tuneluri, dintre care unul are 16 kilometri lungime, 3500 lucrări de artă, 750.000 metri cubi de zidărie, etc.

În cele din urmă, scopul era însă atins. Provincia chineză a Yunnanului fusese legată cu golful Tonkin. Pentru Franța se pune astăzi problema ca ea să apere această muncă supraomenească, care glorifică geniul uman.

Punctul cel mai greu al construcției a fost la kilometrul 83. Eșind dintr'un tunel, linia se pomenea în fața unei prăpastii adânci de peste 100 de metri, în fața căreia se ridica un alt perete de munte, tot atât de abrupt. Trebuia ca între acești doi pereți să se contruiască o punte suspendată, pe care să treacă apoi trenul. Tot materialul de construcție a fost adus până'n acest punct, pe spinarea oamenilor, dealungul unei poteci, nu mai largă de un metru și mărginită de o parte de peretele abrupt, de cealaltă de prăpastie. Arcurile punții au fost sprijinite de o parte și de alta, în peretele stâncos, și apoi lăsată să se încline, cu ajutorul unor scripete, până ce s'au îmbinat. Numai după aceea au fost prinse solid în peretele de stâncă și încheiate cu nituri. Munca se efectua la o sută de metri înălțime,

Valea Nam-Ti. Se vede linia sinuoasă a căii ferate, pe peretele muntelui.

Trenul s'a oprit pentru câteva vreme, într'o gară dealungul traectului.

peste albia spumegândă a unui fluviu.

După patruzeci de ani de muncă încăpățanată, linia ferată, completă, din Yunnan era terminată. În felul acesta, toate produsele unei imens teritoriu al imperiului chinez se scurg spre golful Tonkinului. Linia este de cea mai mare însemnătate pentru economia locului, astfel că interesul nipon este lesne de înțeles.

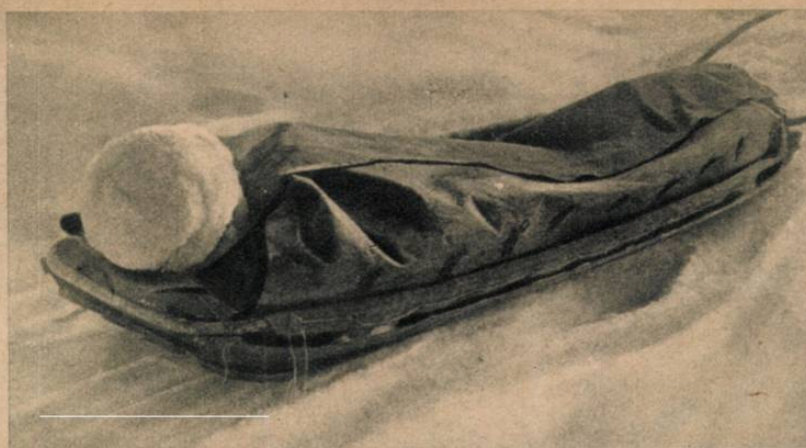
Durata călătoriei între stațiile cap de linie este de 2, respectiv 3 zile, după anotimp. Direcția companiei speră însă să poată reduce la numai 24 de ore timpul de călătorie, prin utilizarea automotoarelor. 859 de kilometri de cale ferată, prin terenuri accidentate, 157 de tuneluri și 3422 de poduri și viaducte sunt astăzi motiv de încordare între două mari imperii. Rămâne de văzut cum se va rezolva problema.

EROI ANONIMI ȘI NEGRĂITORI

FURIA destructivă care a cuprins Europa, în anul trecut, își întinde ghiarele dincolo de oameni și așezările omenești și asupra ființelor negrăitoare. Știam încă din războiul trecut că pentru anumite servicii, în special ca agenți de legătură, se pot întrebuința câini dresați anume în acest scop. Și acum 25 de ani au existat eroi din aceștia, negrăitori, cari deși răniți de moarte s'au târit, până la ultima suflare, spre a duce acolo unde trebuiau, știrea care avea să salveze sau să ducă la pierzare mii și mii de vieți omenești. Oamenii au învățat un lucru și dela începutul acestui războiu, în toate țările aflate în luptă s'a pornit o adevărată mobilizare a câinilor. Adunați în adevărate cazărmi inocentele animale sunt supuse unui antrenament riguros

În taberele astăzi în luptă sunt mobilizați nenumărați câini, ale căror servicii sunt de cea mai mare însemnătate pentru trupele combatante.

Rănit, înfins pe o sanie trasă de câini.

Un minunat exemplar ale serviciului sanitar suedez.

Dresorul și trei pensionari, încă foarte micuți.

O cazarmă de câini, undeva în Franța.

Trei elevi care și-au absolvit cursurile cu cel mai mare succes, se odihnesc, după ora de instrucție.

pentru a servi pe front, în anumite misiuni. Recrutarea se face întocmai cum se face și pentru oameni. Un medic, de data aceasta veterinar, consultă pe recruta și dacă-l găsește apt, adică dacă îndeplinește condițiile de sănătate și dezvoltare fizică necesare pentru a putea fi sfârtecat de o schijă de obuz, este înrolat.

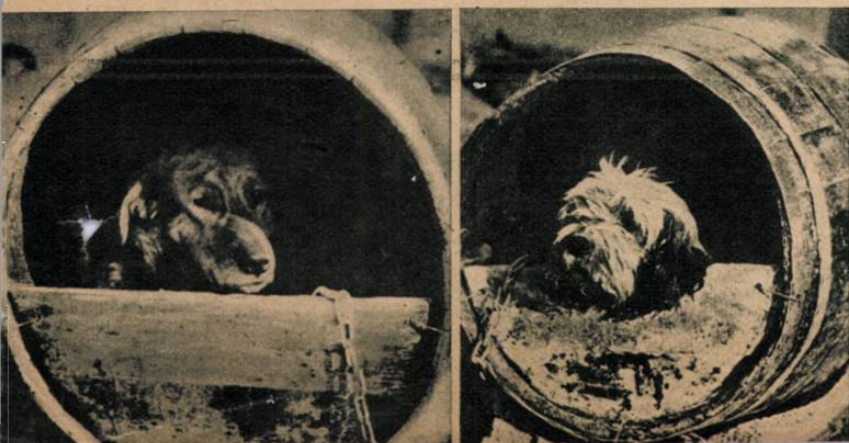
Antrenamentul care urmează este dintre cele mai severe. Inofensivele animale sunt ținute în condițiuni igienice perfecte și o serie de dresori specializați, îi învață ceea ce vor trebui să facă.

Nu toate rasele sunt însă bune pentru serviciul pe front. Preferați sunt foxterierii, câinii lupi, câinii polițiști, scotchterierii și câinii ciobănești, în măsura în care pot fi găsiți. Dresorii se feresc însă de câinii de vânătoare, pe care-i socotesc inapți pentru serviciul pe front.

În țările nordice, armata dispune în mod permanent de adevărate regimente de câini, cari sunt folosiți ca animale de tracțiune. Astfel, Suedia are organizate regimente de sanitari, ale căror sanii sunt trase exclusiv de câini. Este interesant de văzut cum aceste inteligente animale ocolesc hârtoapele care ar pune în primejdie pe rănitul pe care-l transportă și în genere cum se îngrijesc de

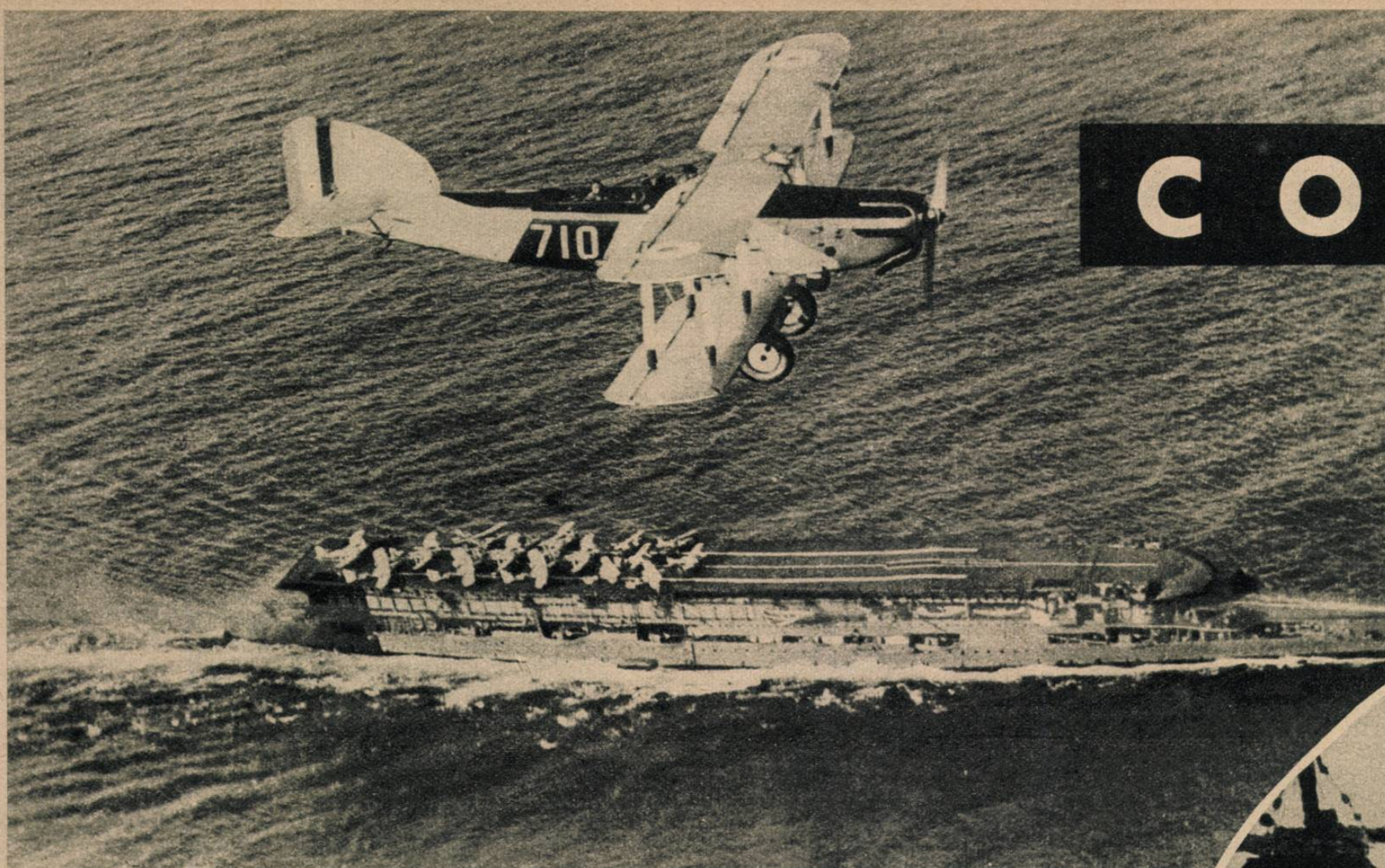
cel pe care-l poartă. În cursul ultimelor manevre ale armatei suedeze s'a organizat un asemenea serviciu de transport al răniților, cu sanii trase de câini. S'a constatat cu acest prilej că multe din inteligentele animale n'aveau nevoie decât să li se arate o singură dată drumul, pentru a-și împlini apoi misiunea, cu cea mai mare exactitate și ușurință.

a. c.

AVIOANELE BRĂZDEAZĂ

C O P O

Un avion de vânătoare, în patrulare deasupra bazei sale.

Un grup de marine în luptă.

Nava port-avioane, văzută de la bordul unei nave de luptă, de escortă.

O nouă luptă aeriană. De data aceasta însă elementele care s'au înfruntat n'au fost numai avioanele, ci ca să fim mai preciși, lupta s'a dat între avioane și vase de războiu, în largul oceanului.

Mecanizarea armatelor a făcut ca aspectul luptelor să se schimbe, și după mai bine de jumătate de an de conflict n'a avut loc decât o singură luptă navală, adică între nave de războiu, dar nenumărate lupte între nave și avioane.

Inginerii navali au creat un nou tip de vapor de războiu, și anume nava port-avioane. E vorba de un aerodrom plutitor, de dimensiuni fantastice care poate duce la bordul său sute de aparate, având însă bineînțeles, în afară de hangare și ateliere de reparație, combustibil și tot ce poate fi necesar unui avion de luptă.

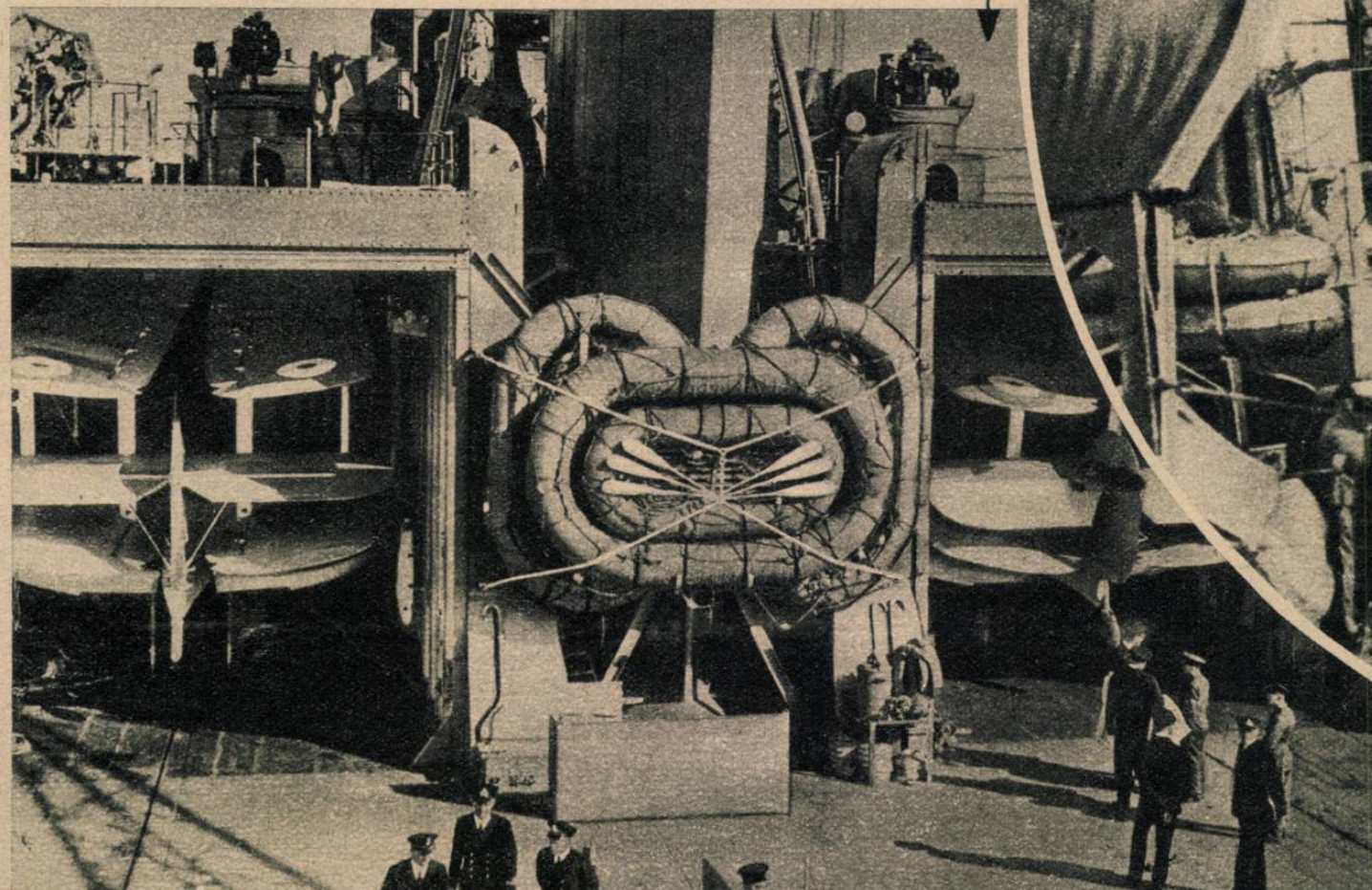
În zorii zilei, când negura mai plutește ca un voal ușor pe suprafața apei, la bordul navei purtătoare de avioane se fac primele pregătiri. Din hangarele bine adăpostite sunt scoase avioanele de luptă și de recunoaștere, care vor avea de împlinit misiuni în acea zi. Piloții, îmbrăcați în salopetele de piele, cu parașutele pe spate, așteaptă liniștiți, pe puntea superioară, de unde-și vor lua zborul.

Aparatele sunt înșirate, în ordinea decolării. Aviatorii s'au urcat în carlingă. Motoarele încep să duduie și sgomotul fantastic pare să împrăștiie negura. Comandanții și-au dat indicațiunile necesare. La un semn sabotii de lemn sunt trasi deoparte,

avionul rulează, ia viteză și când ajunge la capătul extrem al punții, unde te-ai aștepta să-l vezi prăbușindu-se în valuri, se înalță elegant și se înșurubează în aer, cu viteză de săgeată. Unele după altele, avioanele își iau zborul. Câteva hidroavioane sunt lansate cu ajutorul catapultei, un aparat special, destul de complicat, care lansează în aer avionul, în momentul în care acesta are suficientă turație în motor, ca să se poată menține în aer.

Și acum începe vânătoarea. Aparatele se ridică mereu mai sus, în timp ce observatorii scrutează zarea, în căutarea victimelor. Aparatele de telegrafie fără fir țâcănesc neîncetat. Se

În zori, avioanele sunt scoase din hangarele blindate. În față, la mijloc, se văd câteva bărci de salvare, din cauciuc, de tipul celor utilizate la bordul hidroavioanelor și avioanelor care fac recunoașteri peste ape.

dau instrucțiuni piloților, cari cercetează metru pătrat cu metru pătrat, descriind cercuri concentrice în jurul unui punct geografic, dinainte stabilit.

Emoție!

La orizont a fost descoperit un fum alburui. Vapor de comerț sau vapor de războiu? Prieten sau inamic? Ca la comandă, escadrila ia formația de luptă și se năpustește cu viteză ame-

țitoare spre punctul descoperit. Înălțimea este destul de mare, ca să nu fie observați din prima clipă. În cele din urmă au ajuns în imediata apropiere a vaporului necunoscut. Escadrila se răspândește și înconjoară victima. E o navă dușmană. Dealtfel, avioanele de vânătoare, au fost observate și la bord, toată lumea se pregătește de luptă. Alături de tunurile antiaeriene

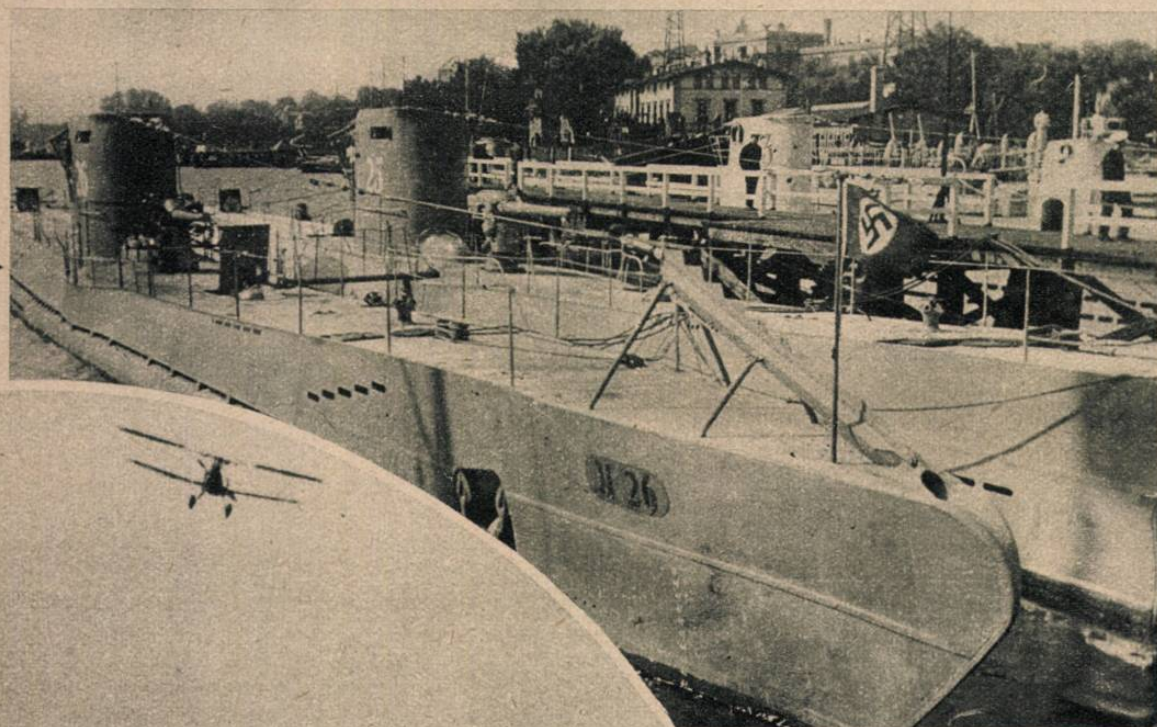
stau stewarzi. Cerul este provocat de explozii. Cu toate acestea, din avioanele de luptă care înconjoară victima, se trage. Avioanele de luptă tralierile pe marinarii. E o imagine sângeroasă. Eram admiși în vânătorul, focul furios. O bombă, apoi încă

ȘI HIDROAVIOANELE MARINELOR DE RĂZBOIU,
 ÎNTINDERILE, ÎN CĂUTAREA VICTIMEI INAMICE

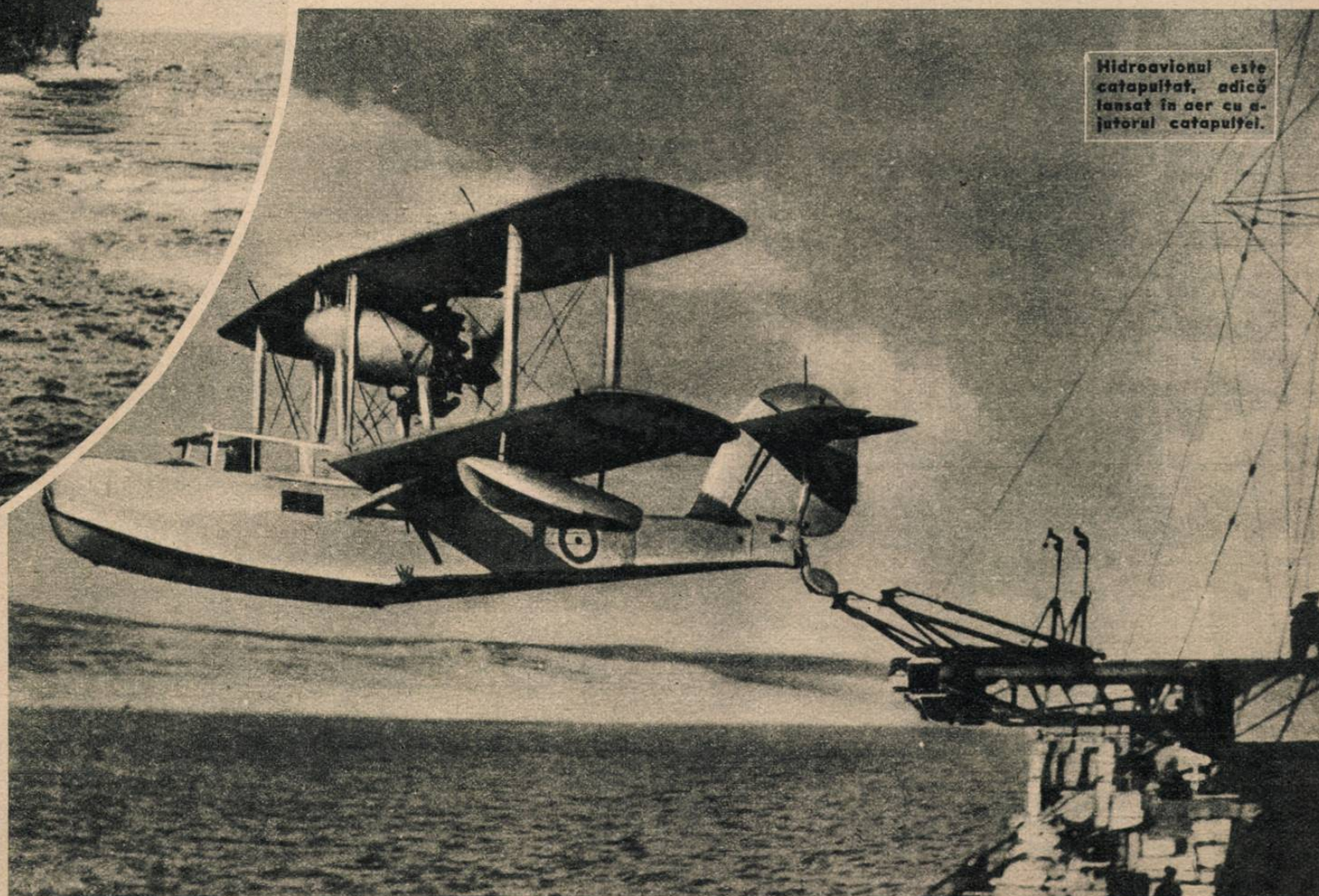
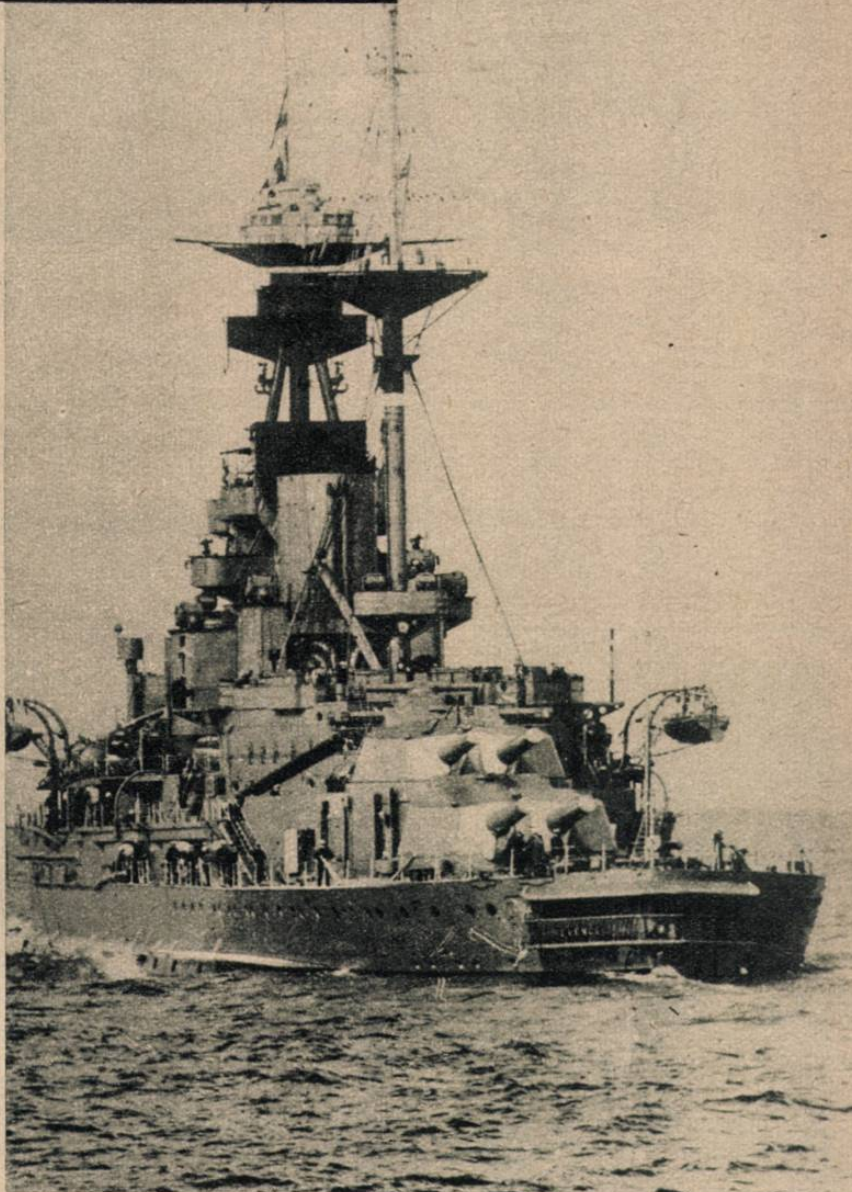
II MĂRILOR

MANEVRE ÎN MEDITERANA
 Cruciatorul englez „Revenge”, se întoarce la baza sa.

sub-
 portul
 ază.

pleacă pe o coastă. Marinarii se re-
 ped la bărcile de salvare. Între
 timp, comandantul escadrilei și-a
 anunțat baza și nave de războiu
 amice se apropie în plină viteză
 spre a captura pe inamici. Lupta
 s'a sfârșit. Copiii mărilor iau
 iarăși formația, se înalță în
 văzduh și se înapoiază la baza
 lor, la bordul navei port-avi-
 oane. Aerul limpede al dimi-
 neții șterge mai repede decât
 s'ar crede, imaginea sânge-
 roasă, care a dăinuit o vreme
 peste ape. a. c.

Hidroavionul este
 catapultat, adică
 lansat în aer cu a-
 jutorul catapultei.

ncepe să se însteleze cu ghemotoace alburii,
 ză șrapnelor ce urmăresc pe atacator.
 oarta vaporului de războiu este pecetluită.
 ombardament, se desprind bombe lucii,
 ma, mereu mai aproape. Puntea este a-
 ruptă coboară vertiginos, secerând cu mi-
 lii cari nu sunt adăpostiți.
 asă ca aceea depe vremea când copiii
 oarea de iepuri. Mersul în zig-zag al va-
 al tuturor bateriilor, nu mai valorează nimic.
 una și încă una, lovesc în plin. Nava se

UN NOU DANS ADUS DIN INSULELE

SE zice și, nu fără dreptate, că darul de imitație este unul din cele mai accentuate caracteristice omenești.

Acest lucru a fost constatat de multe ori.

Nu arareori Europeanii sau Americanii, pentru a nu vorbi decât de ei, au împrumutat dansuri și cântece dela negrii africani sau dela alte popoare pe care le socotesc inferioare lor.

Acum câțva timp s'a produs din nou un asemenea furt. Fiți liniștiți însă, el nu va avea urmări grave.

„Hula-Hula” este dansul sfânt al Hawayenilor dedicat lui Laka, zeița muzicii și a frumosului.

Avea mișcări lascive și pline de îmbătătoare promisiuni cari au fascinat pe

3. Figuri ritmice ale dansului Hula-Hula.

4. Fiecare mișcare a noului dans este riguros măsurată.

5. Corpul unei dansatoare care execută noul dans.

importat mișcările ritmice ale lui „Hula-Hula” au fost cât se poate de laudabile. În primul rând ei s'au gândit să mai descrețească frunțile oamenilor continentului nostru, atât de urgisit de războiul ce a izbucnit, în al doilea rând au vrut să ne facă cunoscută una din frumoasele producții ale idilicei insule. Bunele lor intenții, se pare însă, că au fost rău interpretate.

Dar, nu! Cu toate că a fost desgolit de ori ce semnificație rituală, Hula-Hula a păstrat aspectul său pictural, a rămas un dans pur

hawaian al cărui farmec exotic a cuprins pe spectatorul occidental. De curând Miss Maisie Cryer, profesoară de balet la Windmill Theater din Londra, care a studiat mai mult timp acest dans, a reușit să formeze un corp de balet alcătuit din dansatoare engleze, cari izbutesc să redea atmosfera curată a locului. Impodobite cu flori, dansatoarele dela Windmill Theater sunt ca și fiicele albe ale Oceaniei semănând și ele a fi sclavele unei zeițe, nu ale lui Laka din Hawai, ci ale Therpsihorei occidentale.

călătorii europeni, cari vizitau îndepărtata insulă și cari și-au propus imediat să importe și în bătrânul continent acest dans.

Zis și făcut!

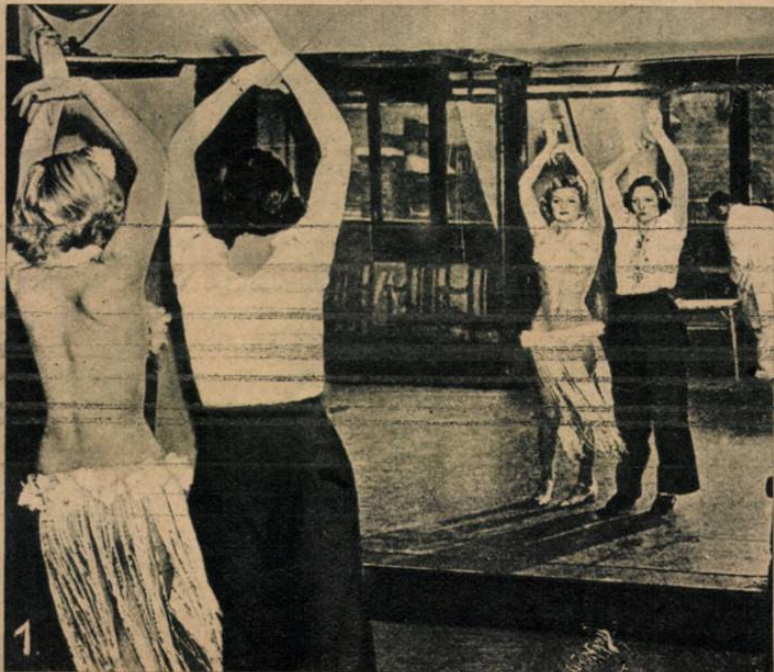
Europeanii însă au transformat „Hula-Hula”, i-au adăugat rafinamentul secolului nostru, l-au înfrumusețat zic ei (cei din Londra unde dansul a fost cunoscut pentru prima oară).

Rezultatul a fost însă tocmai contrariul. Din acele incantațiuni ritmate, cari

exprimau toate sentimentele pasionate ale indigenilor oceanici, Europeanii au făcut un dans pur spectacular, unde apare numai caracterul sensual. Intenția celor ce au

1. În fața unei oglinzi Maisie Cryer învață pe o elevă ritmul dansului Hula-Hula.

2. Mișcarea picioarelor și brațelor dau toată grația și voluptatea dansului Hula-Hula.

CHIPUL

Fecioarei Maria

IN PICTURĂ

Madona și îngeri. Tablou de celebrul De Moulins.

SE spune că evanghelistul Luca, memorialist inspirat, dar totodată doctor și chiar pictor a zugrăvit trăsăturile sfintei Fecioare pe pergament sau lemn și că această imagine a ajuns, câteva secole mai târziu, în mâinile împărătesei Bizanțului, Pulcheria. Faptul s'ar fi putut întâmpla, dar mai mult nu știm despre el. Spre a bucura pe credincioși, s'au tras desigur multe copii de pe acest portret și ele au fost răspândite în lume. E probabil însă că reproducătorii s'au îndepărtat de model, fiind oameni neîndemânateci, mai mult cucernici de cât meșteri.

Atât cât ne îngăduie tradiția, putem spune că evanghelistul a înfățișat pe Sfânta Maria ca mamă, cu mâna dreaptă așezată pe piept, cu mâna stângă susținând copilul și cu capul, ivindu-se după o îndoitură a mantiei, ușor înclinat spre minunea din brațele sale. Această atitudine a fost reprodusă de mii de pictori religioși, bizantini, florentini, flamanzi, francezi, germani, spanioli — ea căpătând pentru noi o valoare universală. O pictură bizantină datând dela sfârșitul secolului al 13-lea, cu foarte puțin anterioară lui Cimabue și păstrată la Roma, în biserica Sfântul Alfons, e socotită de mulți ca reprezentând cel mai fidel imaginea de pe icoana Sfântului Luca.

Nimic altceva n'a venit să precizeze trăsăturile Maicii Domnului; nici figurile sumare zugrăvite în Catacombe, nici documentele scrise ale Evangheliștilor care nu se opresc asupra înfățișării fizice — cuvintele și scenele sugerând gesturile, atitudinile.

Nu cunoaștem despre Sfânta Maria decât urșita care i-a fost dată, evenimentele mai de seamă ale vieții sale pământești și câteva vorbe — nu cunoaștem decât menirea ei trecută, prezentă, veșnică, în câștigarea mântuirii noastre. Minunata-i viață, împletită din întâmplări omenești și supra naturale, asemuitoare prin bogăție numai cu cea a lui Crist, a trecut în atâtea imagini, suave, glorioase, patetice, numai prin puterea credinței și a genului artiștilor. Alt sprijin ei n'au aflat în evocările lor pentru care au ales mai cu seamă

patru mari momente: al Bunei Vestiri, al Nașterii lui Isus, al Răstignirii și al Incununării cerești. Vorbind adevărat, în cronologia artei, ca și a credinței, Maica Domnului apare întâi ca stăpână a Cerului. Mozaicurile din Bizanț, acele din bisericile Romei și Ravenei, frescele romane, câte s'au păstrat, o închipue glorioasă și strălucitoare, stând pe un tron masiv, scăldată în aur, câteodată înconjurată de îngeri, întotdeauna arătând lumii, spre închinare, copilul divin. Așa a pictat-o Cimabue, și chiar Giotto, înainte de a o vedea pe tablouri și icoane purtând, alături de Crist, povara unui destin unde gingășia și suferința se contopesc.

Mult mai târziu, după Sinodul dela Efes (431) care a sfințit-o *Theotokos* (Maica Domnului) arta își îngăduie să reîncarneze pe Fiu și pe Mamă după chipul nostru și să dea amândorora o formă sensibilă, omenească, asemuitoare cu imaginea, inspirată de Evangheliști, care stăpânește gândul și inima tuturor creștinilor.

Astfel abstracția, stilizarea, fac loc unei realități din cele mai concrete. Insuși drama desfășurată pe pământ sparge cadrele impuse de o rece cuvioșenie, iusuflește liniile, dă viață trăsăturilor. Călăuzită de învățăturile cărții sfinte, arta, plecată mai înainte sub asprimea dogmatică a simbolismului, se transformă, ajungând umil și duios creștină. De atunci, pe pereții bisericilor lumii și pe icoane, culorile prind să dea făptură Sfintei Fecioare dealungul drumului ei pământesc, dela nașterea sa până la Calvarul Mântuitorului.

Câte variații pe tema Bunei Vestiri, a Nașterii, a Răstignirii! cine le-ar putea enumera! Toată gloria artei italiene se sprijină pe pictura religioasă. Cimabue, Giotto, Duccio, Fra Angelico, Baldovinetti, Piero della Francesca, Botticelli, Titian, Filippino Lippi, Rafael, Michel Angelo, Leonardo da Vinci, Veronese, ca să nu cităm decât pe cei mai mari, au preamărit rând pe rând în frescele și pânzele lor, sfintele vieți ale Mamei și Fiului. Numele ca și operele lor sunt vestite în lumea întreagă și neîntrecute în strălucire.

Alături de italieni, pe scara valorilor, vin spaniolii, deși s'au alăturat mai târziu (secolele al 16-lea și al 17-lea) cu El Greco, Morales, Ribera, Murillo, Zur-

Madonă de Velasquez.

baran, Velasquez. Cu ei se sfârșește, dealtfel firul de aur al creațiilor artei religioase occidentale, al împletirii căruia au contribuit, uneori deopotrivă de măestrit, școlile franceză, flamandă și germană. Cele mai frumoase imagini ale Fecioarei, din această strădanie de a o închipui, pe care au cunoscut-o toate marile genii ale apusului, din vremea Pre-Renașterii până la cea clasică, au fost strânse, în reproduceri colorate și monocrome, într'un impunător album, de o rară reușită, publicat de editura *Pierre Tisné*, din Paris, în *Biblioteca Franceză a Artelor*.

Asistăm, dealtfel, de câțeva vreme, la îndrăznețe realizări în domeniul editurii de artă, care pot fi luate de exemplu și urmate de celelalte ramuri ale tipăriturii cărților. Se cercetează laturi neglijate din personalitatea unui artist, sunt puse în lumină nouă creații deja cunoscute, se adună în sute de pagini și se explică opera întreagă a unui pictor, ori se întreprind lucrări considerabile de a se prezenta un subiect dealungul istoriei, ca cea despre care ne ocupăm.

(Cont. în pag. 15)

milioane de suflete, la el se mai adaugă cele 5 dominioane unite cu Marea Britanie prin origina comună și prin multe interese economice sau culturale.

Ne explicăm dar, la citirea acestor cifre, cât de mare este influența Angliei, cât de imense sunt bogățiile și rezervele ei de oameni.

Grație spiritului de solidaritate ce leagă în mod

Soldați din trupele coloniale jucând „lotto” în spatele frontului francez.

Soldați canadieni, debarcați într'un port britanic.

FORȚA ARMATĂ ȘI POSIBILITĂȚILE IMPERIULUI COLONIAL BRITANIC

UNITATEA ESTE ASIGURATĂ PRIN
RESPECTUL LIBERTĂȚII FIECĂRUIA

O mare parte din forța și gloria Mării Britanii se datoresc imensului ei imperiu colonial. Cei cari locuiesc acest imperiu, sunt supuși devotați ai Angliei, nu pentru că au fost constrânși — căci Anglia n'a căutat niciodată să-i domine cu forța — ci pentru că sunt convinși de binefacerile civilizației engleze și pentru că au înțeles că viața și independența lor vor fi asigurate numai de faima și de puterea Mării Britanii, care va ști întotdeauna să le respecte libertatea și individualitatea.

Dar Marea Britanie oferă un și mai bun exemplu de cooperare: dominioanele sunt țări libere, perfect suverane, totuși, de bună voe, ele conlucrează cu ea, înțelegând să contribuie, într-o măsură cât mai largă, la menținerea și mărirea prestigiului englez.

Este de ajuns, pentru a vedea cât de strânsă este această colaborare, să examinăm evenimentele războiului actual.

Coloniile și dominioanele au pus la dispoziția metropolei toate bogățiile lor, sau în cel mai rău caz cea mai mare parte dintre ele.

Astfel prin imensele rezerve de materii prime, fabricate și alimentare, puse la dispoziția ei, viața economică a Angliei este asigurată pentru mai mulți ani.

Dar nu numai atât, vastul Imperiu înțelege să facă chiar și sacrificii omenești pentru asigurarea victoriei Patriei-Mame.

Din toate părțile lumii, din toate locurile unde fâlfâie drapelul Majestății Sale George al VI-lea au început să pornească oameni cari se duc să lupte alături de „Tommy” englezi de pe frontul de Vest.

Este interesant să reconstituim o mică statistică a forței celui mai mare Imperiu al globului.

Imperiul colonial englez are o suprafață de 34 milioane de kilometri pătrați și este populat de peste 400 de

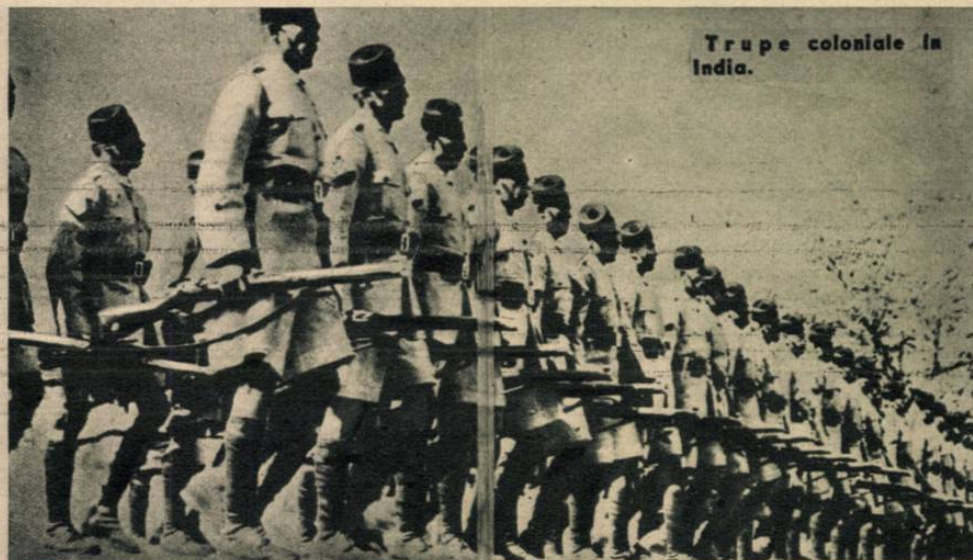
indisolubil toate părțile Imperiului, Marea Britanie a reușit să formeze un front unic, un front de muncă ale cărui rezultate au început să se simtă încă de acum.

Desigur, că publicul cititor nu va fi interesat de aceste considerații generale, de aceea vom căuta, în rândurile ce urmează, să dăm o justă imagine a modului de distribuție a forțelor britanice.

Conform tratatelor în vigoare, în timp de pace, Anglia poate menține în Egipt o garnizoană de zece mii de soldați tereștri (împărțiți în două brigăzi de infanterie, una de cavalerie și două de artilerie) și 3.400 de soldați din armata aeriană.

Recruți canadieni, înainte de a se imbarca pentru Europa.

Trupe coloniale în India.

Dacă însă Egiptul va fi atacat, Marea Britanie este obligată să lupte alături de el, pentru aceasta ea își poate transporta aci oricât forțe armate ar necesita, și se poate folosi nu numai de armata egipteană (50.000 de oameni în afară de forțele poliției), dar chiar și de porturile, aerodroamele și căile de comunicație ale țării.

Sudanul anglo-egiptean este apărat de două batalioane de infanterie și de câteva baterii de artilerie britanice, de formațiunile indigene încadrate de ofițeri englezi și de un batalion de trupe egiptene, într'un cuvânt cam de 7.000 de oameni. Uniunea Sud-Africană dispune, în timp de pace, de o forță armată de 4.000 de oameni, iar în timp de războiu ea poate constitui 6 diviziuni și 3 brigăzi speciale formate din 140.000 de oameni.

Ea mai posedă și 250 de avioane al căror număr poate fi dublat în caz de pericol.

Cei 3.500 de oameni a lui „Royal Corps African Rifles” constituind în mare parte poliția locală, sunt însărcinați cu apărarea Africii Orientale.

Efectivele engleze în Palestina se ridică la 2 diviziuni de soldați tereștri și la o escadră aeriană.

„Corpul de Ocupațiune al Indiei engleze” cuprinde 41 de batalioane de infanterie și 5 regimente de cavalerie formate din trupe britanice regulate (47.000 de oameni), 120 de batalioane de trupe indigene regulate (160.000 de oameni) și 21 regimente de cavalerie formate tot din trupe indigene, o armată auxiliară de 55.000 de oameni și una de rezervă de 45.000 de oameni, în total deci, cam 400 de mii de oameni.

Australia poate dispune, în timp de pace de 35.000 de soldați grupați în cinci diviziuni de infanterie și 2 de cavalerie și artilerie, iar în timp de războiu de 100.000 de soldați.

Noua Zeelandă este apărată de 15 batalioane de infanterie și alte formațiuni, în total de 70.000 de oameni.

Se vorbește că efectivele Canadei vor fi ridicate la 10.000 de oameni constituind trei regimente de infanterie, două de cavalerie și o baterie de artilerie. Canada mai dispune și de o miliție nepermanentă de 44.000 de soldați. În timp de războiu ea poate avea sub arme două sute de mii de oameni cari vor fi sprijiniți de o flotă de trei sute de avioane.

Iată un mic tablou statistic al uriașei forțe engleze.

Bine echipați, bine antrenați și perfect instruiți acești soldați asigură universalitatea Imperiului Britanic.

Cu toată mulțimea de oameni de care ea dispune, două probleme importante se pun Angliei: aceea a colaborării forțelor armate și aceea a transportului trupelor.

Din cauza imensității teritoriilor ce trebuiesc apărate, teatrul de luptă poate fi foarte mare. Trebuiesc atunci aduse din altă parte trupe pentru a colabora cu cele care apără teritoriul atacat. Toate transporturile se fac pe mare, de aci grija pe care Marea Britanie o arată flotei sale și menținerii rengului său, dar mai ales grija ca porturile ei să nu fie blocate de inamic.

CHIPUL FECIOAREI MARIA IN PICTURĂ

(Urmare din pag. 13)

Pictura și sculptura au marele avantaj că pot trece în reproducere sau mai bine spus, au acest avantaj de când mijloacele de fotografiat și de imprimat au ajuns la desăvârșirea ultimilor ani. În planșele de pictură se cunoaște până și țesătura pânzei, până și mersul pensulei, iar în cele de sculptură lucrarea e înfățișată din mai multe unghiuri de vedere, ca și cum ne-am învârti în jurul ei. Cărțile acestea ilustrate învață pe oricine îi e drag să privească — ele se adresează tuturor.

O călăuzire scrisă e totuși necesară, dar cu condiția să nu întârzie asupra explicațiilor de specialitate, ci mai mult să definească spiritul în care a lucrat un artist și trăsăturile esențiale ale operei lui. Intocmai așa a înțeles rostul lui marele scriitor francez *Henri Ghéon*, în prefața ce însoțește imaginile cu chipul Maicii Domnului — volumul purtând titlul original: „*Marie, Mère de Dieu*”.

Comentariile sale, sincere, juste, emoționante, sunt ale unui critic și ale unui creștin în același timp. Nu se putea altfel, fiindcă e firesc, când te apropii de icoane strălucitoare, să nu încerci și alte sentimente în afara unei atitudini de simplu analist.

Text și imagini merg admirabil împreună, alcătuiind o carte de înălțare spirituală, atât de potrivită pentru zilele acestea întunecate și neliniștite.

TACHE SOROCEANU

A APĂRUT

MAGAZINUL

160 pagini 30 lei.

Dinți albi — Respirație proaspătă

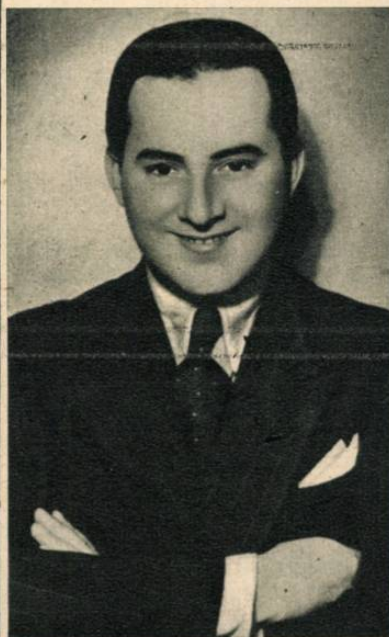
Depunerea stratului de pe dinți pe cât de urât, pe atât de periculos, poate fi înlăturat în chipul cel mai simplu.

Dimineața înainte de toate, să se curețe dinții cu pasta de dinți Chlorodont, a cărei putere de curățire înlătură radical stratul de pe dinți.

Gustul aromat al mentei din pasta de dinți Chlorodont înviorează în același timp minunat. Iar, seara înainte de culcare, pentru curățirea radicală a dinților prin îndepărtarea resturilor de mâncare rămase între dinți, folosim din nou pasta Chlorodont.

Astfel dinții vor rămâne frumoși și sănătoși.

Pasta de dinți Chlorodont

D. NIKY ATANASIU

strălucitul interpret al rolului Ciriș din „Capul de rățoi” de d. G. Ciprian recentul succes al Studioului.

ȘNURUL GRATUIT

Umbra
care
amenință

Pericolul de
îngrăsare
evitați-l prin

TABLETELE de slăbire Kissingen

fără eforturi și renunțări...
UN PRODUS NATURAL AL BĂILOR KISSINGEN

BOXBERGER KISSINGEN

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM
INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR NANU MUSCEL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu
semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n-au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25—25 a.

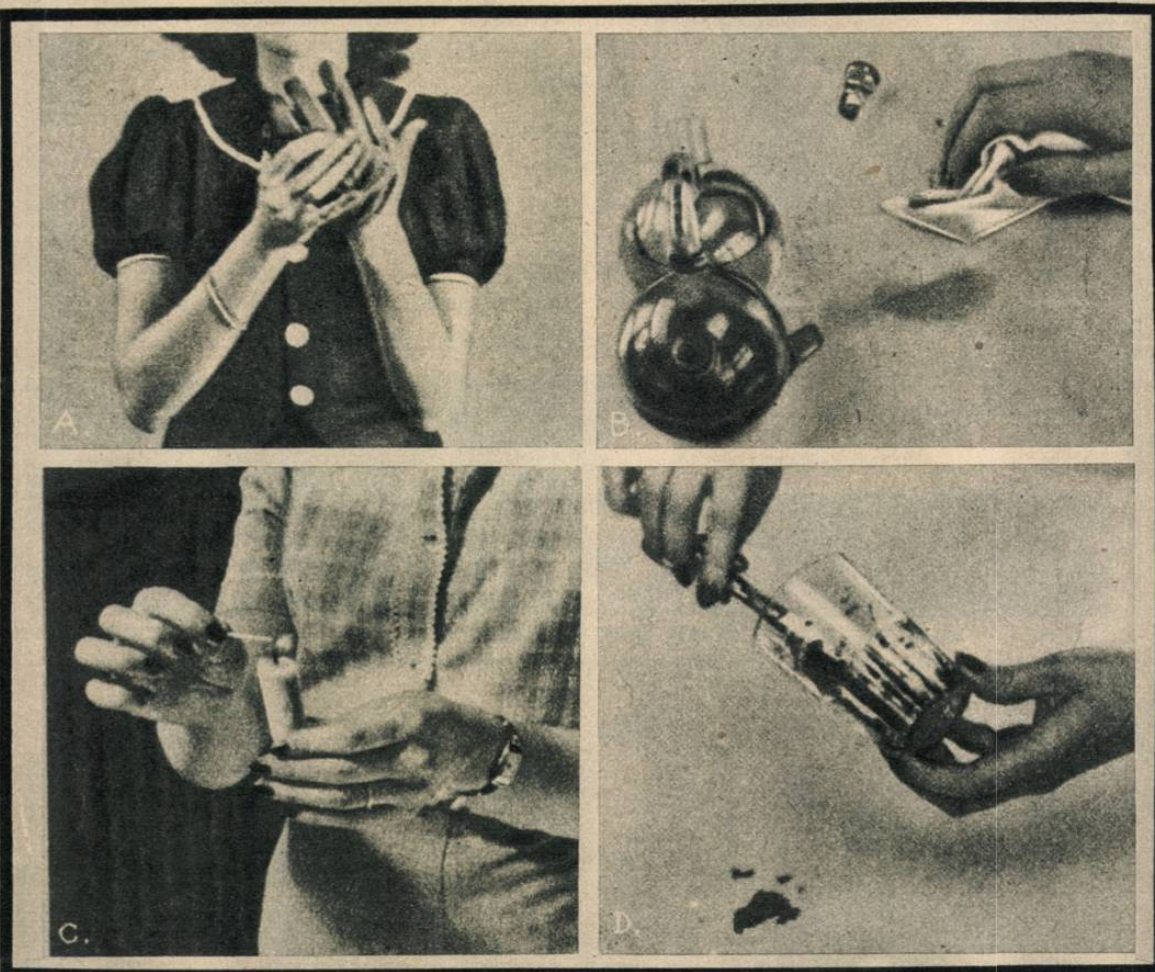
Chirurgie estetică

Indepărtarea opera-
tivă a ridurilor
și pieptului

Dr. RUDOLF HOFFMAN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
Bul. Domniței 32. Tel. 41950

REALITATEA FEMEII

a) Dacă ai pierdut o mânășă, serviți-vă de cealaltă pentru a vă face bigudiuri. Tăiați degetele în fâșii de un centimetru lățime. Tăiați bucăți de leton în lungime egală. Încă o simplă cusătură și bigudiul e gata.

c) Spre a împiedica unele croșete să rupă firul de ață, trebuie să le țineți câțva timp în flacăra unei lumânări, dar nu prea mult, să nu-și piardă forma.

b) Pentru a evita ca mușama de pe masă să fie lipicioasă, amestecați jumătate untdelemn și jumătate oțet și frecați cu această soluție.

d) Iată un sistem foarte simplu de-a tăia mărunț mărarul sau orice altă frunză de legumă. Luați un pahar de bucătărie, în mâna stângă și o foarfecă în cea dreaptă. Tăiați mărarul, în interiorul paharului, învârtindu-l uniform, astfel că toate frunzulițele să treacă, succesiv, prin lama foarfecelor.

TRIUMFUL CUPOANELOR

MAI mult decât întotdeauna, femeia de azi trebuie să fie ingenioasă și să învețe să se îmbrace bine, fără să cheltuiască mult. Vizitați magazinele care au cupoane; puneți-vă la contribuție toată imaginația. Dacă n'aveți inspirații proprii, priviți modelele pe care le dăm noi în această pagină, și vă veți putea astfel înnoi garderoba, cu o cheltuielă foarte mică.

CLAUDE

1. Cu 2.25 m. vă puteți face această bluză. Poate fi din catifea în dungii sau din stofă. Toată garnitura o constituie gulerul plisat și „fronșeurile” mari ale mânecilor.

2. Cu trei metri de lenaj ecosais și 1.25 m. de catifea uni, vă veți putea face această rochie. Basca din talie este de catifea, fixată cu mici funde. Manșetele și gulerul din același material. Fusta este „cloche”, iar mânecile puțin largi pe umăr.

3. Din 2 metri de lenaj în dungii, veți obține această jachetă închisă până la gât, cu două buzunare mari, aplicate, încheiată cu nasturi mari, asortați sau îmbrăcați din aceeași stofă.

4. Dacă aveți o haină veche de lătră sau o altă blană cu părul scurt, scoateți bucățile mai bune și confecționați-vă acest mic bolero cu glugă, care vă va aduce numeroase servicii.

5. Cu două mici cupoane de catifea, în tonuri vii, veți putea înmădă această rochie veche, mai ales dacă veți ști să vă confecționați singure, acest nostim fes, din bucițele rămase, ale acelor catifele.

IN CULISELE UNUI MARE MUSIC-HALL

**CEEACE
PUBLICUL
NU VEDE...**

INTRAREA artiștilor. Culise. Cabine. Cealaltă parte a decorului. Cuvinte al căror prestigiu, în ciuda indiscrețiilor literaturii, cinematografului, radio-ului, și-a păstrat toată valoarea de odinioară.

Bucătăresei nu-i place să intri în bucătăria ei în timp ce prepară mâncarea. Tot astfel, artiștii feriei, veghiază ca nimeni să nu pătrundă în laboratoarele lor. Din ziua în care spectatorul nu mai este dușmanul portarului teatrului, și-a pierdut tot farmecul pentru el. Spectatorul mă trece de cealaltă parte a baricadei.

Obiectivul său nu va mai fi scena, ci sala. Nu-l vor mai pasiona „forme” cutărei sau cutărei artiste, jocurile de ansamblu sau frumusețea luminilor și culorilor, ci numai monstrul misterios, de caracter inegal: publicul.

Uneori, sala are și ea vedeta sa, și numele acesteia circulă din gură în gură. „Se pare că cutare este în sală. Ah! Da? — Ce fotoliu? — Loja 3, la dreapta.”

Să intrăm la Casino de Paris. În fața ușilor, un uimitor carusel de taxi-uri și de automobile particulare, sonorizat de fluerăturile agenților și de interpelări pitorești. Trotoarul se umflă și desumflă, în ritmul ușilor care se închid și deschid.

Deocamdată, nici să nu te gândești c'ai putea fi primit de cineva. Sonerii răsună deja în toate colțurile teatrului și în curând haut-parleurile vor începe să anunțe artiștilor, că le-a venit rândul.

În ciuda greutății acestei meserii, veselie domnește mereu în culise.

(Continuare în pag. 19)

Publicul nu va cunoaște niciodată aspectul fermecător pe care-l capătă unele scene când sunt văzute din profil.

În cabine, se infiripă, în pauze, discuții amuzante, având ca subiect principal dragostea.

Câteva girls, pregătindu-se să intre în scenă.

Music-hall-ul este un muzeu viu al costumului feminin din toți anii și din toate țările...

Această pisicuță este mascota music-hall-ului. Fiecare o mângâie înainte de a apare pe scenă.

Arta subtilă a machiajului are riturile ei, cărora actrițele se supun, docile.

Înainte de numărul lor, dansatoarele acrobate se exersează ca să-și „desmorțescă mușchii”.

Chiar în timpul repetițiilor, baletistele nu renunță la cochetărie...

O Venus quasi-orientală, înainte de intrarea în scenă.

Pe lângă gustul său plăcut, DENTOLUL dezinfectează și parfumează gura, asigură dinților o albeață strălucitoare chiar fumătorilor. Evită caria dentară.

DE VÂNZARE ÎN TOATE FARMACIILE — DROGERIILE ȘI PARFUMERIILE

CADOU E de ajuns să înapoiți casei GEORGES VERGLAS, București, strada Precupeții Vechi 1, acest anuț din „Realitatea” sau plic timbrat, arătând în mod citibil numele și adresa Dvs. pentru ca să primiți gratuit și franco un eșantion de DENTOL.

PASTA,
SAPUNUL,
ELIXIRUL,

preparate după lucrările lui Pasteur, cu o puternică acțiune antiseptică.

MARTIE, cum n'a mai fost!

CE timide sunt în anul acesta razele soarelui, în ziua de 1 Martie!

S'ar părea că și cerul este trist pentru atâta nemernicie câtă se află pe urgisitul nostru pământ. Înainte vreme, ziua de 1 Martie era zi de bucurie. Tutela dezagreabilă a zeului războiului asupra acestei luni de primăvară, nu avea nici un efect și pe piepturi feciorelnice înfloreau simbolul de argint, de aur sau din oricare alt material al tinereții și voioșiei: mărțișorul.

O floare, un porumbel al păcii, un chip caricatural, exprimau voioșia celor cari dăruiau ca și a acelor cari primiau.

Ce simbol trebuie să reprezinte, în vremurile acestea turburi, mărțișorul atât de așteptat altădată? O glumă sinistră, dar foarte potrivită mentalității contemporane va trebui să transforme floarea într'un glonte minuscul, porumbe-

Și cine știe, poate că se vor găsi oameni cari să socoată această inspirație ca fiind plină de humor și să aplaude gluma dățătoare de fiori.

Legenda vrea ca mărțișorul de altădată să fi ferit pe cel care-l purta de primele raze arzătoare ale soarelui, păstrându-i fața albă și catifelată.

Dacă dincolo de lumea noastră există așa cum credem cu toții, o inteligență superioară, ce ne conduce destinul, fie ca aceasta să hărăzească mărțișorului din acest an darul de a ne feri de razele ucigătoare ale războiului care a izbucnit pe orizontul european.

a. c.

Surzătoare, bunica alege un mărțișor pentru nepoțică. Ce bucurie îi va produce darul ei!

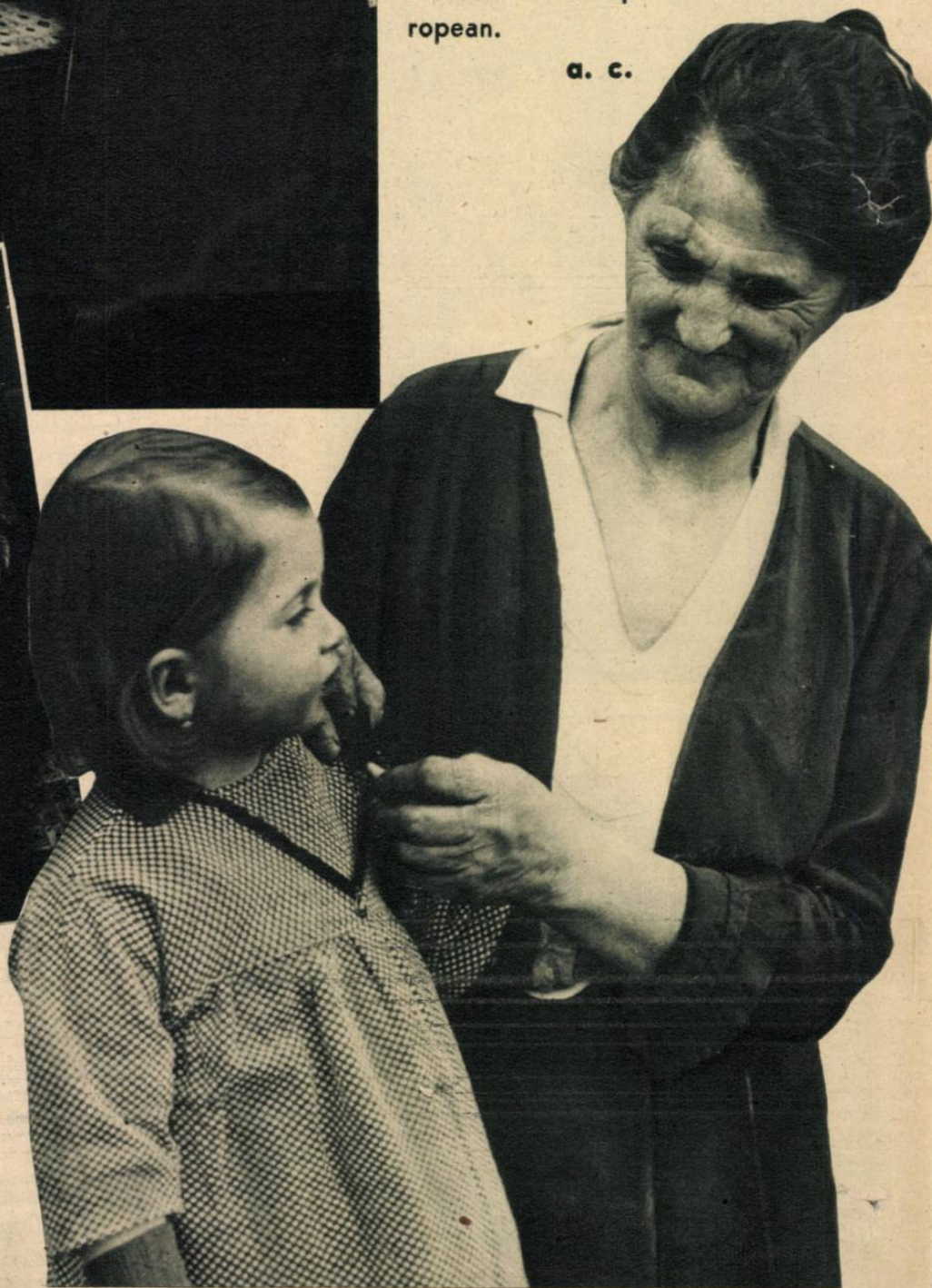

lul păcii în chipul încrunțat și sângeros al zeului războiului.

Poate că un fabricant de mărțișoare, având mai mult simț al realității, va lansa pe piață tancuri minuscule, aeroplane de bombardament, de vânătoare, torpile, mine și tot ce poate produce un arsenal de războiu.

1 Martie bate la ușă. Fiecare are grijă să-și cumpere un mărțișor.

Bunica dăruind
nepoatei un mărțișor.

VIAȚA MONDENĂ...

La Biserica Amzei în prezența unei selecte asistențe s'a celebrat căsătoria religioasă a domnișoarei Alice-Georgette Matei, cu dl. medic locotenent Ion Stănică. Nuni au fost d-na Elisabeta și dl. Colonel C. Atanasiu.

În fotografia noastră tână pereche, încadrată de nuni. În spate, cei doi socrii: d-nii avocat Radu Matei și M. Stănică.

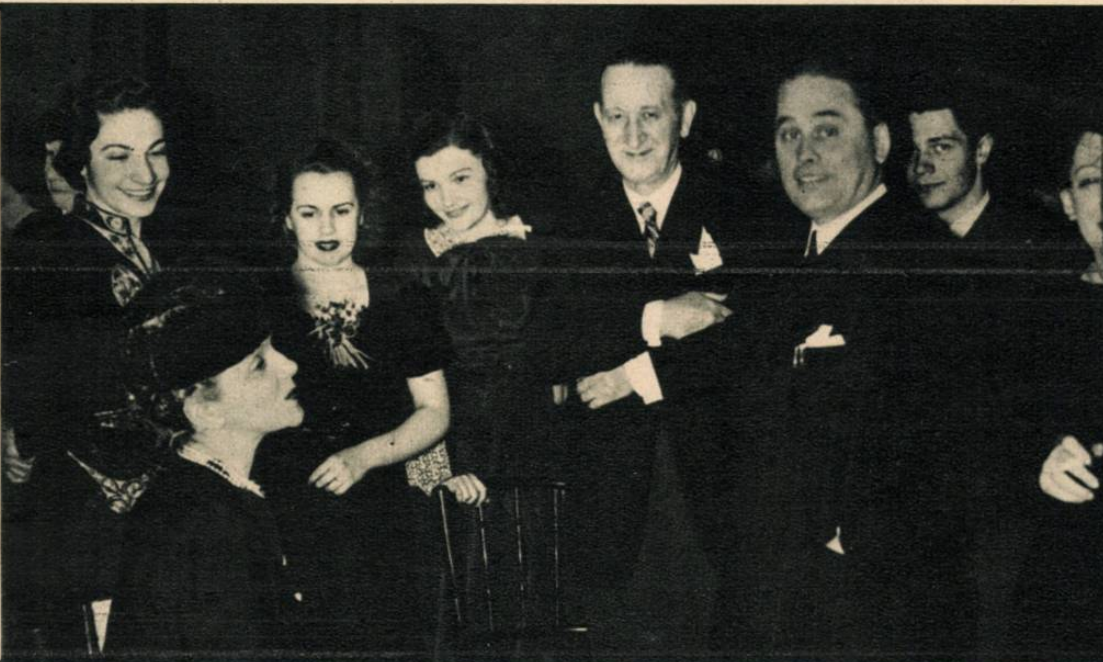
Mireasa între domnișoarele de onoare: Sanda Ioana Radovici, Sanda Marinescu, Rodica Gasparovici, Lilly Cristescu, Mardy Polacek, Yvonne Tomescu, Nelly Georgescu, Sonțy Sorescu, Ica Göbl, Neddy Bruno, Virginica Iacom, Tanți Petrovan.

Mireasa între d-na Mimișor Cpt. Avram (dreapta) și d-ra Rodica Ioana Atanasiu.

UN SOL AL FRANȚEI, LA BUCUREȘTI

D-na Dusanne dela Comedia Franceză luând parte la o recepție dată în în onoarea sa la Institutul Francez din Capitală, întreținându-se cu dl. prof. universitar, George Strat.

Sfaturi utile pentru toți

Cum putem face pe copii să ia cu plăcere untura de pește?

Un adevărat chin e să dai copilului Untură de Pește. Deși amăgiam copiii cu fel de fel de promisiuni, spunându-le că e bună, că vor crește mari și voinici, totuși copiii simțeau un gust foarte mare, din care cauză le scădea pofta de mâncare și deveneau indispuși. Parte din ei care putea suporta cu greu untura de pește, nu simțeau nici o îmbunătățire, greutatea corpului nu creștea și /ca orice aliment greu de suportat, nu le aducea nici un folos organismului. Am încercat atunci Elixirul Pangaduine, care într'adevăr ne-a adus fericirea în casă. Copiii nu mai trebuiau amăgiți cu nimic, ci din contră cereau cu insistență Elixirul Pangaduine, deoarece Elixirul Pangaduine, pe lângă că e de patru ori mai activ de cât untura de pește, are un gust foarte plăcut de Vin de Xeres. Copiii sunt azi foarte veseli, indispoziția pe care o aveau înainte din cauza Unturei de Pește a dispărut, iar pofta de mâncare și greutatea corpului a crescut foarte mult.

Intr'adevăr Elixirul Pangaduine e de patru ori mai activ decât Untura de Pește, deoarece pe lângă că este extras direct din ficat de morun mai conține vitamine într-o cantitate foarte mare, precum și alte elemente, care după procedeele științei medicale moderne, îi mărește efectul.

Nu faceți experiențe...

LUAȚI TABLETELE **Togal** la: **Reumatism** **Gută** **Sciatică**

IN AMBALAJE DE 42 ȘI 14 TABLETE.

CEEĂ CE PUBLICUL NU VEDE...

(Urmare din pag. 17)

Un medic și o infirmieră sunt îngerii păzitori ai acestei mici națiuni pe care o alcătuiesc culisele. Și femeile care ajută vedetelor să se îmbrace sunt confidente sigure, cu experiență, materno și bune sfătuitoare. Nici ele, artiste anonime dar nu mai puțin pasionate, n'ar vrea, pentru nimic în lume, să exerce altă meserie. Ele se bucură de încrederea și chiar de prietenia vedetelor și asta e deajuns ca să le satisfacă ambițiile, să le alimenteze conversațiile extra-scenice.

Cât privește mașiniștii și electricienii, a căror sarcină este caracterizată de precizie și exactitate, sunt de admirat pentru atitudinea lor flegmatică față de nuditățile pe care le ating în fiecare clipă.

În culise se petrec uneori incidente amuzante. Alteori, ele se desfășoară chiar dincolo de scenă. Iată bunăoară incidentul petrecut într'una din serile trecute. Într-o lojă dinaintea scenei, un domn dormea. Da, dormea, cu tot sgomotul orchestrei și cu toată strălucirea luminilor. Josephine Baker, care se afla atunci pe scenă, se opri în mijlocul unui cântec și se duse să-l trezească, mângâindu-l pe cap. Aceasta a fost o atracție neînscrisă în program dar sala i-a făcut o ovație frenetică.

După stingerea luminilor, părăsind acest sanctuar impresionant, ai cărui pereți răspândesc un miros greoi de fard, vrăjitorii, femei și bărbați, reintră în viața normală. Dar înainte de a se cufunda în noapte, ei trebuie să-și croiască o trecătoare prin mulțimea densă care, la ieșirea artiștilor, așteaptă baletistele și vedetele, spre a lua un cât de mic contact cu acei ce populează lumea feerică a music-hall-ului.

D. M.

Ingrijirea perfectă a gurii...

este un sprijin în plus pentru un corp sănătos și rezistent. Incepeți deci chiar astăzi să întrebuințați pasta de dinți NIVEA! Ea curăță dinții, îi face albi-strălucitori, deaceia este preferată și de fumători.

NIVEA

PASTA DE DINȚI

NIVEA

PASTA DE DINȚI

de 2 ori pe zi

Spumoasă și nespumoasă

← Rochie bleumarin de stofă, purtată de Priscilla Lane. Original este corsajul pas-poalet cu pichet alb.

Rochie simplă gris de stofă subțire. O bască destul de lată în talie, tăiată de un cordon îngust și legat cu o fundă.

← Rochie neagră de stofă, poate fi purtată și seara. Fusta bogat godată, iar garnitura o constituie două corcâde de șiret gros, de mătase neagră pe umeri și patru noduri: două de-a lungul decolteului și două pe piept.

← Rochie beige de lână pestriță, combinată cu catifea, în aceeași culoare. Sunteți atât de subțire ca Olivia de Havilland? Faceți-vă o rochie la fel, de nu, renunțați.

(Foto Telefrance, Atlantic și Warner Bros).

Rochii

DE STOFĂ

← Rochie de lână neagră, cu o garnitură de benzi înguste din crepe satin, în formă de soare. Decolteul închis într-o parte cu o fundă de siré negru, la fel cu centura.

Rochie de după amiază de stofă neagră, garnisită cu arabescuri de lac. A fost purtată de Gale Page, la unul din cocktail-parti-urile recente ale Hollywoodului. →

ANUL XIV No. 685

5 MARTIE 1940

10 LEI

MARINARI SUEDEZI LA POSTURI
Evenimentele din ultimele săptămâni au adus în centrul atenției generale statele nordice. Ciocnirile dintre beligeranți în apele nordice au determinat Suedia să ia cele mai întinse măsuri spre a face față oricărei eventualități. Navele de război patrulează fără încetare dealungul coastelor, iar bateriile antiaeriene construite pe turele speciale la bord, sunt gata în permanență să deschidă focul.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

UN AN DELA MOARTEA PATRIARHULUI, MIRON

Cu ocazia împlinirii unui an dela moartea Patriarhului Miron Cristea, s'a oficiat un parastas în prezența membrilor guvernului și a capilor bisericii ortodoxe române. Slujba a fost oficiată de I. P. S. S. Patriarhul Nicodim. Instantaneul nostru e luat în timpul slujbei religioase. În stânga d-l prim-ministru Gh. Tătărescu.

După slujba religioasă, d-l consilier regal Alexandra Vaida-Voevod, președintele F. R. N.-ului, împreună cu d-l consilier regal Gheorghe Tătărescu, președintele consiliului de miniștri au trecut în revistă pe membrii F. R. N.-ului.

În suburbane, membrii Gărzilor Naționale s'au încolonat, venind spre centrul Capitalei, unde au defilat, în fața șefilor Frontului.

DOI ANI DELA PROMULGAREA CONSTITUȚIEI

Ca ocazia aniversării promulgării Constituției, în ziua de 27 Februarie, au avut loc în toată Țara impresionante manifestațiuni de dragoste și fidelitate, față de Tron. Membrii Frontului Renașterii Naționale au defilat în fața șefilor, s'au ținut întruniri, prin care s'a preamărit un act de înaltă însemnătate națională. La Patriarhie s'a slujit un Te-Deum.

FESTIVALUL DELA TEATRUL NAȚIONAL

La Teatrul Național din Capitală a avut loc un admirabil concert coral dat de Corala Municipiului București. S'au executat numeroase bucăți din repertoriul clasic, remarcându-se minunata omogenitate și subtila romanțare a întregului ansamblu.

Expoziția cofetarilor

În Capitală a avut loc o frumoasă expoziție de artă a cofetarilor. S'au expus admirabile lucrări, în ciocolată și zahăr. Cea mai frumoasă piesă a fost o Florăreasă, statueta executată în întregime din zahăr.

RECEPȚIILE DELA MINISTERUL DE EXTERNE

La Ministerul de Externe a avut loc o mare recepție dată în onoarea Șefilor de misiuni străine, acreditați pe lângă M. S. Regele Carol al II-lea. Au luat parte, în afară de șefii misiunilor străine, personalitățile reprezentative ale vieții noastre politice.

Un instantaneu luat în timpul banchetului. În dreapta d-na Aretia Tătărescu, d-l ministru Gafencu, iar în stânga, în față, în rochie albă, d-na Esmée Gafencu. →

Instantaneul nostru reprezintă pe d-nul Fabricius, ministrul plenipotențiar al Germaniei la București. ↓

← În ilustrația din stânga d-l Reginald Hoare, ministrul Angliei cu d-na Antonescu, d-l Antonescu, fost ministru al Afacerilor străine și d-l Grigore Gafencu.

↓ O convorbire interesantă între d. Koukoliev, însărcinatul cu afaceri al U. R. S. S. -ului și d. ministru Grigore Gafencu.

O NUNTĂ IN LUMEA MARE

La Patriarhie a avut loc căsătoria d-rei Ileana Anghelescu, fiica d-nei și d-lui C. Anghelescu, ministrul economiei naționale, cu d-l Paul Georgescu. Nuni au fost d-na și d-l consilier regal Alexandra Vaida-Voevod.

CONGRESUL A. G. I. R.

Ca în fiecare an, a avut loc și în anul acesta adunarea generală a Asociației Generale a Inginerilor Români. A prezidat d-l ing. Ion P. Gigurtu, ministrul comunicațiilor. În stânga d-lui ministru Gigurtu, d-l ministru Ionescu-Sisești și d-l ing. Caranfil. →

ULTIMELE IMAGINI DEPE

ASPECTE DIN
LINIA MAGINOT

a) Fortificațiile moderne sunt în centrul preocupării tuturor. Zi de zi, serviciile fotografice ne aduc imagini depe diferite fronturi. În imaginea noastră alăturată, se vede un aspect al uriașelor uzine subpământene, din fortificațiile franceze. O pană a funcționării acestor motoare ar crea o situație grea trupelor, aflate sub adăposturile de beton armat.

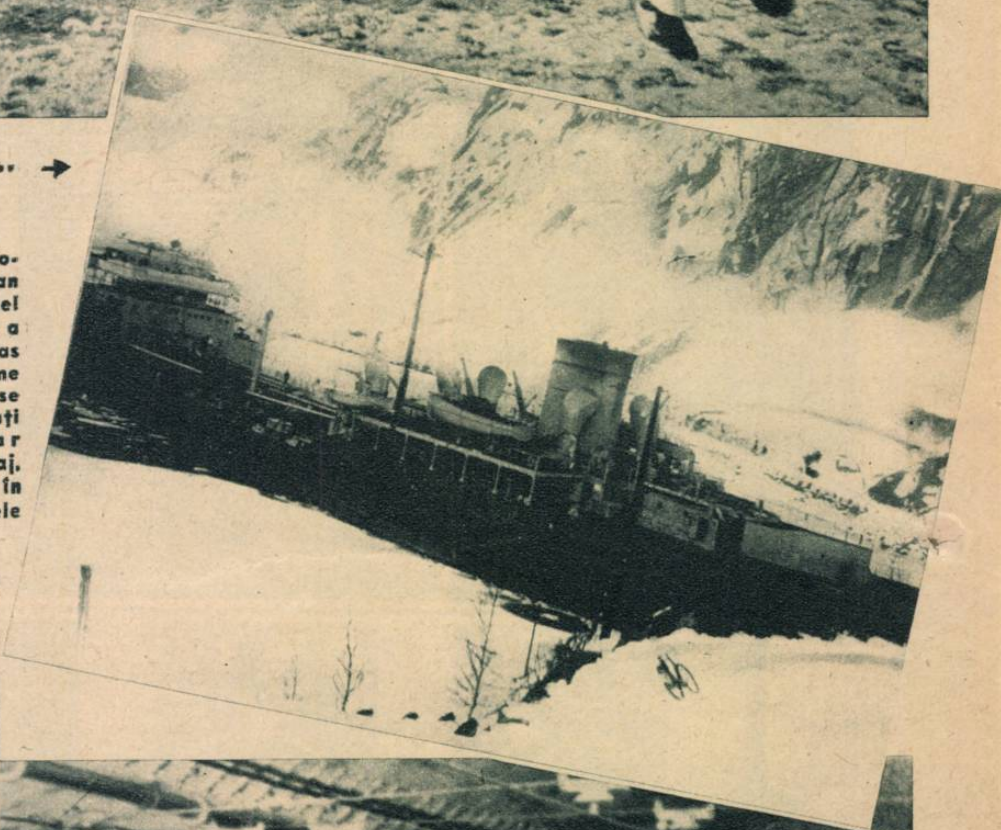
ALARMĂ PE BORD

Puntea crucișătoarelor germane aflate în larg, au luat aspectul unor ogrăzi imense, acoperite cu zăpadă și gheață. Iată, în imaginea noastră, aspectul bizar al punții unei nave de război, în momentul când s'a dat alarma și când marinarii pornesc, în pas alergător, spre posturile de luptă.

Conflict diplomatic... → casus belli

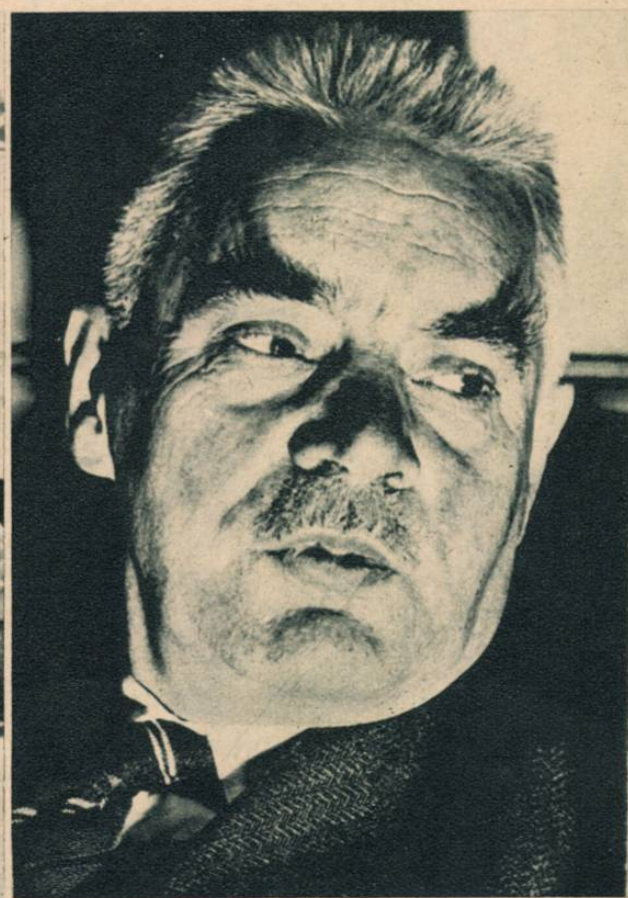
Intensul schimb de note diplomatice dintre guvernele german și britanic, pe de o parte și cel norvegian pe de altă parte, a făcut celebritatea unui vas auxiliar de luptă german, anume „Altmark”, la bordul căruia se aflau prizonierii englezi, făcuți de crucișătorul de buzunar „Graf von Spee”. După abordaj, vasul „Altmark” a eșuat în fiordul Joessing, depe coastele norvegiene.

b) În zori, plutoanele de serviciu, complet echipate, se pregătesc să-și ocupe posturile de luptă, înlocuind pe camarazii cari au stat de veghe noaptea în treagă. În largile galerii subpământene, circulația este lesnicioasă și atunci când este vorba să se ocupe posturi îndepărtate, transportul trupelor se face cu ajutorul unor mici trenuri electrice.

TOATE FRONTURILE

RĂZBOIUL PE MARE

Gerul năpraznic din iarna aceasta n'a împiedicat flotele beligerante să activeze intens, mai ales în Marea Nordului și Marea Baltică. Vapoarele de

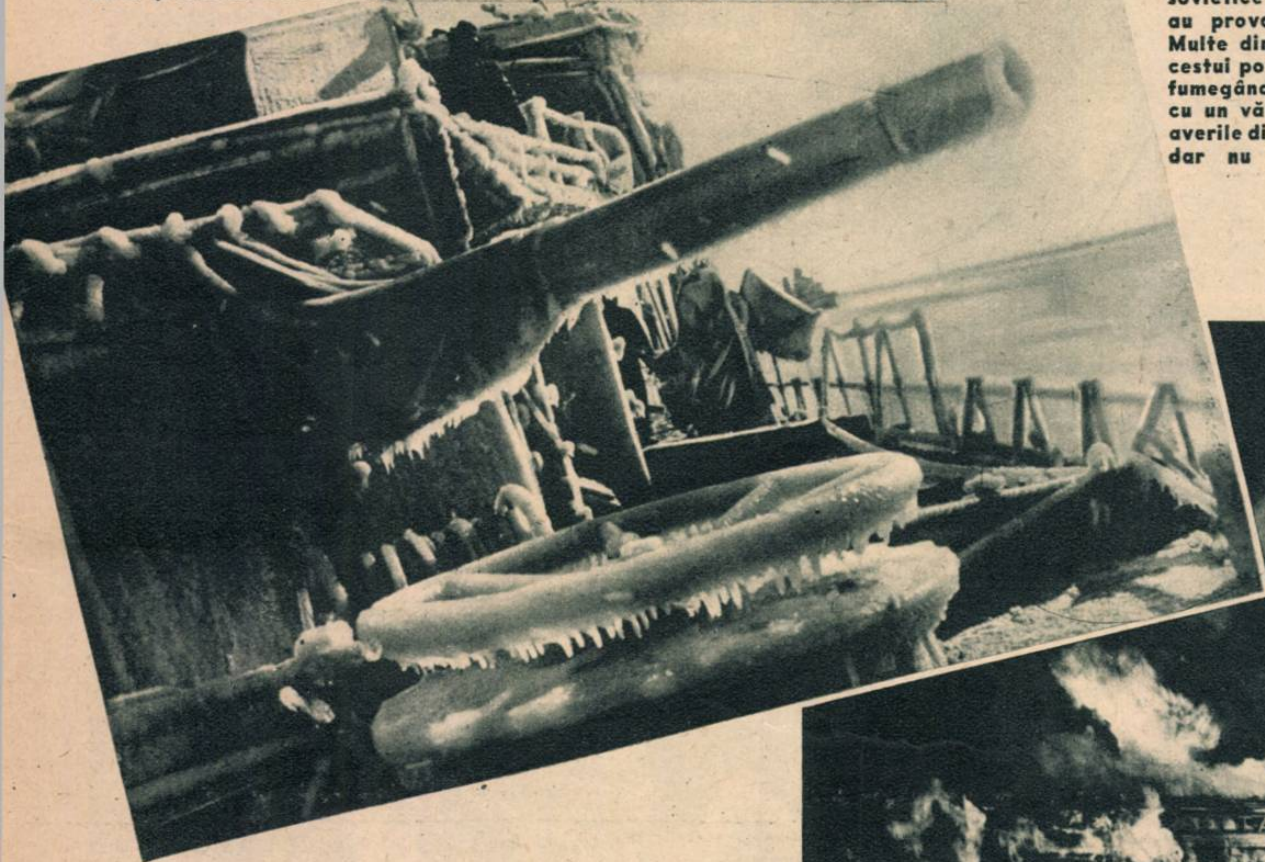
războiu au luat aspecte mirifice, îmbrăcate în adevărate glazuri de gheață. Iată un aspect al unui crucișător german, aflat în apele Mării Baltice. Pe feava tunului s'a format o groasă crustă de gheață și întreaga punte pare să fie din zahăr artistic lucrat.

PE FRONTUL DE GHIAȚĂ

Bombardamentele intense ale aviației sovietice asupra orașelor finlandeze, au provocat incendii distrugătoare. Multe din frumoasele așezări ale acestui popor vrednic sunt astăzi ruine fumegânde. Gerul năpraznic a acoperit cu un văl de gheață, casele ruinate, averile distruse, dând un aspect feeric dar nu mai puțin tragic străzilor pustiite.

OMUL DESPRE CARE SE VORBEȘTE

Cu ocazia conflictului prilejuit de abordarea navei auxiliare „Altmark”, de către distrugătorul britanic „Cossack” în apele norvegiene, persoana de care depindea în mare parte agravarea conflictului și intrarea Norvegiei în conflict de o parte sau de alta — era ministrul afacerilor străine, d. Koht. Dând dovadă de tact și ponderație, d. Koht a știut totuși să manevreze în așa fel, încât patria sa să rămâie în afara sângeroasei încăerări dela frontierele ei.

FLĂCĂRI ȘI DISTRUGERE

Fotografiile luate în actualul conflict european, indiferent pe ce front, vor rămâne o tristă dovadă a gradului de „civilizație” a omului secolului XX. Imaginile orașelor distruse și incendiate de aviația de bombardament sunt sguuitoare. Ani de muncă rodnică, averi considerabile sunt prăbușite în ruine de bombe purtătoare de moarte ale flotelor aeriene sovietice. n fața imensității dezastrului forțelor omenești se dovedesc neputincioase.

AVENTURILE UNUI ROMÂN IN AFRICA CENTRALĂ

Vreme de doi ani de zile,
infruntând pericolele multiple
ale junglei, fiare și oameni
sălbateci, a reușit să strângă
documente fotografice,
senzaționale.

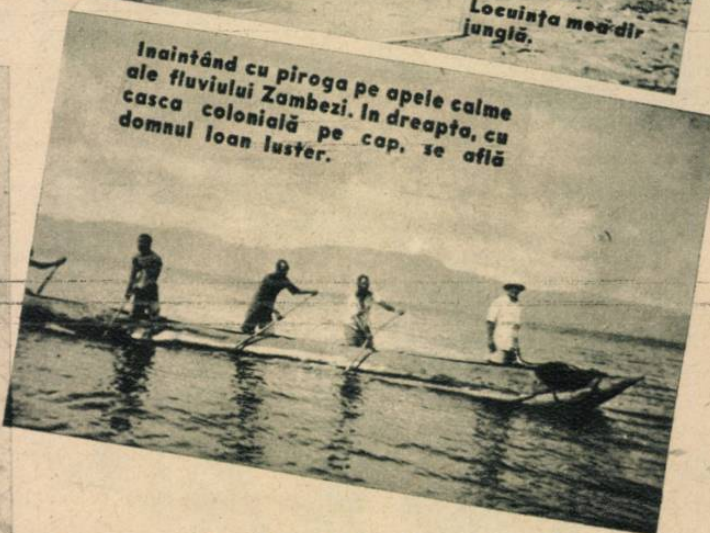
Cascadele Zambezi-
ului, explorate pentru
prima dată de Living-
stone.

NE-AM obicinuit să citim istorisiri de călătorii prin pădurile virgine ale Africei mulțumindu-ne să admirăm aventurile unor străini. De data aceasta, avem ocazia să urmărim senzaționalele aventuri ale compatriotului nostru, d. Ioan Iuster, care a locuit vreme de doi ani de zile în jungla Africei Centrale, pe malul fluviului Zambezi, într'unul din cele mai puțin explorate ținuturi ale continentului negru. Să dăm cuvântul d-lui Ioan Iuster.

„Nu interesează motivele care m'au împins să plec în Mozambic. Obținusem un angajament în industria minieră și eram hotărât să muncesc câțiva ani de zile, sub cerul arzător al Africei, pentru a reveni apoi în patrie. Nu-mi dădeam perfect de bine seama ce se cheamă Africa. Mi-a trebuit să iau contact cu acest pământ misterios, să respir aerul încărcat de miresme, dar și de miasme, al junglei, să înfrunt clipă cu clipă moartea, pentru ca să-mi

Locuința mea din
junglă.

Înaintând cu piroga pe apele calme
ale fluviului Zambezi. În dreapta, cu
casca colonială pe cap, se află
domnul Ioan Iuster.

Două frumuseți
negre în tribul
Atonga.

dau seama că nici o altă parte a pământului nu se poate compara cu Africa Centrală.

S'ar părea că aerul este otrăvit de o otrăvă dulce, amețitoare, care din clipa în care-ți intră în sânge, te vrăjește și te face să nu te mai poți despărți de acest pământ, pe care-l blestemi, în clipele grele, dar de care nu te mai poți desobicinui viața întreagă. Primele zile mi s'au părut clipe dintr'o excursie plăcută. Mă aflu în Tanganica. Înapoiat la Mombasa am hotărât, împreună cu câțiva tovarăși, să luăm calea apei, coborînd spre sud, adică spre centrul Africei. După două zile, am intrat în portul Tanga. Am debarcat. E un oraș în care pitorescul, specific african și încercările de civilizație modernă, se îmbină în chip fericit.

De bună seamă că nu eram curios să cunosc viața de oraș, aceiași în oricare colț al lumii, ci am voit să iau contact cu viața africană autentică. Datorită amabilității administratorului local, am plecat, în

aceiași zi, într'un sat de negri, situat la câțiva zeci de kilometri în interiorul coloniei.

Am ajuns pe înserat. Satul de negri, dacă se poate numi astfel, e o adunătură de colibe sărmene, mult mai sărmene decât ale celui mai sărac om din Europa, murdare și lipsite de oricărui aspect estetic. S'ar părea că e o clădire de fân și vreascuri, în coasta căreia oamenii negri și-au scobit vizuini.

Am găsit satul în sărbătoare, căci în seara aceea urma să aibă loc o mare serbare, un „batuk” dat de tribul respectiv în onoarea lunei, protectoarea oamenilor din acel ținut.

De cum s'a înserat, adică din clipa în care soarele mai se afla nu mai la o palmă de orizont, sute de negri, goi cum au fost lăsați de Dumnezeu pe lume, s'au adunat

Singura băutură
a albului din
junglă este lap-
tele de cocos. Un
lucrător negru se
cațără, întocmai
ca o maimuță, pe
trunchiul svelt al
cocoșierului, spre
a-mi culege câ-
teva nuci.

În junglă, lucră-
torii minei își fac
focul frecând
două lemne pu-
trede.

Viata in satul de negri. O femeie macina, intr-o piuliță, boabe de porumb. E un aliment rar, adus cu mari sacrificii tocmai din apropierea coastei.

in locul liber, din mijlocul satului. Ca și cum ar fi fost aranjați de mâna unui regisor isteț, au format un cerc mare, într-o parte aflându-se muzicanții, niște toboșari, având în fața lor instrumente rudimentare, scobite într'un lemn

gros și acoperite la un capăt cu o piele bine întinsă. Tobe sunt de diferite mărimi, scoțând sunete deosebite.

Deodată, în semi-obscuritatea asfințitului african se porni un murmur, întovărit de bătăile ritmice, monotone, în tam-tam-uri. Cu toată lipsa de melodie era un ritm fascinant, uluitor. Sutele de negri invocau luna, o implorau să se înalțe peste orizont.

Acești copii ai naturii trăiau sub teama ce se citea lesne pe chipul lor, că luna ar putea să absenteze dela întâlnire și să-i lase fără zeitate protectoare. Invocarea, devine obședantă.

Deodată, pe neașteptate, ritmul tobelor se schimbă, murmurul devine cântec sălbatec în accentele sacadate. Din cercul din jur se ridică un grup care înaintază spre centru, începând să țopăie, să se sbată, ca și cum ar fi vorba de oameni cuprinși de o beție necunoscută. Grupul dansatorilor se mărește din clipă în clipă, dansul devine mereu mai sălbatec, ritmul se accentuează, iar bătăia tobelor le ridică excitația la paroxism. Tipete stridente străpung întinericu nopții.

Vreo douăzeci de rășboinici, armați cu lănci și scuturi, având pe corp tatuaje ce mi s'au părut înfiorătoare, împodobiți cu pene, ghiare și colți de fiară sălbatecă, intră și ei în dans. E un dans rășboinic, aproape o pantomimă. Agilitatea dansatorilor pare să fie biciuită de răcnetele mulțimii. Dansul durează, în felul acesta, ore întregi, până ce dansatorii încep să cadă, unul câte unul, extenuați.

Însfârșit, apare luna. Ritmul se încetinește, iar razele luminează trupuri negre ca abanosul, lucitoare de sudoare, ce se svârcolesc în colbul piațetei.

Ne-am ridicat și am plecat, căci dansul avea să fie toată noaptea, iar noi trebuia să fim în zori, din nou în port, spre a porni spre adevărata țintă a călătoriei noastre.

După alte zile de călătorie, iată-ne în Mozambic. Debarcăm la Beira și pornim spre Borenzo Marchez, capitala coloniei și reședința autorităților administrative. Mi se părea că am luat contact cu Africa adevărată și că pot porni imediat spre postul ce-mi fusese desemnat de societatea ce mă angajase. Domnul Pinto Texceira, directorul administrației, m'a primit cum nu se poate mai bine și a fost de o deosebită amabilitate, aflând că sunt român. Mi-au trebuit câteva zile ca să-mi pui la punct echipamentul care-mi va fi strict necesar, în junglă. Apoi, într-o bună dimineață, cu bagajul redus la strictul necesar, deși foarte numeros, am pornit cu trenul spre interiorul țării, pentru că de acolo, imbarcat pe o pirogă, caracteristica barcă africană, lungă și subțire, să pornesc în susul Zambezi-ului, spre ținta finală.

— Ține arma gata să tragi! mi-a spus d. Texceira, cu bunăvoință. Fluviul este plin de hipopotani și nu este exclus să aveți de-a face cu vreunul din acești monștri.

De îndată ce m'am pomenit în mijlocul fluviului, m'am adresat aghiotantului meu, un negru care trăise vreme mai îndelungată

„Batuk”, dansul ritual, executat de un șef de trib. În fund pe dreapta, se văd negri sălbateci îmbrăcați în haine de bumbac, plăta lor pentru un an de muncă în minele de aramă și de cositor.

la oraș și care-mi fusese recomandat de direcția societății exprimându-i temerile mele.

— Nu te teme, Muzungu (stăpâne, în limba cafră). Nu vom avea neplăceri. Oamenii cântă.

— Ei și!

— Dacă hipopotamul aude cântec iese singur din apă și se ferește din calea pirogei. Altfel, auzind numai plescăitul vâslelor s'ar putea să vrea să iasă tocmai când e o pirogă peste el. Ne-ar da peste cap și ne-ar ucide.

Am crezut că este vorba de o superstiție. Într'adevăr însă, hipopotamul auzind dela distanță cântecul vâslelor mei eșiau la mari depărtări de pirogă, deasupra valurilor, pentru ca să dispară apoi în grabă, deoarece este vorba de niște animale fricoase, care nu atacă decât dacă sunt atacate.

La drept vorbind, acesta a fost primul meu contact cu Africa

(Cont. în pag. 17)

„Keep smiling”

(SURĂDEȚI ÎNTOTDEAUNA)

Oricât de mare ar fi lovitura primită, Americanul își păstrează surâsul! Iată secretul succesului omului de afaceri.

Râdeți fără teamă, dar numai atunci când sunteți siguri de Dv.,... de dantura Dv.!

Perlodont, prin combinația sa de săruri organice vă asigură dinți albi și respirație sănătoasă.

Puternica aromatizare cu antiseptice concentrate produce o senzație de înviorare.

Perlodont

ALBEȘTE DANTURA • PARFUMEAZĂ GURA

ACTUALITĂȚI PE MARGINEA RĂZBOIULUI

O PREMIERĂ ÎN TIMP DE RĂZBOIU

Zilele trecute a avut loc în capitala Franței premiera ultimului film al frumoasei actrițe Danielle Darrieux. De bună seamă că spectatorii erau în cea mai mare parte oameni în uniformă. La sfârșitul spectacolului,

tânără actriță a fost înconjurată de admiratori, care i-au cerut autografe. Instantaneul nostru o reprezintă pe Danielle Darrieux, semnând un autograf pe programul unui soldat.

FIER VECHI PENTRU ARMATĂ

În Franța se face o intensă campanie pentru adunarea fierului vechi destinat reprovizionării uzinelor de armament, cu materia primă cea mai însemnată. Mii și mii de tone au fost adunate, în felul acesta, din toate colțurile țării. Artistul Maurice Chevalier a donat pentru armament vechiul său automobil, care urmează să fie desfăcut în bucățele și trimis diferitelor furnale care vor prelucra materialul.

DARURI PENTRU FINLANDA

Ajutorarea Finlandei a luat, în Franța, aspecte mișcătoare. Astfel, din inițiativă particulară, s'a lansat un apel, prin care sportivii francezi erau rugați să-și doneze sky-urile pentru armata finlandeză. Mii de perechi de sky-uri au fost adunate la Touring-Clubul francez, de unde au fost împachetate și expediate la Helsinki.

ARMATA ENGLEZĂ DĂ CONCERTE

Evoluția situației depe fronturi a dat oarecare răgaz trupelor britanice, aflate pe continent. Aviația regală britanică, faimoasa „Royal Air Force” a organizat un frumos concert, la care au luat parte cele mai distinse personalități ale Parisului și Londrei. În fotografia noastră: de la dreapta spre stânga se văd generalul Vuillemin, comandantul șef al aviației franceze, generalul Barratt, comandantul „Royal Air Force”-ului, d-l Guy la Chambre, ministrul aerului, Ducesa și Ducele de Windsor, precum și d-l Henry Hayes, primarul Versaillesului.

LEBEDELE ALBE ALE GHEȚII

**SĂNIILE CU VELE ALE ARMATEI OLANDEZE STRĂBAT
CU VITEZE AMEȚITOARE ÎNTINDERILE ÎNGHEȚATE**

Corăbii cari merg pe uscat.
Nu este vorba de o glumă răută-
cioasă, mai ales fiindcă ne referim
la olandezi, acel popor de marinari, ai cărui
eroi au pătruns în legendă. Se vede însă
că Olandezul sburător nu se complăce nu-
mai pe crestele valurilor spumegânde, căci
pentru a-și dovedi înfrățirea cu viteza a-
mețitoare a vântului și nostalgia orizontu-
rilor nelimitate, și-a creat o pasăre ferme-
cată, ceva între smeu și corabie.

În prima clipă imaginea micilor yachturi cu
pânze albe uriașe, face impresia unei ară-
tări de basm. Aproape c'ai crede că velele
sunt niște aripi uriașe de lebede albe, care
plutesc în legănări elegante pe suprafața
gheții. Îți trebuie un oarecare efort ca să
vezi că aripa are ghiară și că de ghiară
e prinsă o coajă de nucă, în care se află
oameni.

Sania cu vele nu este numai un instrument
de distracție.

După cum se știe, pentru a-și întări grani-
țele și a pune stavilă unei temute încălcări
a teritoriului național, Olanda a deschis
digurile, acei umeri uriași cu cari au res-
pins marea de pe pământul lor, lăsând apele
să acopere întinderi uriașe, să distrugă sate
și orașele, ogoare și chiar bogății însemnate.
Frontiera a rămas însă pe linia digurilor.
Și acolo se află posturi fortificate, deservite
de oameni curagioși și hotărâți să-și apere

La bordul yachtului „Bucuriile
iernii”, un concentrat olandez stă
de vorbă.

O sanie și-a luat sborul.

În plină viteză, sania cu
vele ia o curbă, ple-
cându-se elegant, pe o
parte.

glia strămoșească, așa precum ne spune istoria c'au făcut-o și
înaintașii lor. Pentru a se ajunge la aceste forturi, mijloacele de
comunicație sunt foarte grele. Caii alunecă pe oglinda lucie a
gheții, căci iarna aceasta aspră a încremenit valurile mării și în
Olanda. Mijloacele mecanice sunt inutilizabile, iar mersul pe jos
nu folosește la nimic, căci trebuie să se transporte munițiuni
alimente celor aflați pe linia fortificațiilor. Olandezii și-au amintit
atunci că în zile de liniște se distrau plutind cu viteze amețitoare
cu ajutorul săniilor cu vele. Un corp special a fost format, iar
astăzi legătura cu linia digurilor este făcută cu ajutorul acestor
săni, care iau viteze ce ajung până la 80 kilometri pe oră. Nu
trebuie să se uite că Olanda este o țară, în care vântul bate
tot timpul anului, cu statornicie și destulă putere. Curenții de aer
constituie, pentru Olanda, o sursă de energie motrice, dintre cele
mai însemnate. Și armata olandeză a știut să se folosească de
acești curenți. Aspectul grațios al „lebedelor gheții” este redat,
în cele câteva imagini, pe care le reproducem mai jos. a. c.

UZINE de armament.

Ce sugerează oare aceste trei cuvinte? Pentru mintea celor mai mulți, imagini confuze, de mare fabrică, în care motoarele urlă asurzitor, iar oamenii umblă mânjiți cu ulei, între roți uriașe care rotesc vertiginos.

Știți cum se făurește un tun?

De bună seamă că nu mai este vorba de un singur făurar, cum era pe vremuri, când arma principală era paloșul, arcul și săgeata.

Cercetătorii vieții trecutului ne spun că făurirea unei arme necesită, pe vremuri, o pregătire specială, spirituală, din partea făuritorului. Arma de războiu era înconjurată de un cult. E drept însă că pe vremea aceea încă era

Făuritorul de arme nu mai este șef un meseriaș. Și cu toate acestea, modernă nu este absentă poezia. Iar ale furnalelor îți amintesc, ce-i drept, nu s'ar putea spune că iadul este impresionant, că nu te sguduie prin fața mașinilor uriașe te simți mic și totuși... O apăsare pe pârghie și un ciocan n'a fost mânuit nici măcar de uriașii d

Cu o simplă mișcare a mâinii, ciocanul având o greutate de câteva sute de tone, este pus în mișcare.

Înainte de încărcare — peste puțin se va trage focuri de probă — închizătorul este polizat de un specialist.

dintre oameni era mai puțin sângeroasă și fără supărare pentru nimeni, mai eroică decât în zilele noastre.

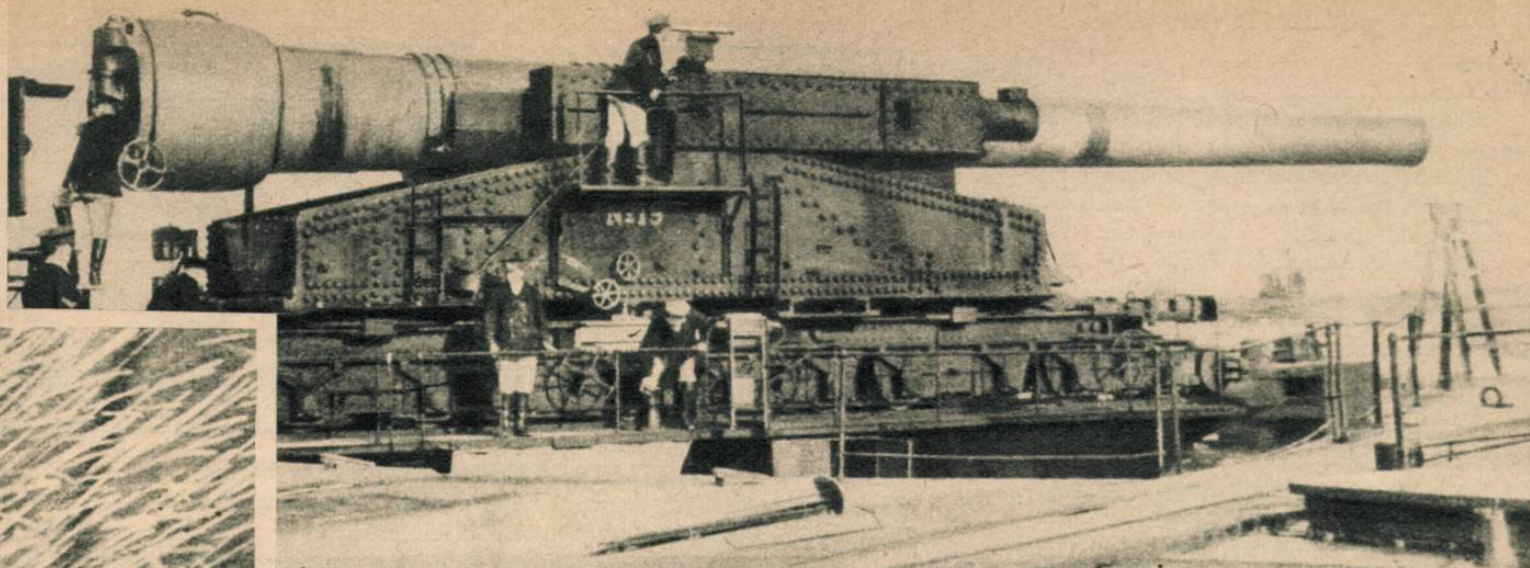
Epoca mașinismului ne-a luat mult din poezia vremurilor cavalerești. Astăzi, arma este făcută de mașini, care la rândul lor sunt conduse de oameni cari în cea mai mare parte acționează mecanic.

O VIZITĂ IN FĂURĂRIA ARMELOR MODERNE

l unui cult, ci
nici din uzina
lăcările uriașe
pt, iadul, dar
ceasta nu este
măreția lui. In
todață puternic.
uriaș, așa cum
in basmele copi-

Un tun gigantic, menit
apărării coastelor.

Ciocanul a căzut pe
nicovală. O flacără
vie, de un alb orbitor,
isbucnește în acea
clipă.

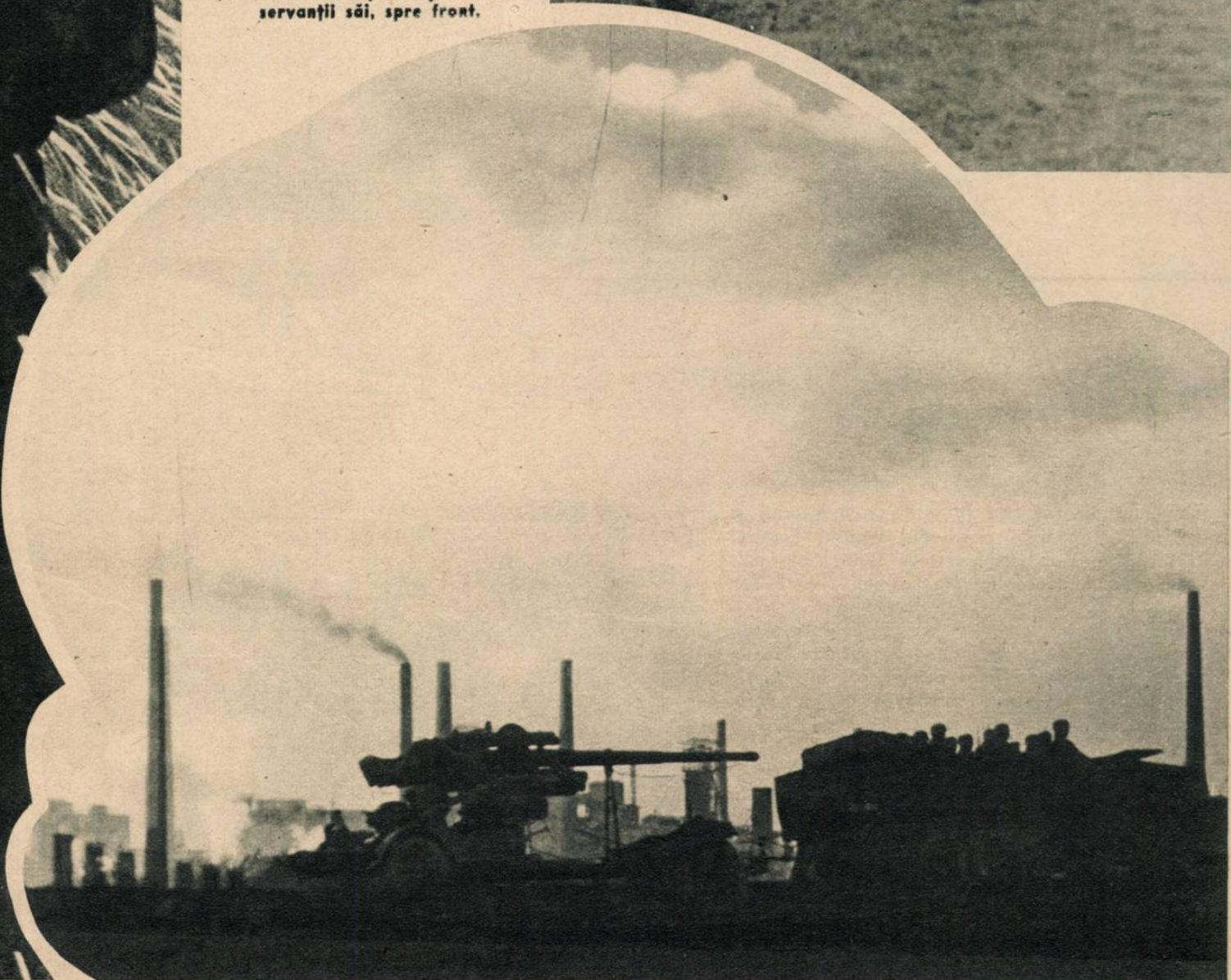
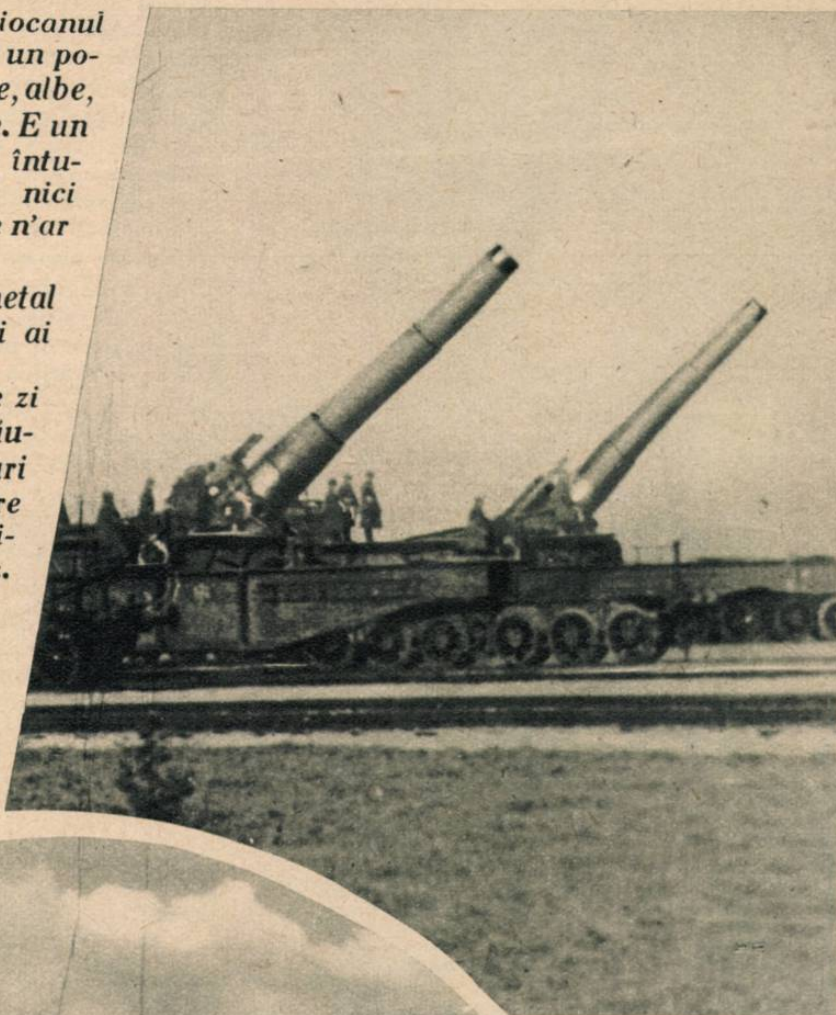
lăriei noastre. Acolo unde ciocanul
acesta lovește nicovala cât un po-
gon se nasc miliarde de stele, albe,
strălucitoare, incandescente. E un
joc uluitor, de lumină și întu-
neric, o imagine pe care nici
cuvintele cele mai măestrite n'ar
putea s'o redea.

Inconjurați de flăcările de metal
topit, oamenii par demoni ai
infernului.

Și din strădania aceasta, de zi
de zi, clipă cu clipă, se fău-
rește arma modernă, tunuri
gigantice, menite să apere
ceea ce are mai sfânt o nați-
une: glia strămoșească. a. c.

Transportul tunurilor spre frontul
francez.

Un tun călătorește împreună cu
servanții săi, spre front.

FEMEILE au dovedit că sunt tot atât de valoroase în ceea ce privește aviația — care constituie un fel de piatră de încercare a curajului omenesc — ca și bărbații. Recordurile feminine s'au bucurat totdeauna de o publicitate mai intensă. Și cu toate acestea, în afară de cele câteva performanțe ale marilor aviatoare, aportul efectiv, munca zi de zi depusă de femei, pe acest tărâm este necunoscută.

Aviația a atras femeia prin riscul pe care-l prezenta, dar și prin gloria care nimba după succes pe aceea care a reușit. Nu trebuie însă să socotim că acestea sunt singurele elemente de atracție pentru femei. Sute și mii de tinere femei au înțeles că

INFIRMIERELE AERULUI

O armată a carității în ajutorul răniților din războiu

firmieră nu este însă aceeași. Pentru a putea servi la bordul unui avion, în această calitate, tânăra fată trebuie să treacă numeroase examene, dintre care cele mai ușoare nu sunt cele de meteorologie, navigație aeriană și întreținerea parașutelor. Nu mai discutăm că sunt specialiste în materie de intoxicații cu gaze, iar cele mai multe dintre ele au și brevetul de pilot, deoarece, din nenorocire, Crucea Roșie nu mai este în mentalitatea actualilor beligeranți, o pavăză care trebuie să împiedece glonte de dușman.

Organizația aviației sanitare nu constituie numai un instrument de războiu. Pentru o țară cu un imperiu colonial atât de vast, ca acela francez, avionul sanitar a fost de o imensă utilitate. Posturile cele mai izolate din coloniile africane nu mai erau expuse unei morți groaznice din lipsă de ajutoare, de când un simplu apel radiotelegrafic putea aduce salvarea, în cel mai scurt timp. Nu mai discutăm că utilitatea s'a dovedit tot atât de mare și în cazurile când chiar în metropolă trebuiau să se facă intervenții chirurgicale de cea mai mare urgență și când bolnavul nu putea fi transportat decât pe calea aerului, deoarece hurducăturile trenului sau ale automobilului, l-ar fi ucis. Astăzi, în întreaga Franță există o rețea de dispensare, deservite de aceste infirmiere. Fiecare aeroport este dotat cu un asemenea post, unde se află în permanență de serviciu câteva infirmiere ale aerului, gata să pornească la primul apel, acolo unde le cheamă misiunea lor umanitară și națională. Desigur că într'un viitor apropiat, când problema aterizării și decolării verticale va fi fost rezolvată, nu vor exista altfel de infirmiere, decât acele ale aerului. Să sperăm că atunci însă serviciile lor vor fi strict puse numai în serviciul păcii, deoarece războiul va fi un coșmar care va aparține unui trecut îndepărtat.

O infirmieră care se lansează cu parașuta.

Un avion sanitar, în plin zbor.

O echipă de infirmiere ale aerului, pe aeroportul din Lille.

În timpul unui atac cu gaze, o echipă de infirmiere dau primele ajutoare pe un aeroport atacat.

eroismul nesgomotos este tot atât de meritoriu, și astăzi când popoarele mari din Apusul Europei sunt încăerate, s'au găsit destule ființe, pătrunse de cele mai nobile sentimente, care-și riscă viața lor pentru a o salva pe a altora.

În marile asociații feminine din străinătate, indiferent de care parte a frontului, mii de femei muncesc, spre a fi de folos patriei lor. În Franța, asociațiile feminine sunt foarte răspândite, astfel că din momentul izbucnirii ostilităților a fost extrem de eficace.

Cea mai interesantă secțiune a Crucii Roșii franceze este cea a infirmierelor aerului, grupare de de tinere femei, care-și fac meseria de infirmiere la bordul avioanelor sanitare. Uniforma lor sobră dar nu lipsită de eleganță, este compusă dintr-o bluză și o fustă albastră, caschetă din același material și de aceeași culoare.

Aviația sanitară se află încă la începuturile ei. De bună seamă cu utilitatea este indiscutabilă dacă ne gândim la rapiditatea cu care rănitul poate fi transportat din spitalul de front în spitalul bine utilat și salutar, din spatele frontului. Slujba de in-

ZÂMBETE IN URGIA RĂZBOIULUI

CÂTEVA INSTANTANEE DINTR'UN INCEPUT DE PRIMĂVARĂ, LA BERLIN

AM mai scris și în alte rânduri că războiul actual are aspecte inedite. Acum un pătrar de veac, după câteva luni de zile dela izbucnirea conflictului, sângele curgea valuri, iar în capitalele lumii durerea așternuse un zăbranic apăsător.

De data aceasta, după uluiala primului moment, orașele și-au recăpătat, într-o oarecare măsură, ritmul din vremuri bune. S'ar părea că e un fel de protest tăcut al masselor expuse vicisitudinilor războiului, o demonstrație a dragostei de viață, liniștită și productivă.

Dincolo de legi există o lege nescrisă, aceea care constituie un fel de rezultat a dorințelor tuturor, acea forță națională care caracterizează viața unui popor, în momentele grele ale existenței sale.

În Berlinul întunecat, din prevederi dictate de măsurile militare, palpită totuși viața vie. Cei reținuți înăuntrul capitalei, cei veniți de pe linia de foc se întâlnesc, spre a aduce, prin spon-tana lor bucurie, un imn de prinos vieții-

Leagănul nu este o distracție numai de copii, ci și de oameni... serioși.

Numai jucăriile și-au păstrat același aspect imposibil, ignorând parcă sbuciumul oamenilor.

Singura amintire tristă a războiului e tirul. Armele sunt însă cu aer comprimat.

Teatrele joacă, în cinematografe filmele rulează și chiar și localurile de noapte și-au reluat ritmul lor obicinuit.

La începutul ostilităților, o ordonanță interzisese dansul în localurile publice. Războiul modern era un mare semn de întrebare, ce pare să fie rezolvat în clipa de față, căci viața și-a revenit la normal.

Primăvara aceasta pare să înceapă sub o zodie mai puțin întunecată decât ne-am fi așteptat. Fie ca speranțele optimiste ale omenirii să nu fie contrazise.

Dansul a reinceput în localurile de noapte.

Hohote într-o sală de spectacol... Clownii mai au încă succes.

CUCERIREA POLULUI SUD

150.000 rații de
carne. 1000 de
cărți-500 de ziare

DEUNĂZI, o radiogramă a amiralului Byrd a adus la cunoștință guvernului Statelor Unite că vapoarele sale „Steaua Nordului” și „Ursul”, pe cari sunt imbarcați oamenii și materialul expediției antarctice, au intrat în zona ghețurilor polare și acum se apropie de Palmeland, la 60 grade latitudine Sud de Ecuator. Ca și în celelalte două expediții anterioare ale vestitului explorator, regiunea e menită să fie baza și punctul de plecare de unde va începe această nouă călătorie de explorare științifică și de cucerire nord-americană în ținuturile dezolate ale Polului Antarctic. Am folosit termenul „cucerire” deoarece, cu tot caracterul științific neîndoios al acestei expediții, ea mai țintește, fără doar și poate, la luarea în stăpânire a unor vaste întinderi de pământ a

Crucișătorul
ghețurilor, îm-
potmolit în a-
propiere de
Chicago.

Amiralul Byrd cerce-
tând, în biroul său,
harta teritoriilor an-
tarctice.

Ultima fotogra-
fie a amiralului
Byrd.

Vaporul exploratorului Byrd.

între al 80-lea și al 90-lea paralel, ocupând o suprafață de aproape 3 milioane kilometri pătrați și aflându-se pe ruta aeriană cea mai scurtă între America de Sud și Australia. Aceasta, precum și faptul că acolo s'ar putea prea bine construi baze aeriene, explică marea importanță strategică pe care a căpătat-o în anii din urmă regiunile dela Polul Sud.

Această călătorie ca și precedentele două, se prezintă plină de greutate și de primejdii. Polul Antarctic nu ocupă, ca Polul Nord, centrul unei imense gropi marine închisă

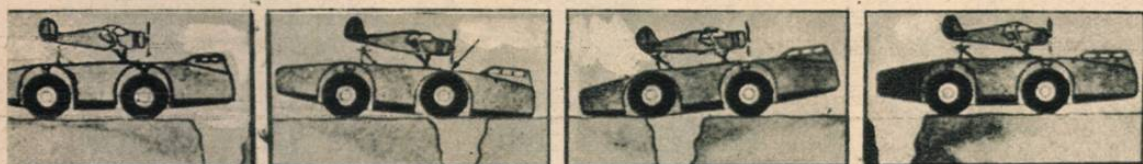
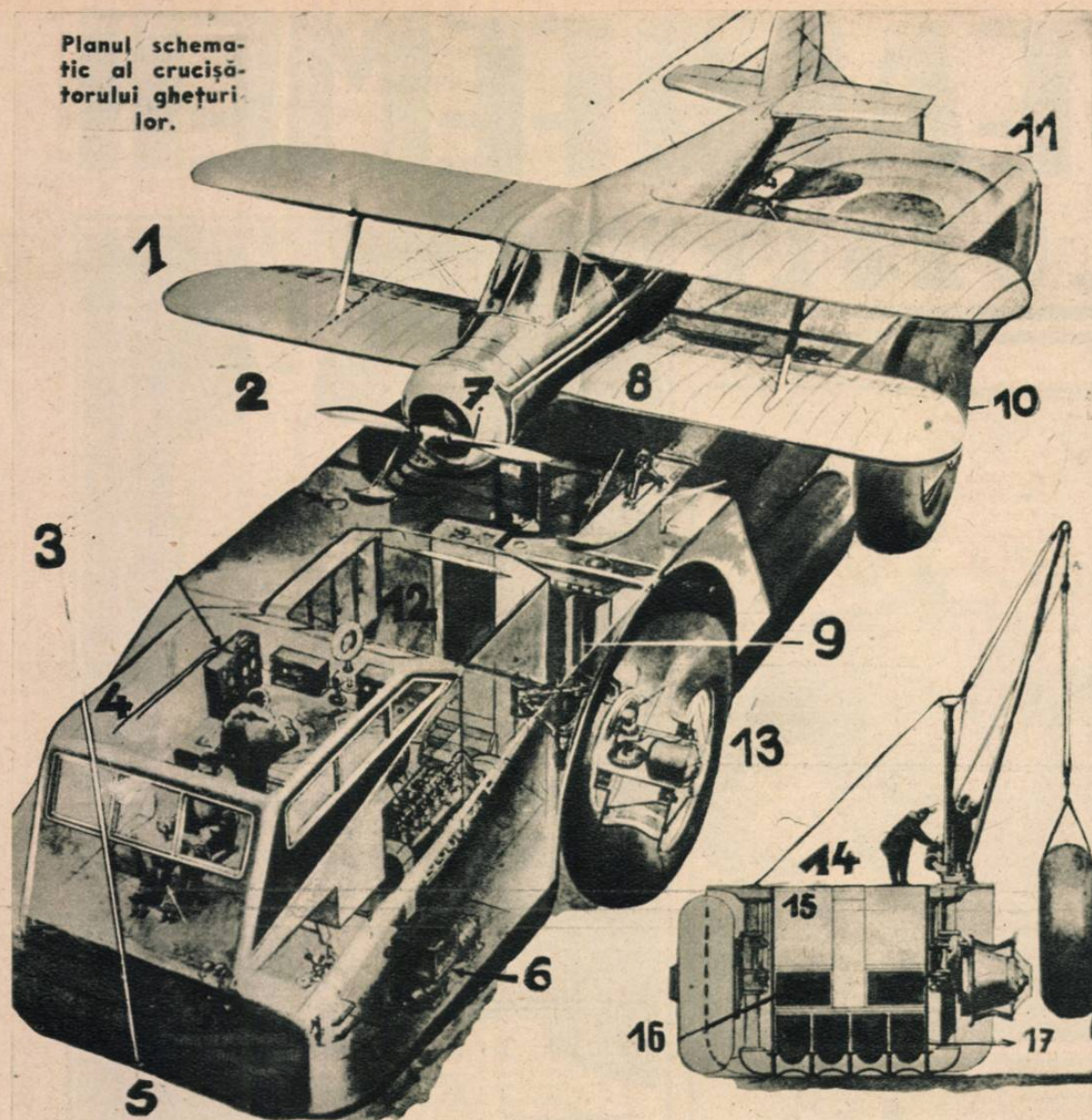
căror dependență politică, cu limite nesigure și rău definite, interesează multe guverne. În Mai, anul trecut, după ce s'au făcut știutele anxioși — teoretice — ale incurselor zone din Antarctic de către alte națiuni, Washington-ul socoti că nu mai era vreme de pierdut și hotărî, *illico et immediato*, explorarea completă și sistematică a tuturor acelor întinderi de pământ unde americanii Ellsworth și Byrd făcuseră să fluture, în ultimii ani, drapelul înstelat. E bine să se știe că este vorba de teritorii imense deoarece Antarcticul, considerat în general ca un adevărat continent, are o suprafață de 14 milioane kilometri pătrați, deci mai vastă decât aceea a întregii Europe care, în cifră rotundă, ar fi de 10 milioane. Guvernul cel mai direct pus în cauză de inițiativa Statelor Unite este acela al Norvegiei care, nu mai departe decât la sfârșitul anului 1938, fără ca lumea să-și dea seama (?) și-a însușit, în mod platonice — se înțelege — un imens teritoriu din regiunile australe de circa 2 milioane kilometri pătrați pentru a apăra interesele companiilor sale cari exercită acolo pescuirea balenelor. Dela proclamarea anexiunii, baleniarele norvegiene ce operau în acele ape nu mai sunt supuse taxelor de licență stabilite acolo de Anglia care încă din 1908 ocupă, provocând cele mai vii proteste ale guvernului argentinian, o suprafață de 5 milioane și jumătate de kilometri pătrați și 10 mii de kilometri de alungul coastei.

Teritoriul care va fi explorat și anexat cuprinde o fașă de 2500 kilometri lățime, situată

Byrd în tovarășia lui Cox,
într-o etapă, în Little
America.

Planul schematic al crucişătorului gheţurilor.

1. Avionul de explorare fixat de crucişătorul zăpezilor.
2. Antena postului de T. F. F.
3. Echipament mobil, pentru măsurarea grosimii gheţii.
4. Cabina de comandă.
5. Atelierul mecanic de sub postul de comandă.
6. Dinamul.
7. Camera obscură fotografică şi bucatăria.
8. Locuinţa.
9. Un cric hidraulic ridică şi coboară roţile.
10. Ferăstrăuici în spatele cărora se află lunete ce folosesc la observaţii astronomice.
11. Două roţi de rezervă se află în camera dela spate a crucişătorului.
12. Sala maşinilor.
13. Motoarele acţionează fiecare roată.
14. Un elevator special ajută la schimbarea roţilor.
15. Alimentele.
16. Benzina de avion.
17. Rezervorul de ulei.
18. Marginile caroseriei sunt astfel construite încât pot fi folosite ca patine.

Trecerea unei gropi de circa 4,50 m. lărgime.

tor: patru aeroplane de mare putere, special construite pentru decolarea pe zăpadă; trei mari autobuze şi mult descrisul „Cruişător al zăpezilor” care, în cursul unei probe, la Boston, a cauzat oprirea traficului pe timp de două ore. Giganticul vehicul cântăreşte 27 tone, e lung de 20 metri, lat de 5 şi e montat pe roate cu cauciucuri de câte 3 metri în diametru. La pupă, să zicem astfel, se află o elice, acţionată de un motor auxiliar, gata să intre în funcţiune când vehiculul anfibiu va întâlni întinderi de apă liberă.

Interiorul lui aminteşte pe acela al unui vapor, cu o sală separată pentru intrare, cabine pentru personal, magazii, o bucatărie. Un aeroplan cu aripi nedemonabile e instalat pe acoperiş.

Capitolul proviziilor, cari sunt impunătoare, întrucât se prevede o şedere lungă de doi sau trei ani, merită o descriere aparte: 30.000 kgr., carne conservată, 2 tone de conserve, 25 tone făină, 2 tone şi jumătate de ouă, etc. etc. În total, expediţia dispune de 150.000 raţii de hrană. Dinpotrivă, alcoolul şi băuturile spirtoase sunt în cantitate limitată şi distribuirea lor se va face, personal, de către amiralul Byrd.

Milioane de ţigări, sute de kilograme de tutun de pipă, 1000 de cărţi şi 500 reviste, alese cu îngrijire, stau la dispoziţia tuturor pentru a înşela lungile ore ale întinericului polar ce domneşte sub „Crucea Sudului”.

G. R.

Un instantaneu din timpul expediţiei antarctice.

În fund se vede avionul lui Byrd.

de continent, ci se află la 3700 m. altitudine, pe-o latură a unei întinderi de pământ vastă şi ridicată — o adevărată masă de continent — care înconjoară nefârşitele mări australe.

De fapt, Polul Sud e mai rece decât Polul Nord, nu datorită temperaturii (— 61°), ci felului cum acestea se fac simţite. Nu e nici un curent de golf, nici un continent lipsit de zăpadă vara şi care să se încălzească, ci o masă formidabilă de gheţuri, prodigioasă cuirasă limpede de sute de metri grosime, de douăzeci de ori mai întinsă decât Groenlanda şi de unde, chiar în cele două luni de vară, se deslănţue vânturi îngheţate provocând căderi neîntrerupte de zăpadă.

Înaintând către Polul Sud, cel care reuşeşte a trece dincolo de aşa zisul „pack”, adică masa de gheţuri plutitori care constituie prima barieră, se trezeşte în faţa unei uriaşe banchize lipită de litoral, care opune oceanului un haotic zid vertical de gheţuri albastrii, înalt de peste 100 metri, sau pereţi stâncoşi ale căror vârfuri ascuţite se desluşesc anevoie pe albeaţa gheţii eterne.

Până acum nici un geograf n'a reuşit să traseze conturul regiunilor cari, uneori, se întrevăd, dincolo, în cursul anotimpului frumos. Încă nu se ştie cu siguranţă dacă Antarctica este un continent sau un ansamblu de insule.

Echipamentul expediţiei e impună-

REALITATEA FEMEII

SE pot purta bluze la orice oră din zi. Numai materialul lor diferă de la oră la oră. Pentru dimineața, de exemplu, purtați flaneluță sau lenajuri fine, jersey, sau „surah“. După amia.ă, mătase mată, lavabilă, iar seara mătase lucioasă, naturală, lamé sau dantelă.

BLUZELE

1. Bluză de „surah“. Dauă benzi late pornesc de sus și sfârșesc în centura lată încheiată cu nasturi. Metraj: 1.60 m. la o stofă lată de 90 cm.
2. Vestă de mătase, încheiată cu nasturi de sus până jos. Din tăeturile de pe ambele fețe, pornesc câteva fronșeuri ușoare. Guler și revers de culoare vie. Metraj 2 metri la o mătase de 80 cm. lățime.
3. Bluză de jersey de lână. Cele două cute duble din față și spate împrumută o siluetă nouă acestei bluze. Metraj: 2.30 m. la o lățime de 1 m.

4. Confectionată dintr'un material imprimat, această bluză are un plastron plisat, un gulerăș drept și e încheiată cu nasturi mici, asortați. Metraj: 1.20 m. la o lățime de 1.30 m.

5. Bluză de crep mat, croită în „biais“. Gulerăș urcat puțin pe gât. Metraj: 1.75 m. de 90 cm. lățime.

6. Drăgălașă bluză de tri-p'e voile. Metraj: 1.95 m. de 80 cm. lat.

7. De mouselin sau de tulle, această bluză poate fi purtată seara. Metraj: 2.20 m. având 90 cm. lățime.

adevărată, Africa negrilor superstițioși, răzbunători și sălbateci, în mijlocul cărora aveam să trăiesc doi ani de zile.

Știam, dealtfel, că gura de mină pe care aveam s'o conduc nu avea decât un singur funcționar alb — pe mine — și patru mii de lucrători negri; pe jumătate sălbateci, fiind situată în ținutul tribului Atonga, un trib de războinici, care a fost supus abia de vreo câțiva ani, de autoritățile portugheze.

Este drept că până a ajunge la postul meu au trecut câteva săptămâni de aclimatizare în junglă. Am învățat astfel să cunosc principalele triburi sălbatece, câteva cuvinte din dialectele pe care le vorbeau și unele dintre pericolele nebănuite ale junglei africane. Ajuns la post, mi-am instalat „vila”, nu mult mai elegantă de cât a lucrătorilor mei. Dealtfel lucrul acesta se vede din ilustrația alăturată. Desigur că reședința era situată la o distanță destul de apreciabilă de satul negru, din cauza mirosului insuportabil pe care-l exalau acești oameni ai pădurii.

Din prima zi, aghiotantul meu mi-a atras atenția să nu mă aventurez singur în junglă și să mă feresc, mai ales, de oamenii pădurii. — Muzungu — mi-a spus el — nici „zimba” (leul), nici „inia-rugue” (leopardul), nici „niecoco” (crocodilul) nu sunt așa răi ca oamenii pădurii.

— Cine sunt oamenii pădurii? — l-am întrebat.

— Oamenii mici, oameni-maimuță, cari trăiesc prin copaci și omoară cu spini veninoși.

Mi-am dat atunci seama că este vorba de triburile de pigmei, un neam de negrii degenerați, absolut sălbateci, a căror mentalitate este sub aceia a fiarelor pădurii și cariucid numai din plăcerea de a ucide. Nu au case, și locuiesc prin copaci, ca maimuțele, iar arma lor este un tub de trestie, în care pun un spin înveninat și pe care-l lansează cu putere, suflând în țeava improvizată. O înțepătură cu acest spin e mortală.

Triburile de negri trăiesc sub teroarea acestor fiare cu chip de om, și atunci când vreun om-maimuță este semnalat în apropierea satului, se organizează o vânătoare în toată regula, care nu încetează până ce bestia nu este răpusă.

După câteva zile dela sosirea mea în junglă, un lucrător a venit urlând în apropierea casei mele, dând de veste că un tovarăș al său a fost omorât de oamenii-maimuțe. Lucrul a fost imediat suspendat și am organizat o vânătoare în toată regula. Trupul negrului ucis se umflase din cauza veninului și căldurii înăbușitoare, caracteristică zonei subecuatorială.

Vreo câteva sute de hăitași s'au răspândit în semi-cerc în junglă, eu și aghiotantul meu înaintând la centru, fiind singurii care aveam în mână pe „zeul tunător” (carabina). Ochii tuturor erau îndreptați spre înaltul arborilor, de unde ne așteptam fiecare din noi, cu teamă, să primim un spin veninos. În cele din urmă, am descoperit pe făptaș. Era un om-maimuță cu femeia lui și un pui de vreo zece ani. Văzând numărul mare al urmăritorilor, a încercat să fugă, dar zeci de săgeți, pornite simultan au curmat existența acestui trio de fiare.

Nu am avut inimă să ridic carabina și să trag. Și am spus acest lucru aghiotantului meu. — Rău Muzungu, foarte rău. Oamenii-maimuță trebuie să fie omorâți. Muzungu mare dela Lorenzo-Marchez dă voie, ba chiar trebuie. M'a sguduit acest adevăr, această lege a pădurii, pe care trebuia să respect vreme de doi ani de zile, dacă voiam ca existența mea să fie asigurată. Aveam să mă obicinuiesc, de altfel, cu adevărul că sunt o ființă superioară, un fel de zeităte coborâtă în mijlocul junglei, spre a protegi, spre a pedepsi și a conduce pe acești copii ai naturii. Dacă voiam să-mi asigur existența, nu aveam altceva de făcut decât să mă supun legilor inexorabile ale junglei. Și am făcut-o, călcând poate adesea convingerile și obicinuițele mele de european civilizat. (Va urma)

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCEL

INTREBUINȚAȚI CONTRA
GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

SOARELE DE ALTITUDINE

păstrează sănătatea!

După fiecare vacanță ne dăm foarte bine seama cât de importante sunt razele solare pentru sănătatea fiecăruia. Deaceia rațiunea poruncește celor ce simt că le lipsește învierea, ce este produsă de razele solare, să aibă în casă cunoscutul aparat „SOARELE DE ALTITUDINE” — Original Hanau — (aceasta în special pentru copii și tinerile mame).

Marea valoare, ce razele ultraviolete o au pentru sănătate, constă în special în faptul că, aceste raze în contact cu pielea se transformă în energie chimică și ajută întotdeauna la formarea vitaminei D, antirahitică. Prin acestea corpul devine mai rezistent contra boalelor, ușurează nașterile la femei, copiii devin vii și bucuroși de viață, capătă poftă de mâncare și vor avea deci o înfățișare sănătoasă.

Iradierile cu lampa de raze ultraviolete sunt foarte ușor de făcut și durează numai 3-5 minute.

Cereți încă astăzi broșura ilustrată No. 843 dela:

INDUSTRIA MEDICO-TEHNICĂ S. A.
București, Strada Aristide Briand No. 20

Prețul aparatului complet, gata de funcționare este dela

Lei 5.200 până la Lei 13.250

„SOARELE DE ALTITUDINE”

Original
Hanau

685 C

CITIȚI ÎN FIECARĂ SĂPTĂMÂNĂ

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

*Nimeni
nu va curăța
argintul
cu nisip*

Și pentru îngrijirea dinților ceea ce e mai bun abia este destul de bun. Pasta de dinți Chlorodont este preparată din materii prime recunoscute ca cele mai bune; ea conține un grăunte extrem de fin, vizibil numai la microscop, care fără să atace smalțul dinților are o putere intensă de curățire. Curățirea regulată a dinților cu Chlorodont menține dinții strălucitori de albi și împiedică formarea pe dinți a depozitului urât și periculos.

Pasta de dinți **Chlorodont**

Nu este nici-o îndoială....

CREMA NIVEA

nu o puteți înlocui prin nici o altă cremă de „lux” sau alte imitațiuni, căci nici un alt produs nu conține Eucerită, tonicul ideal al pielii. Prin urmare: Nu cumpărați decât crema NIVEA!

LA SFÂRȘITUL UNUI SEZON

3. Odată cu venirea primăverii înfloresc parcă și siluetele feminine. Culoarele rochiilor sunt mai deschise și ochiul se odihnește privind varietatea vie a nuanțelor diferite. Conștientă că variația e necesară, Olivia de Havilland și-a făcut pentru Martie această pijama albă de stofă subțire, garnisită cu un galon original de lână și mărgel multicolore.

4. Se pare că la Hollywood au fost lansate — și în consecință se vor purta foarte mult, în acest sfârșit de sezon — jachetele scurte și largi, de blană. Iată-o pe Anita Louise cu o asemenea jachetă de „skung” și un manșon la fel. Pe pălăria mică de feutru, o fâșie îngustă din aceeași blană.

1. Pentru demi sau tailleur acest feutru bleumarin, bordat și garnisit cu „gros-grain” va fi foarte indicat. Creația casei „Ram's” din Paris.

2. Bord-a-bord-ul de blană va continua să se poarte. Probă evidentă o avem privind-o pe Olivia de Havilland, care-l poartă pe o noastă rochiță simplă de lenaj subțire, negru, brodată pe piept — în formă de coroană — cu câteva flori viu colorate.

PRIN COLISELE UNUI TEATRU

Ceea ce nu vede spectatorul — spre binele lui

SCENA în semiobscuritate, luminată doar de becul cu lumina verzue de deasupra mesei insipientului, stârnește o impresie cu totul ciudată. Pustie, lipsită de viața pe care i-o dau actorii, acești magicieni, prescurtători ai secolelor cum îi numește Shakespeare — îți dă impresia unei enorme săli de tortură din Evul mediu. Imensul ciocan, atârând lugubru lângă tîpsia de aramă, ar vesti ora începerii torturilor, la care sadicul tiran și-ar invita oaspeții. Deasupra mea, la o înălțime destul de mare, sunt suspendate crâmpene de clădiri și adevărate grădini miraculoase. Din părți, prin grele uși de fier, pătrund fâșii de lumină care nu fac decât să întrească atmosfera de mister. O persoană adusă legată la ochi în acest cadru și lăsată singură, ar înnebuni de groază.

E liniște deplină; doar din când în când sgomotul cismelor pompierului de serviciu tulbură tăcerea profundă.

Îmi pun toată închipuirea la contribuție și tot nu mă dumiresc. Privesc cu atenție scândurile scenei, scânduri banale de casă veche, și nu-mi vine să cred. Cum oare, aci s'au desfășurat atâtea tragedii mărețe din alte vremi, atâtea spectacole fastuoase care ne-au încântat ochii de spectatori, despărțiți de toată această lume de fantasmă, doar de rampă, vai și ea atât de amăgitoare?

* * *

Încerc să-mi reconstitui unele scene. Oare pe locul în care se găsesc se afla terasa castelului dela Elseneur pe care enigmaticul Hamlet se plimba îngândurat, punând la cale planuri de răzbunare cumplită? Și tot aci frumoasa Ofelia vine să se tânguiască în fața nefericitului prinț de moartea tatălui său, zănatecul Polonius? O fâșie de lumină îmi indică trepte pe care cobor sub scenă. Acum îmi dau seama pe unde umbla spiritul neliniștit al regelui, otrăvit de fratele său și care, ca o cârtiță neobosită, învoacă răzbunarea fiului său.

Pictorii lucrează decorurile...

Pe un coridor care merge paralel cu scena, o ușă deschisă îți oferă o priveliște cu totul stranie, îngămădite, dar totuși în ordine, stau obiecte atât de îndepărtate prin întrebuintarea lor, încât ai impresia că te afli în locuința unui anticar maniac. Într-o ladă, aruncate cu neglijență, bijuteriile. Diamantele strălucitoare la lumina falsă a rampei, diamantele care scot din minți midinete cu fantezia aprinsă, sunt din cea mai veritabilă sticlă. Printr'un coridor nesfârșit trec prin adevărați munți de decoruri. Îmi amintesc de unele piese ale căror montări m'au încântat și vă mărturisesc deziluzia mea. Într-o hală imensă oameni cu pensule imense fac în grabă palete de carton.

* * *

Aci conducerea supremă o are Traian Cornescu. Mahauer, perucherul teatrului, lucrează cu arta-i meticuloasă părul, „negru cum e cărbunele”, al amozului X chel de mulți ani.

Întrând într'un laborator de cofetărie nu mai mănânci niciodată bomboane; dacă intri în bucătăria teatrului, spectacolul nu-ți mai poate da aceiași mulțumire. Reintru în scenă, de astă dată populată. Se repetă. Nu mai recunosc locul pe care l-am părăsit cu puțin timp înainte. Din ce în ce mai interesat asist la repetițiile uneia din apropiatele premiere. Sunt iarăși sclavul ficțiunii!

IOAN MASOFF

PĂRINȚI

fiți liniștiți

copiii Dv. vor căpăta pofta de mâncare și se vor dezvolta normal și sănătoși luând deliciosul „ELIXIR PANGADUINE” de patru ori mai activ decât untura de pește.

La ora prânzului, nu veți mai fi nevoiți să născociți noi strategii pentru a le stimula pofta de mâncare prin acel lichid greșos care este untura de pește. Nu va mai fi nevoie decât să le reamintiți să ia înaintea meselor micul lor aperitiv:

„ELIXIRUL PANGADUINE” cu bază de vitamine extrase direct din ficat de morun.

Sub influența acestui binefăcător Elixir, veți vedea cu bucurie înfățișarea sănătoasă a copiilor Dv., cum ei devin veseli și zgloboși, robuști și rezistenți la frig și umezeală.

Este de datoria Dv. să faceți viața copiilor Dv. cât mai plăcută în epocile critice ale dezvoltării lor. De aceea veți înțelege că în epoca de creștere, pubertate și în genere în epoca surmenajului școlar, vigoarea și buna dispoziție nu va trebui să le fie provocate prin mijloace neplăcute, ci printr'un procedeu modern și științific, ca

„ELIXIRUL PANGADUINE” dându-le iluzia că iau aperitive ca și părinții lor.

În felul acesta nu veți mai avea de lecut nici deranjamentele stomacale, provocate adesea de untura de pește.

1611

INGRIJEȘTE

STUDIO DE BEAUTÉ

TENUL

după ultimele metode științifice din Paris, aplicând masca „HEDY” Paris neîntrecută contra ridurilor. IXENOL — Paris Gelee pentru slăbire locală, radicală. Str. ARME-NEASCA 10. Tel. 4.23.12.

PĂRUL DE PE FAȚĂ ȘI CORP distruge definitiv și fără cicatrice **D-na Dr. M. RABINOVICI** Specializată la Paris, boli de piele **C O S M E T I C A** Ingrijirea tenului Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73. Consult. 8 — 12 și 3 — 7.

Citiți: „MAGAZINUL”

Citiți **AVENTURA**

Colecția romanelor de aventuri Apare în fiecare 15 ale lunii

Citiți în fiecare săptămână „Medicul Nostru”

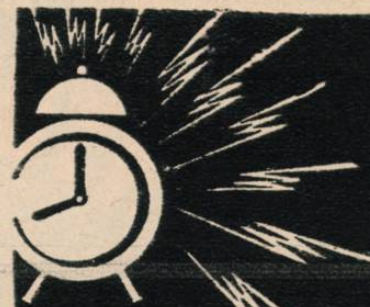

este visul fiecărei femei ...

Acest vis se realizează cu tabletele de slăbire Kissingen

UN PRODUS NATURAL AL BĂILOR KISSINGEN

BOXBERGER KISSINGEN

Dimineata

cafeaua cu lapte se apreciază din ce în ce mai mult, însă preparată cu Franck

Pentru curățirea internă a corpului Dvs.

vă recomandăm o cură cu Leo-Pills, laxativul extras exclusiv din plante, care s'a dovedit de mult timp a fi un mijloc excelent de curățire și a sângelui.

În cutii de 20 și 60 pilule

Leo-Pills Laxativ

Chirurgie estetică

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLF HOFFMAN fost asistent la clinica univ. din Berlin Bul. Domniței 32. Tel. 41950

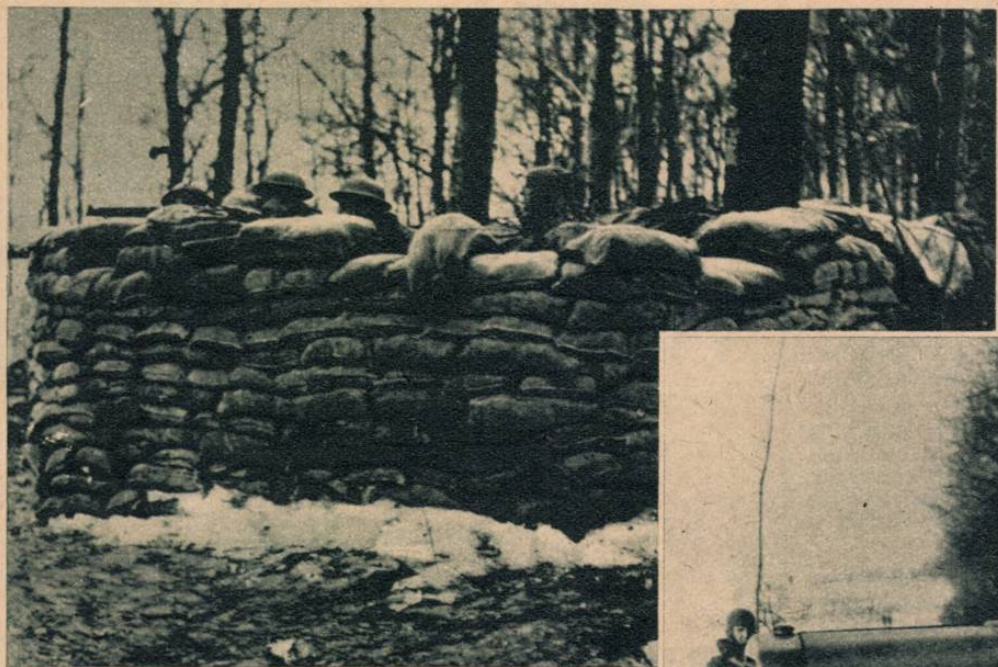
a nasului urechilor feței gâtului și pieptului

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: **PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36. MIGGELSTRASSE 25—25 a.**

TRUPELE MECANIZATE

Deplasarea rapidă a constituit totdeauna un element hotărâtor în evoluția războaielor. Din acest punct de vedere actualul conflict nu aduce nici o noutate. Belligeranții dispun de automobile puternice, astfel construite, încât înaintarea lor este posibilă pe orice fel de teren. După cum se vede, articulația roților permite axei să „joace”, mașina înaintând peste șanțuri și tot felul de obstacole.

ENGLEZII PE FRONT

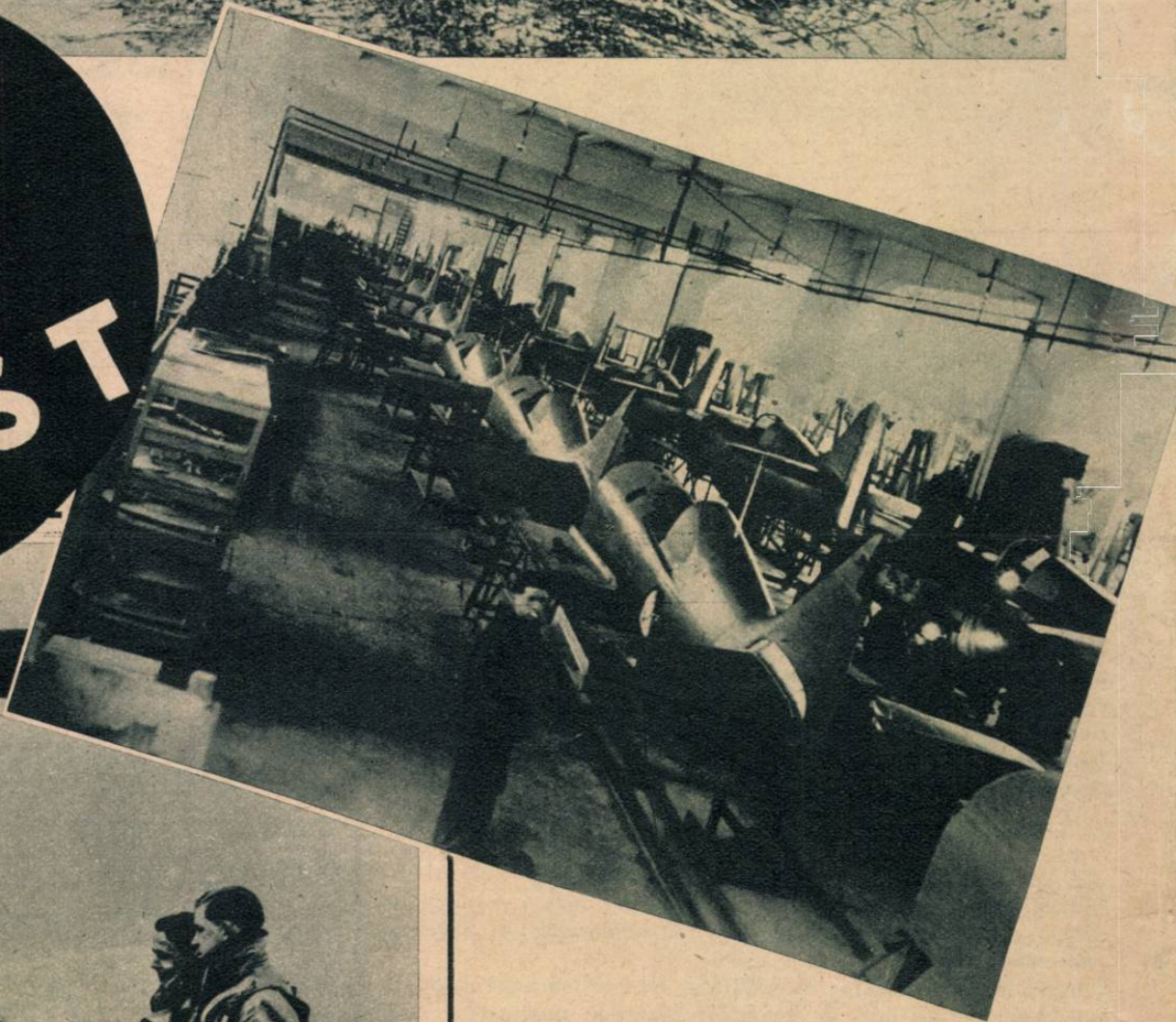
Frontul de Vest este împărțit în sectoare, care sunt date în paza trupelor britanice și franceze. În sectoarele lor trupele britanice s'au instalat „confortabil” așa după cum se vede în instanțaneul de mai sus. O redută de saci cu nisip adăpostește una dintre cele mai moderne mitraliere ale trupelor aliate.

FRĂȚIE DE ARME

Sudura dintre armatele franceze și britanice nu este numai tehnică ci și sufletească. Oriunde se întâlnesc, membrii celor două armate fac dovada unei camaraderii dintre cele mai mișcătoare. Astfel pe aerodroamele utilizate de ambele flote aeriene piloții francezi și britanici își schimbă impresiile și învățămintele în fața aparatelor cu care s'au înapoiat din misiuni.

**FRONTUL
DE
VEST**

AVIOANE IN SERIE

Războiul n'a început încă bine și cu toate acestea pierderile de material sunt simțitoare. Din învățăturile primului războiu mondial, cea mai însemnată este aceea a necesității reprovizionării imediate cu material de prima calitate. Uzinele de tot felul, mai ales cele aviatice lucrează din plin. Avioanele se produc în serie, fiecare aparat în parte fiind însă o bijuterie ca perfecțiune tehnică. Imaginea de mai sus reprezintă hangarul unei uzine franceze.

ANUL XIV No. 68

12 MARTIE 1940

10 LEI

IN PAGINA A 3-A:
REPORTAGIUL
FOTOGRAFIC
COMPLET AL
SESIUNII
CORPURILOR
LEGIUITOARE

DESCHIDEREA SESIUNII CORPURILOR LEGIUITOARE

INTR'O ATMOSFERĂ ÎNĂLTĂTOARE A AVUT LOC DESCHIDEREA SESIUNII

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

NOUL MINISTRU AL PRESEI ȘI PROPAGANDEI

Domnul Prof. Constantin Giurescu a fost numit ministru al Presei și Propagandei. Cărturar ilustru și intelectual de înaltă valoare, d-l profesor universitar Constantin Giurescu este adus astăzi în fruntea presei române. Instantaneul nostru a fost luat în timp ce d-sa și-a rostit cuvântul la instalare. În dreapta, d-l Al. Radian, fostul titular al departamentului.

INSTALAREA NOULUI ȘEF-RABIN

Zilele trecute a avut loc la Templul Coral din București instalarea d-lui dr. Alexandru Șafran, noul șef-rabin al comunităților evreiești din România. Dl. dr. Șafran a depus jurământul în fața Tablelor sfinte, în prezența d-lui Ministru al Cultelor, I. Nistor și al celorlalți reprezentanți ai autorităților.

CONFERINȚA DELA ACADEMIA COMERCIALĂ

Domnul Wedgwood Ben, un distins membru al Parlamentului britanic, a sosit în Capitală, unde a ținut o extrem de interesantă conferință, în aula Academiei de înalte studii comerciale, din București. În asistență s'a remarcat toată elita intelectuală a Capitalei.

O parte din selecta asistență, care a urmărit conferința deputatului britanic, d-l Wedgwood Ben.

NOUL MINISTRU AL BULGARIEI LA BUCUREȘTI

D-l Ciomacoff, noul ministru al Bulgariei la București, a sosit în Capitală. D-sa a fost întâmpinat în Gara de Nord, de reprezentanții guvernului și de funcționarii superiori ai Legației bulgare. Instantaneul nostru îl arată pe d-l Ciomacoff, având în dreapta sa pe atașatul militar al Bulgariei, în Capitală.

CEAIUL DANSANT AL STUDENȚILOR DE LIMBA ENGLEZĂ

Sub patronajul d-lui Reginald Hoare, ministrul Marelui Britanii la București, a avut loc acum câteva zile, ceaiul anual al studenților și studențelor de limba și literatura engleză. A fost o reuniune camaraderescă, care a adunat elita tineretului nostru studios.